

H

H ከ“ወ” ፊደል ቀጥሎ የሚመጣ የአማርኛ ፊደል (ግእዝ ሆሂ) ።

HY “HY” ን ተመ.

HAA¹ ግ 1. ወደ ላይ እንጣጥ አለ። *ዘሎ የቤቱን ጣራ በእጅ ነኑ*; 2. እመር አለ፣ እግሮቹን ከመሬት ከፍ አድርጎ በማንሳት ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ ተንቀሳቀሰ፣ ተሻገረ። *የየደን ውሃ በእግሩ ሳይነክ ዘሎ ተሻገረ*; 3. ተጫወተ፣ ቦረቀ፣ ጨፈረ። 4. አለፈ፣ ተወ። *ሶስተኛውን ገፀ ዘሎ አራተኛውን አነበቡ*; 5. ከተወሰነው መጠን አለፈ፣ ከፍ አለ፣ በለጠ።

HAU አትሳደብ ያለምክንያት፣ ከመሬት ተነስተህ አትሳደብ።

HAይ ከ 1. ጭፈራ፣ ጨዋታ። 2. መዝላለ፣ እንጣጥ ማለት።

HAA አለ ግ ላቅ ብሎ ታየ፣ በለጥ አለ። ተዘለለ ግ ታለፈ፣ ተረላ፣ ተተወ ።

Fማይዘለ የማይተው፣ የማይታለፍ፣ ቸል የማይባል።

ተዛለለ ግ ተጫወተ፣ ተሳፋ ። መዛለያ ከ 1. መረማመጃ፣ መሸጋገሪያ። 2. የልጆች መጫወቻ ቦታ ።

HAA² ግ በበሰለ ወይም በተብላላ ድፍድፍ ላይ ውሃ ጨመረ፣ ሞላ፣ ሾመ ።

HAል ከ በበሰለ ወይም በተብላላ ድፍድፍ ላይ ውሃ ከተሞሰጉ በሂላ ወዲያው በወንፊት ተጣርቶ ሊጠጣ የሚችል የጠላ አይነት ።

ተዘለለ ግ በበሰለ ወይም በተብላላ ድፍድፍ ላይ ውሃ ተጨመረ፣ ተሞላ፣ ተሾመ ።

HAA ከ 1. (የእንባ) አነስተኛ ጠብታ። 2. ፍሬ የተሸጠማች አነስተኛ ቅርንጫፍ። *የወይን ዘላላ* ።

HAA ግ 1. ቆረጠ፣ ጣለ፣ አጋደመ፣ ለሸለሸ (ዘፍን)። 2. አቀረቀረ፣ ደፋ (አንገትን)።

መዘለሻ ከ አነስተኛ መጥረቢያ ።

HAAኛ ከ ግጥሙ ባለ ሁለት ዜት የሆነ፣ ቀስና ዝግ ወይም ረገብ ተደርጎ የሚኬም የመሰንቆ ምትና ዜማ ።

HAA ግ 1. መጣ። *ወደዚህ መኛ ጎዘልቃለህ?* 2. አንድን ነገር ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ አከናወነ፣ ጨረሰ፣ ተጣጣ። 3. ራቀ። *ዘለቆ ሄደ*; 4. ቆየ፣ ከረመ፣ ሰነተ። *ክረምቱን አብሮን ዘለቀ*; 5 ከአንድ ወገን ጫፍ በመነሳት፣ በውስጥ በኩል አልፎ በሌላው ወገን ጫፍ በኩል ታየ፣ ብቅ አለ።

HAቆታል 1. ገብቶታል፣ በደንብ አውጧል። *ትምህርቱ ዘለቆታል*; 2. እስከ መጨረሻው ሄደል።

HAቃ ከ 1. ዘለአለም፣ መጨረሻ። *እስከ ዘለቃው አንገናኝም*; 2. ወደፊት። *ያለፈው አልፏል!* *ለዘለቃው ገን ለሰበበት* ።

HAቄታ ከ ዘለቃ።

HAቄታ የለውም አይቆይም፣ እድሜ የለውም።

ለዘለቄታው ለወደፊቱ፣ እስከመጨረሻው።

HAቂ ት እስከ መጨረሻ የሚሄድ፣ የሚቆይ።

HAቅ ግ ግባ፣ ጎራ በል።

ተዘለቀ ግ ተከናወነ፣ ተፈፀመ፣ ተጨረሰ።

አይዘለቅም በቀላሉ አይገፋም፣ ያስቸግራል፣ እንዲህ በዋዛ የሚወጡት አይደለም።

ተዛለቀ ግ ተቻሎ ፍረ፣ ቆየ።

አዘለቀ ግ አቆየ፣ አከረመ፣ አሰነበተ፣ የተወሰነ ጊዜ አደረሰ።

አዛለቀ ግ 1. እስከ መጨረሻው አብሮ ሆነ፣ ቆየ። 2. አዋጣ፣ ጠቀመ። *ሁሉ መጠጣት አያዛልቅም*።

HAበት ከ ከብረት፣ ከጥላብት ወይም ከቀንድ፣... የሚሰራ የቀበቶ፣... መቆለፊያ።

HAባብቅ “HAባደ” ስር ተመ.

HAጋ ከ ከገድግዳ ጋር ተያይዞ ከእንጨትና ከጭቃ የሚሰራ የእቃ መደርደሪያ።

HAአለም (HAለም) ተው.ግ. ሁልጊዜ፣ ዘወትር።

HAአለማዊ ግ 1. ቋሚ፣ ኗሪ። 2. መጨረሻ፣ ፍገሚ የለለው።

HAለለ ግ 1. ቆራጭ ስጋን በሰለት እየሰነጠቀ በመሸገሽን ቅጥንትና ርዝማኔ እንዲኖረው አደረገ። 2. በጥርሶ ነክለ፣ ዘነተረ (አካልን)።3. (ዘይ.) አማ፣ አባዛ (በውን)።

HAለለ(HAለለቱ) ት (ስድብ) 1. ዘልሃ። 2. ዘዋሪ፣ ስራ ፊት፣ ማጋጣ።

HAሃ ግ 1. (ስድብ) ባለጌ፣ ስድ አደግ። 2. (ስድብ) ዘዋሪ፣ ስራ ፊት። 3. ያለአግባብ በጣም የረዘመ (ለምሳሌ ልብስ)።

HAለለ ከ የተዘለለ ስጋ።

ተንዘለለ ግ ተንጠለጠለ፣ ውዝወዝ አለ።

ተንዘላለ ግ 1. ስራ ፊቱ ወዲያ ወዲህ አለ፣ ባለገ። 2. አለቅጥ ረዘመ።

አንዘለለ ግ አንጠለጠለ፣ ውዝ ውዝ እንዲል አደረገ።

አንዘላለ ግ በአስተዳደሩ ጉድለት አባለገ ።

ዘለገ ገ ረዘመ፥ በለጠ፥ ከፍ አለ (በቁመት) ።
ዘለገላጋ ጎ መለሉ፥ ረጅም ቁመት ያለው ።

*ዘለገለገ

ዘለገልግ ጎ ምልግልግ ።
ዘለገልግ አለ ገ ተዘለገለገ፥ ማለገ፥
ሙሉጭላጭ አለ ።
ተዘለገለገ ገ እንደላላጭ ተጎተተ፥ ተምለገለገ፥
ግለገ።
አዘለገለገ ገ አምለገለገ፥ አዘረበረበ።

ዘለገላጋ "ዘለገ" ስር ተመ.

ዘለገሰ ገ ሲፅፍ ወይም ሲያነብ ቃልን፥
ፈደልን፥... እየዘለ፥ እየገደፈ ሃፈ፥ እነበበ።
ዘለገሱ ጎ 1. በጥንቃቄ ያልተሃፈ፥ የተገደፈ
(ፅሁፍ)። 2. ጥንቃቄ የሌለው፥ ግድ የለገ።

ዘለፈ¹ ገ ነቀፈ፥ ሰደበ።
ዘለፋ ስ ነቀፋ፥ ሰድብ፥ ቁጣ።
ዘለፊያ ዝ.ከ.
ዘለፈ² ገ 1. ዘለሰ፥ ጣለ፥ አጋደመ(ዛፍን፥...)። 2.
ዘንበለ፥ ደፋ አደረገ (አንገትን)።
መዘለፊያ ስ ትንሽ መጥረቢያ።

*ዘለፈለፈ

ዘለፍልፍ(ዘለፍላፋ) ጎ 1. አቅመቢሰ፥
ደካማ። 2. ለሰላላ፥ ዝንፍልፍል።
ዘለፍልፍ አለ ገ ተዘለፈለፈ።
ዘለፍልፍ አደረገ ገ አዘለፈለፈ።
ተዘለፈለፈ ገ ዛለ፥ አቅም አጣ፥ ደክመ፥
ተላፈሰፈሰ።
አዘለፈለፈ ገ አዛለ፥ አቅም አጣ፥ አደከመ።

ዘለፋ "ዘለፈ" ስር ተመ.

ዘለፍላፋ "ዘለፈለፈ" ስር "ዘለፍልፍ"ን
ተመ.

ዘላለም "ዘለአለም" ን ተመ.
ዘላቂ "ዘለቀ" ስር ተመ.
ዘላቢዶ ገ ያልተያያዘና እውነትነት የሌለው ነገር
ተናገረ፥ ቀባጠረ፥ ቀላመደ።
ዘላባጅ ጎ ቀላግጅ፥ ቀባጣሪ።
ዘለባብዳ ዝ.ከ.

ዘላን ስ 1. አንድ ቦታ ላይ ቋሚ የሆነ መኖሪያ
ቤት የሌለው፥ ለከብቶቹ ሳርና ውሃ ለማግኘት
ሲል እንደየወቅቱ ሁኔታ ከበታ ወደ ቦታ
እየተዘዋወረ የሚኖር ህዝብ። 2. (ዘይ.)
ተቆጣጣሪና ቋሚ አድራሻ የሌለው፥ በፈለገበት
የሚያድር ሰው።

ዘለቆሰታል "ዘለቀ" ስር ተመ.

ዘለዘለቱ "ዘለዘለ" ስር "ዘለዘለ" ን ተመ.
ዘለዘለ "ዘለዘለ" ስር ተመ.

ዘመመ¹ ገ 1. እዘነበለ፥ አጋደለ። 2. ዝማሜ
ተብሎ የሚጠራውን የዜማ ስልት ተከትሎ
መቋሚያውን (ዘንጉን) ወደግራና ወደቀኝ፥...
በማወዛወዝ አብሮ እየተንቀሳቀሰ
እዜመ(ደብተራ)።
ዝማሜ ስ ከሰውነትና ከመቋሚያ ውዘዋዜ
ጋር እየተቀናጀ የሚዜም የአቋቋም የዜማ
ስልት።

አዘመመ ገ እዘነበለ፥ አጋደለ።
አዝማሚያ ስ ዝንባሌ፥ አካሄድ፥ አቅጣጫ
(የነገር፥ የእስተሳሰብ፥ የፍላጎት፥...)።

ዘመመ² ገ የእህልን ነዶ ጥላላ ቅርፅ አስይዞ
ከመረ።
ዘመሚት ስ ቀላ የሚላክ ምስጢ ወይም
ጉንዳን የሚመስል ነፍሳት።

ዘመረ ገ በድምፁ እያዜመ አመሰገነ፥ አወደሰ፥
ዜማን አሰማ።
መዘምር (ብ.ቁ. መዘምራን) ስ በዜማ
የሚያወድስ፥ የሚያመሰግን፥ የዜማ ባለሙያ
የሆነ ደብተራ።

መዝሙር ስ 1. በዜማ የተዘጋጀና እሁድ
አርድ በእትዋቋያ እርቀደክስ ተዋህዶ ቤተ
ክርስቲያን የሚዘመር የያፊድ ድርሰት። 2.
ከላይ የተጠቀሰውን ድርሰት የያዘ መፅሃፍ። 3.
የተወሰነ የዜማ ስልት ተከትሎ በድምፅ የሚዜም
መንፈሳዊ ወይም ስጋዊ ድርሰት።

መዝሙረኛ ስ ዘማሪ፥ መንፈሳዊ ወይም
አለማዊ የመዝሙር ድርሰትን በዜማ የሚያሰማ
(ሰው)።

ዘማሪ (ብ.ቁ. ዘማርያን) ስ መዝሙርን
በዜማ የሚያሰማ፥ መዝሙረኛ።

ዝማሬ ስ 1. ዜማ። የወርቅ ዝማሬ ከፋት
ይሰገል። 2. በዜማ የሚቀርብ ውዳሴ፥ ምስጋና።
3. ከእጣን ጥገር በፊት በቅኔማህሌት የሚባል
ያፊዳዊ የዜማ ድርሰት።

ዝማሬ መዋሰኛ ስ ዝማሬና መዋሰኛ
የሚባሉትን የያፊድ ድርሰቶች በአንድነት የያዘ
የዜማ መፅሃፍ።

አዘመረ ገ 1. ማሲንቆ እየመታ በዜማ ግጥም
ደረደረ፥ ዘፈነ (አዝማሪ)። 2. ሮህ፥ ፎክሪ፥
ደነፋ።

አዝማሪ ስ 1. በባህላዊ የሙዚቃ መሳሪያዎች
እየታጀበ በመዝገብ የሚተዳደር (ሰው)። ጎ 2.
(ሰድብ) ምላሰኛ፥ ተላዳቢ።

ዘመተ ገ 1. ሃደ፥ ተጓዘ (ለጦርነት፥ ለውጊያ
ወይም ለሌላ ተግባር)። 2. ተስፋፋ፥ ተናኘ፥
ተሰራጨ (በሽታ፥ ወራ፥...)። 3. ተንሰራፋ፥

ተራባ (አትክልት+...)::

ዘመቻ ስ 1. ለጦርነት የሚደረግ እንቅስቃሴ፤ ገዢ። 2. በተወሰነ ጊዜ ውስጥ እንዲጠናቀቅ በሁለረትና በርብርቦች የሚከናወን ተግባር።

ዘማች ስ ወደ ዘመቻ ለመሄድ በዝግጅት ላይ ያለ ወይም የዘመተ ሰው።

ዘማች አሞራ ስ ወቅቶችን እየጠበቀ ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ በመዘዋወር የሚኖር የአሞራ አይነት።

ተዛመተ ግ ተራባ፣ ተስፋፋ፣ ተናኘ (በሽታ፣ ወሬ፣...)::

አዘማራት ግ 1. በጦርነት ወይም በሌላ ስራ ላይ አሰማራ። 2. ግንዱ የራሱን ስርና ቅርንጫፍ በማውጣት እየተራባ እንዲሄድ ለማድረግ ከስራ ላይነቱን ቅርንጫፉን አፈር ውስጥ እንዲጋደምና ከወደ አናቱ ብቻ ቀጥ ብሎ እንዲቆም የሚደረግ አራባ።

አዝማች ስ 1. የዘማችን አለቃ ወይም መሪ። 2. በዜማ፣ በዘረን ወይም በግጥም ስንኞች መካከል አልፎ አልፎ ጣልቃ እየገባ በመደጋገም የሚባል የዜማ፣ የዘፈን፣ የግጥም ቃል ወይም ሃረግ።

አዛመተ ግ 1. አሰራጩ፣ አዳረሰ፣ ነዛ። 2. አለማ፣ አራባ፣ አባዛ።

ዘመን(ዘበነ) ግ ዘመናዊ ሆነ።

ዘመን(ብ.ቁ.ዘመናት) ስ ጊዜ፣ ወቅት፣ አመት።

ለዘመናት ለረጅም ጊዜ፣ ለብዙ አመታት።

ዘመነ ሃዲስ ስ ከክርስቶስ ልደት ወዲህ ያለው ጊዜ፣ ዘመን።

ዘመነ ሉቃስ ስ በዘመነ ማርቆስና በዘመነ ዮሃንስ መካከል ያለው አመት፣ ጊዜ፣ ዘመን።

ዘመነ መሳፍንት ስ በኢትዮጵያ ከአስራ ስምንተኛው መቶ ክፍለ ዘመን አጋማሽ እስከ አስራ ዘጠነኛው መቶ ክፍለ ዘመን አጋማሽ ድረስ ስልጣን በመሳፍንት ተከፋፍሎ የነበረበት ጊዜ።

ዘመነ ማርቆስ ስ በዘመነ ማቴዎስና በዘመነ ሉቃስ መካከል ያለው አመት፣ ጊዜ፣ ዘመን።

ዘመነ ማቴዎስ ስ በዘመነ ዮሃንስና በዘመነ ማርቆስ መካከል ያለው አመት፣ ጊዜ፣ ዘመን ።

ዘመነ ብሉይ ስ የአረብ ዘመን ።

ዘመነ አስተርእዮ ስ ከጥምቀት (ከጥር 11 ቀን ጀምሮ) እስከ ሁዳይ ያም መገቢያ ያለው ወቅት፣ ጊዜ።

ዘመነ እንኮዬ ስ በግንኛውም በኩል ችግር የሌለበት ደግ ጊዜ ።

ዘመነ ዮሃንስ ስ በዘመነ ሉቃስና በዘመነ

ማቴዎስ መካከል ያለው ጊዜ፣ ዘመን፣ አመት ።

ዘመነ ግርንቢግ/ግልምቢግ ስ እውነት የጠፋበት፣ ሃሰት የሰፈነበት ጊዜ፣ ነገሩ ሁሉ የተገቢጦሽ የሆነበት፣ የነበረው ባህል፣ ልምድ፣... የተለወጠበት ጊዜ።

ዘመነ ፅጌ ስ ከመስከረም 26 እስከ ህዳር 6 ቀን ያለው ጊዜ፣ የአባባ ወቅት።

ዘመን መለወጫ ስ የአመቱ የመጀመሪያ ቀን፣ እንቁጣጣሽ፣ እንደ ኢትዮጵያ የቀን አቀጣጠር መስከረም አንድ ቀን።

ዘመን አመጣሽ ፣ አዲስ የተፈለሰ፣ የተሰራ፣ የመጣ፣ የታየ፣ የተገኘ ።

ዘመናዊ ፣ 1. በአይነቱ ወይም በሁኔታው አዲስ የሆነ። 2. በወቅቱ ያለውን አዲስ ሁኔታ (የአስተሳሰብ፣ የአደናፍ፣...) የሚከተል ።

ዘመናዊ (ዘበናዊ) ፣ 1. ባለጊዜ፣ እንደፈለገው ለመሆን ጊዜ ያመቸው፣ ኑሮው የተሳካለት። 2. የ"ዘመናዊ"ን 2ኛ ፍቺ ተመ.

ዘመዘመ ግ 1. ለቆልፍ (ለአገራር) ማንበያ ተብሎ በልብስ ላይ የሚበጁ የቀዳዳዎችን አፍ፣ የልብን ጦርዝ ወይም ክፈፍ፣... በከር ቀመቀመ። 2. በበርናስ፣ በወርቅ፣...ላይ የጥልፍ ስራ ስራ፣ ጠለፈ።

ዘምዳሚ ስ የዝምዝማት ስራ ባለሙያ።

ዝምዝማት(ዝምዝም) ስ በወርቅ ወይም በበርናስ፣...ላይ የሚሰፉ ትምትማት፣ ጥልፍ ።

ተዘመዘመ ግ 1. ዳር ዳሩ በከር ተሰፋ፣ ተቀመቀመ። 2. ጥልፍ ተጠለፈበት (በወርቅ፣ በበርናስ፣... ላይ)።

*ዘመደ

ዘመድ ስ 1. በትውልድ የአባት ወይም የእናት ወገን የሆነ ሰው (ለምሳሌ አገት፣ አክስት፣ የአገት ወይም የአክስት ልጅ)። 2 ወዳጅ ።

ዘመድ አፈራ/አበጀ/ገዛ ዘመድ፣ ወዳጅ አገኘ።

ዘመድ አዝማድ ስ ተወላጅ፣ ዝርያ፣ ወገን፣ ቁጥሩ በርከት ያለ ዘመድ።

የዘመድ ዋጋ ስ በዝምድና፣ በወዳጅነት ወይም በመተዋወቅ የተነሳ አገድን ነገር ከተወሰነው ዋጋ በመቀነስ ለገዥው የሚሸጥበት ዋጋ።

ዝምድና ስ 1. ተሃምዶ፣ የዘር ወይም የትውልድ ግንኙነት። 2. መመሳሰል፣ ግንኙነት። **ዝምድና ያላቸው ሃሳቦች የበለጠ ቢብራሩ መልካም ነው።**

ተዛመደ ግ 1. ተወዳጀ፣ ተሰማግ። 2. ተቀላቀለ፣ ተዋሃደ። 3. ተጋባ፣ ቢጋብቻ ተሳሰረ፣ ተዋለደ ።

ተዛምዶ(ተዘምዶ) ስ ዝምድና ።

አዛመዶ ገ 1. አወጻጀ፣ አስማማ፣ 2. አዋሃድ፣ 3. አገናዘበ፣ አመሳሰለ፣ አያያዙ፣ አገናኘ ።

አዛማጅ ጳ አገናኝ።

አዝማች ቅፅል ስ (ሰዋ.) መስተዋምና "ዋ" በሃላፊ አንቀፅ ላይ እያረፈ ግሱን ከስም ጋር የሚያዛምድ ምላላድ፣ መስተዋምራዊ ቅፅልም ይባላል (ለምሳሌ፡- የገባ ያገለግላል በሚለው አነጋገር ውስጥ "ዋ" አዛማጅ ቅፅል ነው። በአሁንና በትንቢት ጊዜያት ደግሞ "የም" ወይም "የሚ" ይሆናል። የምትናገረውን አስበህ ተናገር በሚለው ውስጥ "የም" አዛማጅ ቅፅል ነው)።

ዘማሪ "ዘመረ" ስር ተመ.

ዘማች "ዘመተ" ስር ተመ.

ዘማኑም ስ ጥንበ በላ የአሞራ አይነት።

ዘማዊ "ዘሞተ" ስር ተመ.

ዘምቢል "ዘንቢል" ን ተመ.

ዘምባባ "ዘንባባ" ን ተመ.

ዘምናና *ዘበነነ" ስር "ዘብናና" ን ተመ.

ዘምዛሚ "ዘመዘመ" ስር ተመ.

ዘሞተ ግ ሲሰነ፣ አመነዘረ።

ዘማዊ ስ አመንዝራ፣ ሲሰኛ።

ዝሙት ስ ሲሰኝነት፣ ሽርሙጥና፣ አመንዝራነት።

ዝሙት አጻፎ ስ በሽርሙጥና የምትተጻደር ሴት፣ ሴተኛ አጻራ።

ዝሙተኛ ጳ ዘማዊ፣ አመንዝራ።

ዘረመትራን(ዘረመትር) ስ የላሳ መያዣ ወጥመድ፣ መገለበ።

ዘረመጠ ግ በሃይል ወጋ፣ ቀረቀረ፣ ከተተ፣ ዶላ (ጦርነት ጋራጣ፣...)።

ዘረምቦ "ዘረንቦ"ን ተመ.

ዘረረ ግ 1. ዘረጋ፣ አሰጣ። 2. አጋደመ። 3. ጣለ፣ ደበለለ።

ተዘረረ ግ 1. ተዘረጋ፣ ተሰጣ። 2. ተጋደመ፣ ወደቀ፣ ተኛ።

ዘረር ስ ለናፍጭ የሚመስል፣ በየማላው ውስጥ በቅሎ የሚገኝ የጎመን አይነት፣ ወፍ ዘረር እየተባለም ይጠራል።

ዘረ ቆርጥም "ዘራ" ስር ተመ.

*ዘረበረበ

ተዘረበረበ ግ ተንጠባጠቦ (ለሃጭ)።

አዘረበረበ ግ አንጠባጠቦ።

*ዘረበበ

ተንዘረበበ ግ ተንጠባጠቦ፣ ተንዘለዘለ፣ ወደ ታች ወረደ (ከንፈር)።

አንዘረበበ ግ አንጠባጠቦ፣ አንዘለዘለ፣ ወደታች አወረደ(ከንፈርን)።

ዘረ ቢስ "ዘራ" ስር ተመ.

ዘረነቀ ግ 1. አሰቦታው፣ አለአግባቡ አሰገባ፣ ዶላ፣ ወመረ። 2. ዘረቀ፣ ነገር አበላሸ።

ዘረንቦ (ዘረምቦ) ስ እድሜው አነስተኛ የሆነ ከሚወጡት ከፍ የሚል ዶር።

ዘረኝ "ዘራ" ስር ተመ.

ዘረኝነት ዝ.ከ

ዘረ አጻም ዝ.ከ

*ዘረከረከ

ዘረከራካ (ዝርከርከ) ጳ ጥንቁቅ ያልሆነ፣ ጥንቁቅ፣ ብቃት፣ ጥራት፣... የሚያገለግል።

ዝርከራኪ ጳ የተንጠባጠቦ፣ ወደታች።

ዝርከርከ አለ ግ ተዘረከረከ።

ዝርከርከ አደረገ ግ አዘረከረከ።

ተዘረከረከ ግ 1. ተንጠባጠቦ፣ እዚህም እዚያም ተበታተነ። 2. ዕጻት የጎደለው ሆነ፣ በመልክ በመልኩ ያልተሰናዳ ሆነ፣ ምስቅልቅል አለ። 3. ሳይሰበሰብ፣ ሳይከናወን፣ ሳይጠናቀቅ ቀረ። 4. ተጎለጎለ፣ ወጣ፣ ተነገረ(ምስጢር)።

አዘረከረከ ግ 1. አንጠባጠቦ፣ በታተነ። 2. ያለ ጥንቃቄ አደረገ፣ ሰራ፣... 3. እዚህም እዚያም ምስቅልቅል አደረገ። 4. ሳይሰበሰብ፣ ሳይከናወን፣ ሳይጠናቀቅ ቀረ። 5. ጎለጎለ፣ አወጣ፣ ተናገረ(ምስጢርን)።

ዘረከቦ ጳ ቀፈታም፣ ሆደ ዘርጣጣ።

ዘረከተ ግ ቀደደ፣ በሽረከ፣ ሽረከተ።

ተዘረከተ ግ ቀደደ፣ ተሽረከተ።

ዘረከራካ *ዘረከረከ" ስር ተመ.

ዘረዘረ ግ 1. እንደ ገብሰ፣ ስንዴ፣ በቆሎ፣ ዘንጋጳ፣... የመሳሰለው ቡቃያ እድገ ማሽት ወይም ማፍራት ጀመረ። 2. ሸክሸከ፣ ጥቅጥቅ እንጻይል አደረገ (ለምሳሌ ሽማግሌ ሽማግሌ)። 3. ነጣጠለ፣ ለየየ፣ በተንተን አደረገ። 4. ጥርሱ ላለ ቀ ማጭድ ጥርስ አበጀ፣ ሞረደ። 5. ጥቅል ገንዘብን ወደ አነስተኛ ክፍልፋይ ወይም ሽርፍራፍ ገንዘብ ቀየረ፣ ለወጠ፣ መነዘረ። 6. አልፎ አልፎ ሸበት ጣል ጣል አደረገበት፣ ገብሰማ ሆነ (ፀገር)። 7. ተነተነ፣ ዝርዝር አወጣ፣ ጥቅል የነበረውን አፍታታ።

ዘረዘረኝ ግ ባል ሳታገባ ጊዜው አለፈባት፣ ቆማ ቀረኝ(ልጃገረድ)።

መዘራዘር ስ ስራው ሊያልቅ ትንሽ የቀረውና ከፊት ግንድ አካባቢ የደረሰ የሽማ ድር አንድነት እጅብ እያለ ለአሰራር አንጻያስቸግር ሽማግሌ ድፋን በከፊል በከፊል እየመደበ የሚያበጀው ጳጳር፣ ቁጥረት።

መዘራዘር ገባ ተሰርቶ ሊያልቅ ደረሰ (ሽማ)። መዘርዘር ስ ሪፖርት፣ ዘገባ።

ዘርዘራ ት ያልተጠጋጋ፣ በምሳሌ ሰፋ ሰፋ ያለ ከፍተኛ ያለው (ማጭድ፣ ወንፌት፣ ጥርስ፣...)።

ዘርዘራ ወንፌት (ዘይ.) ምስጢር የማይደብቅ፣ ወሬኛ።

ዝርዝር ስ 1. የጥቅል ገንዘብ ክፍልፋይ፣ ምንግራ፣ ሽርፍራፊ። 2. እያንጻንዱ ስም፣ እቃ፣...የተመዘገበበት ዕህፍ። ት 3. በተናጠል ያለ ወይም የተቀመጠ እያንጻንዱ (ነገር)። 4. በዶር ጭንቅላት ላይ እንደ ቁንጮ ህኖ የሚበጠል ስስና ነጠላ ቆዳ፣ ጽልጽም ያልሆነ። ዝርዝር ዶር። 5. ጥቅጥቅ ያልሆነ፣ የተበታተነ።

በዝርዝር አንድ ባንድ፣ በስፋት። ጸናውን በዝርዝር ነገሮች።

ዝርዝር ውስጥ ገባ ስለያንጻንዱ ጉዳይ በስፋትና በጥልቀት ተናገረ ።

ዝርዝር እርባታ ስ (ሰዋ.) ግስገሳ ስምን በተለያዩ መደቦች፣ የታና ቁጥር (እኔ፣ አንተ፣ አንቺ፣ እኛ፣...) የመተንተን ተግባር።

ተዘረዘረ ግ 1. አንድ ባንድ ተተነተነ፣ ተነገረ፣ ተጠቀሰ። 2. ወደ ትንስናሽ ገንዘብ ተለወጠ፣ ተመነዘረ (ጥቅሉ ገንዘብ)። 3. ተራራቀ፣ በተን በተን አለ፣ ሳይጠቀሙት ሳይጠጋጋ ቀረ።

ተዘራዘረ ግ ተለዳደበ፣ አንዱ የሌላውን ጉድ አወጣ።

አዘረዘረ ግ 1. ማፍራት፣ ፍሬ መያዝ ጀመረ። 2. ሸበተ፣ ገብሰማ ሆነ (ፀጉር)። 3. መነዘረ።

*ዘረዘረ

ተንዘረዘረ ግ ተንቀጠቀጠ (በእልህ፣ በቁጣ፣ በህመም፣...)።

አንዘረዘረ ግ አንቀጠቀጠ (እልህ፣ ቁጣ፣ ህመም)።

ዘረገፊ ግ 1. ዘከዘከ፣ ጎለጎለ (ከውስጥ)። 2. ደፋ፣ ገለበጠ፣ አራገፊ። 3. አወጣ፣ ዘረዘረ (ምስጢርን)።

ዘርጋፋ ት (ዘይ.) ቦርጫም፣ ሆደ ትልቅ። ዝርግፍ ዝ.ከ.

ዝርግፍ ወርቅ ስ ከወርቅ የተሰራ የአንገት ጌጥ አይነት።

ዝርግፍግፋ ወጣ 1. ተዘረገፊ፣ ተበታተነ። 2. ተጎለጎለ። 3. (ዘይ.) ገዘፊ፣ ወፈረ (ሰውነቱ)።

ተዘረገፊ ግ 1. ተዘከዘከ፣ ተጎለጎለ። 2. ተደፋ፣ ተገለበጠ፣ ተበተነ። 3. ቦርጭ አወጣ፣ በጣም ወፈረ።

ዘረጋ ግ 1. አጋደመ፣ አንጋለለ፣ አስተኛ። 2. ቀጥ አደረገ፣ አረዘመ። በጣቶቹ ዞርጌሱን ለመንካት እጁን ዘረጋ/ዛፋ ቅርንጫፍኛን በሰፊው ዘረጋ። 3 ከፊት፣ ገለጠ። መፅዕኑን ዘረጋ። 4. ወጠረ። ዝናብ እንጻይመታው ጥላውን ዘረጋ ። 5. ቀጥ አደረገ፣ እቃና፣ አስተካከለ (የተጣጠፈን፣ የተወበጠን፣ የተጠማዘዘን፣ የተኮማተረን፣ የጎረበን፣...)። 6. አሰጣ፣ አነጠፈ፣ ዘረረ። የታጠበውን ልብስ ከሽቦው ላይ ዘረጋ/ ምንጣፉን ከወለሉ ላይ ዘረጋ። 7. ፈታ፣ ተረተረ (የተጠቀለለን)። 8. ጣለ፣ ዘረረ (በዱላ፣ በጥይት፣...)። 9. አቋቋመ፣ አበጀ፣ መሰረተ። ያልግት አውታሮኞች ዘረጋ።

ዝርግ ት 1. የተዘረጋ፣ ስታታ፣ ጠፍጣፋ የሆነ። 2. (ስድብ) ሰራፊት፣ ሰነፍ።

ዝርግ ሳህን ስ ስታታ የሆነ ወይም ጎድጓዳነት የለለው የመመዝያ ሳህን።

ዝርግት አለ ግ ወደቀ (በህመም፣ በሞት፣...)።

ተዘረጋ ግ 1. ተጋደመ፣ ተኛ። 2. ተወጠረ፣ ተገተረ። 3. ቀና፣ ቀጥ አለ፣ ተስተካከለ። 4. ተመሰረተ፣ ተቋቋመ፣ ተዘጋጀ ።

ተዘረጋግ ግ አቅም አጣ፣ ተዘለፈለፈ፣ ጁ ብሎ ተኛ።

ተንዘራጋ ግ ጁ ብሎ ወደቀ። አንዘራጋ ግ ከፋኛ ጣለ (በሽታ ሰውን)።

*ዘረጠ

ዘረጠ ት 1. (ስድብ) ፈላም። 2. ፊራ፣ ቡከን። 3. ሰራፊት፣ አውደልዳይ።

ዘርጣ ት አፋ እንጻመጣለት የሚናገር፣ ተላዳሲ፣ ምላሰኛ። አፈ ዘርጣ ።

ዘረጥ አለ ግ የፈሰ ድምፅ ተሰማ።

ዘረጥ አደረገ ግ የፈሰ ድምፅ አሰማ።

ዘረጥራጣ(ዝርጥርጥ) ት 1. (ስድብ) ፈላም፣ ፈሱን እንደ አህያ የሚያመህ። 2. ፊራ፣ ቡከን።

ተዘረጠረጠ ግ ተንቀጠቀጠ፣ ፈሰ በፊስ ሆነ።

አዘረጠ ግ ፈሱን እንደ አህያ ዘረጥ አደረገ፣ የፈሰ ድምፅ አሰማ።

አዘረጠረጠ ግ 1. አምቀቀቀ፣ አከታትሎ የፈሰ ድምፅ አሰማ፣ አሮህ። 2. አስወጠቀ፣ አርበደበደ። 3. ጉድ አስወጣ፣ አስጎለጎለ።

አንዛረጠ ግ 1. እንደ አህያ ፈላ፣ ፈሱን አሮህ፣ አሰማ። 2. አዘጠዘጠ፣ ስራ ፈታ፣ አውደለደለ።

አንዛራጭ ት ስራ ፈት፣ አውደልዳይ።

ዘረጠጠ ግ 1. እግርን ላበ። ኅተተ (ለመጣል)። 2. በጥርሱ ዘነጠለ። በተረፈ። ዘረገፈ። ጣለ። ጅቡ ለሆኖን ዘረጠጣት። 3. ናደ። አፈረሰ። ዘረገፈ (ከምርን)። 4. ከፈት ከፈት አደረገ። አራራ። 5. ለእንድ ሰው የሚገጣውን ከብር ነሳ። አዋረደ (በመጥፎ እነጋገር)።

ዘርጣጣ(ዘረጠጥ) ት (ስድብ) ቀብዳዳ። ቀፈታም። በርጫም።

ዘርጥጥ ዝ.ከ.

ዘርጥጥ አለ ግ 1. ከስፋ ሰፋ ያለ ሆነ። የሌላ ከምር ዘርጥጥ ብሏል። 2. ተንዘረጠጠ።

ተዘረጠጠ ግ ተናደ። ፈረሰ (ከምር)።

ተንዘረጠጠ ግ ተንቀበደደ። ተንገፈጠጠ። በርጫም ሆነ።

አንዘረጠጠ ግ አንገፈጠጠ (ሆድን)።

ዘረጥራጣ *ዘረጠ* ስር ተመ.

ዘረጠ ዝ.ከ.

ዘረፈ ግ 1. ቀጣ። ነጠቀ። ወሰደ (የሌላውን ገብረት)። 2. ጊዜ ሳይፈጅበት በእንድ አፍታ ትኔ ለቀነባብር (አሳከቶ) አቀረበ። አሰጣ። ተናገረ። 3. በጣም በርካሽ ገዛ።

ዘረፋ ስ 1. የሌላን ገብረት በሃይል መውሰድ። ትግያ። ገጥቂያ። 2. ጊዜ ሳይፈጅ በፍጥነት እየተቀነባበረ በቃል የሚነገር የትኔ ለደራረሰ። 3. የርካሽ ገገር።

ዘራፊ ስ 1. ቀጣኛ። ወንበደ። ነጣቂ። 2. ጊዜ ሳይፈጅበት። ወዲያው ወዲያው ትኔ የጣፍባር። የግዘጋጀት። የግፍለት ችሎታ ያለው (ለትኔ ተግራ)።

ዘራፍ ስ 1. ጀግንነትን። ለበመሉነትን። ድፍረትን። ቆራጥነትን። አልበገር ባይነትን።... በግሰመልክት። ከፍ ባለ ድም የሚባል ፋከራ። የፋከራ አዝግቶ። የድንፋታ ቃል። ት 2. ቸር። ለጋስ። ሲሰጥ ለእጁ የማይላባ። ለገሌ ለእጁ ዘራፍ ነው።

ዘራፍ አለ 1. ተቀጣ። ደነፋ። ለንደት ይሆናል ለለ። 2. ፍክር።

ዘርፊያ ስ ትግያ። ገጥቂያ።

ተዘረፈ ግ ተቀጣ። ተነጠቀ። ገብረተ ተወሰደበት።

*ዘረፈ

ዘርፍ ስ 1. በጃንተላ። በሌላጋ ለብሰ።... ሳር ሳር ለጊጥ የሚሰራ መርገፍ። 2. ከፍል። ወገን። አጅ. በሌላው ገጽ ዘርፍ ብዙ ለርምጃቸው ተወሰደዋል። 3. (በዋ.) በእንድነት እንዲኖሩ ወይም እንዲጣሙ በሚደረጉ ቃላት ውስጥ ጥ የሚያርፍበት ቃል ምጠሪያ። (ለምሳሌ የቤት ልጅ። የእንጅራ እናት። ቤተክርስቲያን

(የክርስቲያን ቤት) በሚሉት ሃረጎች ውስጥ። ልጅ የቤት። እናት የእንጅራ። ክርስቲያን ደግሞ የቤት ዘርፍ ናቸው።

ዘረፍራፋ ት 1. ዘርፍ ያለው። 2. ዝርከርከ። ተዛረፈ ግ ሁለት ወይም ከሁለት የበለጡ ቃላት ተጣምረው የእንድ ቃል መልክ እንዲይዙና በእንድነት እንዲነበቡ ተደረገ። ተያያዙ። ተጣመረ (ቃልና ቃል)።

ተዘረፈፈፈ ግ 1. ዘርፋ በዛ። ረዘመ። 2. ተዘናፈለ (ፀጉር)። 3. ተዘረከረከ።

አዛረፈ ግ (በዋ.) ቃልና ቃልን አጣመረ። አናበ። አያያዙ። ዘርፍና ባለቤት አደረገ።

አዝረፈፈፈ ግ አዝረከረከ። አበላሸ።

*ዘረፈጠ

ዘረፈጥ (ዘርፋጣ) ት (ስድብ) ከተቀመጠበት የማይነሳ። ሰነፍ። ሊሆን። ስራ የግይቸል። ገልፋ።

ዘርፍጥ ዝ.ከ.

ተዘረፈጠ ግ በሰንፍፍ ወይም በግደላሽነት እግሩን ዘርግቶ ተቀመጠ።

ተንዘራፈጠ ግ ተመቻቻቱ። ተደላድሎ። እንደሌላ ተቀመጠ።

አንዘራፈጠ ግ አመቻቸቱ። ለደላድሎ አስቀመጠ።

*ዘረፈፈ

ዘረፈፍ (ዘርፋፋ) ት 1. ከርፋፋ። ቀርፋፋ። 2. በጣም ረጅም በመሆኑ መሬት ሊነሳ የደረሰ (ለምሳሌ ልብስ። የዛፍ ትርጉሜፍ)።

ዘርፍፍ አለ ግ ተንዘረፈፈ።

ዘርፍፍ አደረገ ግ አንዘረፈፈ።

ተንዘረፈፈ ግ 1. አለትጥ ረዘመ (ለምሳሌ ልብስ። መጋረጃ)። 2. ተንቀረፈ። ተንቀረደደ። ተገተተ።

አንዘረፈፈ ግ 1. አለትጥ አሰረዘመ (ለምሳሌ ልብስ)። 2. አንቀረፈ። ኅተተ።

ዘረፋ *ዘረፈ* ስር ተመ.

ዘረፍራፋ *ዘረፈ* ስር ተመ.

ዘራ ግ 1. እንዲበታ በመሬት ላይ በተነ። ረወ። ነሰሰ (ዘርን)። 2. ነሳ። አዳረሰ። ናኘ (ወራንን በሽታን)። 3. (ዘይ.) በተነ። አባከነ (ገንዘብን)።

ዘር ስ 1. ሲከፋት የሚበታ ፍሬ (የእጭት። የሌላው...።)። 2. ልጅ (የሰው። የእንሰላ)። 3. በገን። ዘመድ። ትውልድ። ተወላጅ። 4. በግብር ስጋ ግንኙነት ጊዜ ከወንድ አባል ዘር የሚወጣው ፈላገ። 5 የፈደላት ትርፅ ወይም መልክ። ልጅ የፈደላትን ዘር በሚገባ ለይቷል።

ዘር ቆጠራ የትውልድ ሃረግን ተነተነ። ዘረዘር።

HC ተካ ወለደ።

HC ይመስክር ከተም ሆነ ደገ የወላጅ የሰራ-
ውጤት በልጅ ላይ ይታይ (በልጅ መባሪክ
ወይም መረገም ይገለጻል)።

HC ይውጣልህ (ምር.) HCU፥ ትውልድህ
ይባረክ፥ ደህና ልጆች ይበቀሉበት።

HCህ ይለምልም (ምር.) HCU ይባረክ፥
ይርከት ፥ ይብዛ።

HCቆርጥም ፥ 1. የዘሩበትን የማያበቅል
(መሬት)። 2. የተማረውን ትምህርት በቶሎ
የሚረሳ (ሰው)። 3. የተማረውን ለሌላ ላያስተምር
የቀረ (ምሁር)።

HCቢስ ፥ (የን.አ.) የመጣበት የማይታወቅ።

HCአዳም ስ (አ.አ.ተ.ቤ.) 1. ለኔቢጤ ወይም
ለባይተዋር በነገ የሚደረግ አጠር ያለ የፀሎተ
ፍትሃት አይነት።2. የሰው ዘር።

HC ማንዘር (ዘራንዘር) ስ የአንድ ነገር
ዝርያ በአጠቃላይ።

FHC ሃረግ ስ የዘር፥ የትውልድ አመጣጥ፥
ተዛምዶ።

FHC ልዩነት ስ አንዱን የሰው ዘር
በመደገፍና ከፍ ከፍ በማድረግ ሌላውን ዘር
የማገለል፥ የመጫን፥ የመለየት፥ የመወቃን
ድርጊት።

FHC መድልዎ ስ በዘር ላይ ተመስርተ
በሰዎች ላይ የሚደረግ አድልዎ፥ ተፅእኖ።

FHC ወራት ስ ዘር የሚዘረቡት ወቅት።

FHC ግንድ ስ የአንድ ቤተሰብ ወይም
ተወላጆች ከእር ተያይዞ የመጣ ግንኛው መስመር
(FHC አባት ወይም እናት)።

HCኛ ፥ ለዎችን በዘር ከፋፍሎ የሚያጋጭና
በዘር ምክንያት ለአንዱ እያደላ ሌላውን የሚገዳ፥
የዘረኝነት አስተሳሰብን፥ አመለካከትን
የሚያራምድ።

HCኝነት ስ የዘር ልዩነት፥ በዘር መድልዎ ላይ
የተመሰረተ አስተምህሮ፥ ፖሊሲ አመለካከት።

ዝራት ስ ተዘርተ የበቀለ የአሁን ቡቃያ።

ዝር ስ በግላ ላይ የተዘራ፥ የተበተነ አሁን።

ዝርያ ስ 1. ዘመድ፥ ወገን፥ ነገድ፥ ተወላጅ።
2. አይነት።

ተዘራ ግ 1. በእርሻ ላይ ተበተነ፥ ተረወ
(ዘር)። 2. ተሰራው፥ ተራባ።

አዘራ ግ የአሁን ፍሪ ከገለባ ወይም ከአብት
ለመለየት ወደላይ እየበተነ አነሳሰ፥ ለንፋስ ስጦ።
አዘራች ሽል ያዘች፥ አረዘች (ሳም)።

ዘራፊ "ዘራፊ" ስር ተመ.

ዘራፍ ዝ.ክ.

HC "ዘራ" ስር ተመ.

HCማንዘር ዝ.ክ.

HCዛራ "ዘረዘረ" ስር ተመ.

HCጋፋ "ዘረገፈ" ስር ተመ.

HCጣ "ዘረጠ" ስር ተመ.

HCጣጣ "ዘረጠጠ" ስር ተመ.

HCጭ እንባይ ስ ፋመቱ አስተናግር
የሚያህል፥ አተር የሚያካክል፥ ፍሬዎች ያሉት፥
ግንዱና ትጠሉ ላይ እጅህ ያለበት የአፅዋት
አይነት።

HCፋጣ "ዘረፈጠ" ስር ተመ.

HCፋፋ "ዘረፈፈ" ስር ተመ.

HCፍ "ዘረፈ" ስር ተመ.

Hቀዘቀ ግ 1. የላዩን ወደ ታች አደረገ፥ ገለበጠ፥
ደፋ። 2. ጋዳላ፥ ዘንባላ፥ ቀልዳላ እንዲሆን
አደረገ። 3. ጋዳላ፥ ዘንባላ ሆነ፥ አቆለቆለ። 4.
ወደ ታች ወረደ፥ አመራ፥ ተጓዘ።

Hቅዛቃ ፥ 1. ዘንባላ፥ ጋዳላ፥ ቀልዳላ። 2.
ተጻፋት፥ ቀልቀለት (መንገድ)።

Hቅዝቅ ፥ 1. ቀልቀል። 2. ጥለቱ ወይም
መቋጫው እንደተሟሰ ጥለት በእግር አትጣጫ
እንዲሆን ተደርጎ የተዘጋጀ (ጋቢ፥ ዙታ)።

ተዘቀዘቀ ግ 1. ከወደ ላይ በኩል የነበረው
ወይም ከላይ መሆን የነበረበት ወደታች በኩል
ሆነ። 2. ከራሱ በኩል ወደ ታች፥ ከእግሩ በኩል
ወደ ላይ ሆነ።

አዘቀዘቀ ግ አቆለቆለ፥ ወደ ታች ወረደ፥
ሄደ።

አዘቀዘቀች በግርጌ በኩል የሚውለውን የጠላ
ጫፍ በራሱን በኩል አድርጎ ለበሰች፥ አሸረጠች
(በነገን ምክንያት)፥ ዘቅዝቃላችም ይባላል።

Hቀጠ ግ 1. ሰመጠ፥ ዘገጠ፥ ወደ ስር ወረደ
(በፈላሻ ውስጥ)። 2. ሰረገ፥ ወደ መሬት ውስጥ
ዝ፥ ተቀመጠ (ፈላሽ)። 3. (ዘይ.) በአስተሳሰቡ፥
በአደራጎቱ በልሽ፥ እጥፊ ሆኖ ተገኘ፥
አሸቀለቀለ ወራዳ ሆነ።

ዝቃጭ ስ ከፈላሻ ስር ተኝተ የሚገኝ እንደ
አተላ ያለ አስር፥ ቆሻሻ።

ዝቃጫም ፥ (ሰድብ) ቆሻሻ።

ዝቅጥቃጭ ስ በብዛቱም ሆነ በአይነቱ በርከት
ያለ ዝቃጭ።

አዘቀዘቀ ግ ዘተጠ።

Hቃቅቤ (ዝቃቅቤ) ስ በትመምንት
የሚያገለገል እነስተኛ ተክል፥ በሰብላ።

Hቅዛቃ "ዘቀዘቀ" ስር ተመ.

Hበለለ ግ ትልትና ደንዳና የሆነ አይነት ምር
አወጣ፥ ተፀዳዳ።

ዘበተ ገ 1. ተሳለቀ፣ ቀለደ፣ አሳገጠ፣ አሸጋጠጠ። 2. ዛተ፣ ፎከረ፣ አስፈራራ።

መዘበኛ ስ መሳለቂያ፣ መቀለጃ፣ መተረፍ።

ዘበት ስ ቀልድ፣ ለገጥ፣ ፊዝ፣ ቧልት።

ዘበት ነው ቀልድ ነው፣ አይሆንም፣ አይደረግም።

ዝብብት ስ ስላት፣ ሽሙጥ፣ ፊዝ፣ ቧልት።

ተዘባበተ ገ ተሳለቀ፣ ቀለደ፣ አሸፈ፣ አፈዘ።

መዘባበኛ ስ 1. መቀለጃ፣ ማሾፊያ፣ መተረፍ።

2. መዛዛኛ፣ መርካከሪያ።

ዘበተረ ገ ቦጫ፣ ቦተረፈ፣ ዘነተረ።

ዘበት "ዘበተ" ስር ተመ.

ዘበነ "ዘመነ"ን ተመ.

*ዘበነ

ዘብናና (ዘምናና) ጳ ኩራተኛ፣ ቀብራራ።

ዝብንን አለ ገ ተዘባነ።

ዝብንን አደረገ ገ አዘባነ።

ተዘባነን ገ ተኩራራ፣ ተንቀባረረ።

ተዘባናኝ ጳ ኩራተኛ።

አዘባነን ገ አኩራራ፣ አንቀባረረ።

ዘበናይ "ዘመነ" ስር "ዘመናይ"ን ተመ.

ዘበኛ "ዘብ" ስር ተመ.

ዘበዘበ ገ 1. ነተረከ፣ ነዘነዘ፣ ጫጫቀ። 2. ነገር አስረዘመ፣ አንዛዛ።

ዘብዛባ ጳ ነትራካ፣ ነዘናዛ፣ ጫጫቃ። 2. ነገር ቶሎ የማይቆርጥ።

ዘበጠ ገ 1. መታ (በዱላ)። 2. ተለመጠ፣ ንበጠ። 3 ኅደኅደ (መራት)።

ዘባጣ ጳ 1. ኅባጣ፣ ለማጣ። 2. የኅደኅደ፣ ረባዳ (መራት)።

ዘብጥ ዝ.ከ.

ተዘበጠ ገ ተመታ።

አዘበጠ ገ 1. ዘባጣ አደረገ። 2. ዘበጠ።

ዘበጠጥ (ዘብጣጣ) ጳ (ስድብ) ቂጣም።

ዘቢብ ስ የደረቀ የወይን ፍሬ።

ዘባ ገ ዝበጥ አለ፣ ተለመጠ፣ ተጣመመ።

ተዛባ ገ 1. ኅበጥ አለ፣ ተዛነፈ፣ መስመሩን ለቀቀ። 2. ተሳሳተ፣ ተጣመመ።

አዛባ ገ 1. አዛነፈ፣ መስመሩን እንዲለት አደረገ። 2. አሳሳተ፣ አጣመመ። ነገሩን አዛብቶ አቀረበ።

ዘባረቀ ገ 1. አምታታ፣ ደባለቀ፣ አሳሳተ (ሃሳብን ወይም ሌላ ነገርን)። 2. የሆነ ያልሆነውን ተናገረ።

ዘባራቂ ጳ አምታች፣ ነገር የሚያሳክር፣ እንደመጣለት የሚለፈልፍ።

ተዘባረቀ ገ ተደባለቀ፣ ተቀላቀለ፣ ተምታታ።

ተዘበራረቀ ገ ተደባለቀ፣ ተመስቃለቀ፣ ተምታታ፣ ግልፅነት አጣ።

አዘባረቀ ገ አምታታ፣ አደባለቀ፣ ስርአት አሳጣ።

አዘበራረቀ ገ አመለቃለቀ፣ አደበላለቀ፣ አምታታ።

ዘባተሎ ስ ቡትቶ፣ የተቀዳደደ ልብሰ።

ዘባተሲም ጳ (የጌ. አነ.) ዘባተሎ የሚለብሰ፣ ቡቲቲም።

ዘባጣ "ዘበጠ" ስር ተመ.

ዘብ ስ በጥበቃ ስራ ላይ የተመደበ ሰው።

ዘብ ቆመ በጥበቃ ስራ ላይ ሆነ፣ ተሰማራ።

ዘብ ጠባቂ ስ ዘበኛ።

ዘበኛ ስ መሰሪያ ቤቶችን ወይም የግለሰቦችን ቤትና ንብረት የሚጠብቅ ሰው።

ዘብናና "ዘበነን" ስር ተመ.

ዘብዛባ "ዘበዘበ" ስር ተመ.

ዘብጣጣ "ዘበጠጥ"ን ተመ.

ዘብጥ "ዘበጠ" ስር ተመ.

ዘብጥያ ስ እስር ቤት።

ዘብጥያ ወረደ እስር ቤት ዝባ፣ ታሰረ።

*ዘቦጠቦጠ

ዝቡጥቡጥ ጳ 1. የወፈረ፣ የደፈረሰ፣ ያልጠራ (ጠላ ወይም ፈሳሽነት ያለው ነገር)። 2. ጓጓላ ያለበት፣ በወጌ ያልተበጠበጠ (ለምሳሌ ተልባ)። 3. በሚያስጠላ ሁኔታ የወፈረ (ሰው)።

ዝቡጥቡጥ አለ ገ ተዘቦጠቦጠ።

ተዘቦጠቦጠ ገ 1. በወፍራሙ ተበጠበጠ፣ ጓጓላ ሆነ። 2. ያለ ልክ ወፈረ።

አዘቦጠቦጠ ገ በወፍራሙ በጠበጠ፣ አጓጎለ። 2. ያለ ልክ አወፈረ።

ዘኛ

ዘኛ ዘኛ አለ ገ ርጥ ርጥ፣ ዘጭ ዘጭ አለ (የወፍራም ሰው አሯሯጥ)።

ዘነቀ ገ ተየጠ፣ ቀላቀለ፣ ደባለቀ፣ ጫጫቃ።

ዝንቅ ጳ ቅይጥ፣ ደብልቅ፣ ቅልቅል።

ዝንቅ ኢኮኖሚ ስ ቅይጥ ኢኮኖሚ።

ተዘነቀ ገ ተቀላቀለ፣ ተቀየጠ፣ ተደባለቀ።

ተዘነቀ ዝ.ከ.

አዛነቀ ገ አደባለቀ፣ አቀያየጠ።

ዘነቆለ ግ ወጋ፥ ጠነቆለ፥ ደነቆለ።

ዘንቁል ት የነገር ስልት የማያውቅ፥ ዘባራቂ፥ ነገር የሚያበላሽ።

ዘነበ (ዘነመ) ግ ከሎማይ፥ ከዳመና ወስጥ ዝናብ ወረደ፥ ወደ መራት ተገጠባጠበ።

ዘነበለት አገኘ (ገንዘብ)።

ዝናብ (ዝናም) ስ ከላይ፥ ከሰማይ፥ ከዳመና ወደ መራት የሚወርድ የውሃ ነጠብጣብ።

ዝናቡን ለግዷል በቂ ዝናብ ዘንቧል።

ዝናቡን ቀዳው በጣም ዘነበ።

ዝናብ መታው / ደበደበው ዝናብ አበበሰው፥ ዘነበበት።

ዝናብ ጣለ ዝናብ ዘነበ።

የዝናብ ልብስ ስ ውሃ የማያስገባ፥ በዝናብ ጊዜ የሚለበስ ልብስ።

ዝናባማ ት ዝናብ የሚበዛበት፥ ብዙ ጊዜ የሚዘንብበት (በታ፥ አካባቢ፥ ነገር፥ ...)።

አዘነበ ግ 1. ዝናብ እንዲጥል አደረገ። 2. (ዘይ.) እጅግደግደ (ሰድብን፥ ...)።

*ዘነበለ

ዘንባላ ት ወደ አንድ ወገን ጋደል፥ ዘመም ያለ።

ዘንባሌ ስ 1. አዝማሚያ። 2. ምርጫ፥ ፍላጎት፥ የሥራ ዕውቀት ዝንባሌ ላለው።

ዘንበል አለ ግ 1. ወደ አንድ ወገን ዘመም፥ ጋደል አለ። 2. ወደ አንድ ወገን እደላ።

ዘንበል አደረገ ግ ጋደል፥ ዘመም አደረገ።

አዘነበለ ግ 1. አጋደለ፥ አዘመመ። 2. እደላ (የፍላጎት፥ የምርጫ)።

ዘነተረ ግ ቦጨቀ፥ ቦተረ።

ተዘነተረ ግ ተቦጨቀ፥ ተቦተረ።

*ዘነከተ

ዘንካታ ት የማረፍ ውብ፥ መለሰ።

ተዘናከተ ግ ተዋቦ፥ አማረ (በአረግመድ፥...)።

ዘነዘነ ግ ከፋፈለ፥ ሸነሸነ፥ እደላደለ።

ዝነዘና ስ ሸነሸና፥ ድልደላ።

ተዘናዘነ ግ ተከፋፈለ።

አዘናዘነ ግ ሸነሸነ፥ አከፋፈለ።

ዘነዘና¹ ስ ከወፍራም እንጨት ወይም ከብረት የተሰራ መውቀጫ፥ የመውቀጫ ገልገል (በእሉን መቀጫ ስር ተመ.)።

ዘነዘና² ስ 1. ውስጠ ክፍት የሆነ የእጃዎት አይነት። 2. ከዘነዘና እንጨት የሚሰራ ውዥሞ፥ የጋያ ጫሰ መማሪያ።

ዘነጋ ግ ረሳ፥ ሳያስታውስ ቀረ።

ዘንጉ ት 1. የሚረሳ፥ የማያስታውስ። 2. ችልተኛ፥ ተላላ።

ዘንጋታ ስ መርሳት።

ተዘነጋ ግ ተረሳ።

ተዘናጋ ግ ሳይጠነቀቅ ቀረ፥ ችል አለ፥ ተሳፈ።

አዘናጋ ግ 1. አረሳላ፥ አታለለ። 2. አስረሳ።

አዘናጊ ት ሆን ብሎ የሚያረሳላ።

አዘነጋ ግ አረሳላ፥ አዘናጋ፥ አታለለ።

ዘነጠ ግ 1. ተሸቀረቀረ፥ አማረ፥ አጊጠ፥ ቆነጀ። 2. (ዘይ.) ተኩራራ።

ዘናጭ ት 1. አለባቡን የሚያሳምር፥ ሽቅርቅር። 2. ጥሩ፥ ሽጋ።

አዘነጠ ግ አሸቀረቀረ፥ አስጊጠ፥ አሳመረ።

ዘነጠለ ግ 1. ቀደደ። 2. ገነጠለ፥ ከዋናው አካል ለየ። 3. ቦጨቀ፥ ቦተረ። 4. የዘነጠለው ይመሳሳል። 4. በዝንጥል መታ፥ ደበደበ። 5. ያሳባብን ስርአት እያበላሸ አነበበ። 6. (ዘይ.) አክብሮት ለሚገባው ሰው ተገቢውን አክብሮት ሳይሰጥ ቀረ (ለምሳሌ "እርሱም" መባል የሚገባቸውን ሰው "አንተ" ወይም "አንቺ" እያለ አናገረ)።

ዘንግፊ ስ ገንግይ፥ የተገነጠለ የዛፍ ትርጉሜፍ ወይም የሌላ አካል ክፍል።

ዘንጥል ዝ.ከ.

ተዘነጠለ ግ 1. ተቀደደ፥ ተሸረከተ። 2. ተቦጨቀ፥ ተቦተረ። 3. ተዘነጠለ፥ ተቆረጠ፥ ተገነጠለ። 4. ቦርጫም ሆነ፥ ሆኔ ተገብቦደደ።

ዘነጠፈ ግ ገነጠለ፥ ዘነጠለ፥ ቆረጠ፥ ቀጠፈ።

ዘንጣፋ ት ረዥም፥ ዠርጋዳ፥ ጥሩ አጽም ያለው።

ዘንጣፊ ት የተቆረጠ ትርጉሜፍ።

ተዘነጠፈ ግ 1. ወረደ፥ ጽብ አለ። 2. ተዘረረ፥ ወደቀ።

*ዘነፈ

ዘንፋት ስ ተባለጥ፥ እላፊ፥ የሸግ ፈርጆች መበላለጥ፥ ያንዱ ፈረጅ ርዝመት ከመንትያው ዝቅ ወይም ከፍ ብሎ መገኘት።

ዘንፍ እንዳትል 1. ከአካባቢው ዞር እንዳትል፥ እንዳትነቃት፥ ወደሌላ እትጣጫ እንዳትሄድ። 2. ቃላትን ሃሳብን፥... እንዳትቀይር።

ተዛነፈ ግ 1. ከመሰማር ወጣ፥ ተዛባ፥ ተንጋደደ። 2. ተበላለጠ፥ እንዱ ከሌላው (ከአጣጣሪው) ጋር ርዝመቱ ሳይመጣጠን ቀረ፥ ተረፈ (የነጠላ ወይም የጋቢ ፈርጅ)።

ተዛና ስ ከፍና ገቅ የማለት፣ ያለመስተካከል ሁኔታ።

አዛነፈ ግ 1. ከመስመር አወጣ፣ አዛባ፣ እንጋደደ፣ አወላገደ። 2. አበላለጠ፣ እንዱ ፈርጅ ከአንጻጽ እንዲያንስ ወይም እንዲበልጥ አደረገ።

*ዘነፈለ

ዘንፋላ ት 1. ውብና ለሰላላ የሆነ፣ የሚያምር (ለምሳሌ ፀጉር)። 2. አቋሙ የሚግርክ፣ በምቅት የተያዘ፣ ሸበላ፣ ዠርጋጻ።

ተዘናፈለ ግ 1. ረጅምና ለሰላላ ሆኖ አደገ (ፀጉር)። 2. በመጠኑ ጋደም፣ ዘንበል አለ (ለምሳሌ የተመቸውና ቁመናው ያማረ ሰብል)።

ዘና ግ 1. ረታ፣ ቀና፣ ተፍታታ፣ ተዘረጋጋ (ተኩራምቶ፣ ተወማትሮ የነበረ አካል)። 2. ረጋ፣ አረፈ፣ ሃሳቡን ጣለ።

ዘና አለ ግ 1. ተዘናጋ። 2. ተመቻቸ፣ ተደላደለ፣ በድሉት ላይ ሆነ።

ተዛና ግ 1. ተፍታታ፣ ተዘረጋጋ። 2. ሃሳቡን ጣለ፣ ተደሰተ፣ እንደልቡ ሆነ፣ ተመቻቸ። 3. ቀበጠ፣ ተቀናጣ። 4. ተዘናጋ፣ ቸል አለ።

ተዘናና ግ 1. ተዛና፣ በልጽ ላይ ነገር ራሱን አስደሰተ። 2. ሰውነቱን አፍታታ። 3. ተኩራራ። 4. ተቀናጣ፣ ቀበጠ።

መዘናኛ ስ የመደሰቻ፣ የማረፊያ ቦታ ወይም ጊዜ።

አዘናና ግ 1. በልጽ ላይ ነገር አስደሰተ። 2. እንዲፍታታ፣ እንዲዘረጋጋ፣ እንዲመቻቸ፣ እንደልቡ እንዲሆን አደረገ።

አዘናኝ ት አስደሳቸ።

ዘናና ት ጭንጥጥ ወይም ራሱ ትልቅ ሆኖ ወደ ላንድ በኩል ዘንበል ያለ።

ዘናጭ "ዘነጠ" ስር ተመ.

ዘንቆል "ዘነቆለ" ስር ተመ.

ዘንቢል (ዘምቢል) ስ ከሰሊን ወይም ከታጫ... የሚሰራና በእጅ የሚንጠለጠል የአቃ መያዣ።

ዘንባላ "ዘነባለ" ስር ተመ.

ዘንባባ (ዘምባባ) ስ የሰሊን ዛፍ አይነት።

ዘንቸ ስ ወደ ትልቅ ሪቅ ወይም ጎተራ ወስጥ ለመግባት ሲፈለግ በመረጋገጫነት እንዲያገለግል ተብሎ የራቁን ወይም የጎተራውን ቁመት በማግኘል አገድም የሚሰካ እንደደገ።

ዘንካታ "ዘነከተ" ስር ተመ.

ዘንድ 1. ከስምና ተውላጠ ስም ጋር እየገባ ቦታ፣ በአጠገብ መገኘትን፣ ... የሚያመለክት ቃል። በጭፍን እሱ ዘንድ ታገኘዋለህ/መጻፍ ከሆነ ዘንድ ነው። 2. በትንቢት አንቀፅ ከሚነገር

ግስ ጋር እየገባ ግሱ እንዳያሰር የሚያደርግ ቃል። በዝግጅቱ ላይ ይገኙ ዘንድ ታጋብዘዋል።

ዘንድሮ ይህ አመት፣ አሁን ያለንበት፣ የያዝነው አመት።

ዘንዶ ስ ርዝመቱና መጠኑ በጣም ትልቅ የሆነ የእባብ አይነት።

ዘንዶ

ዘንጋዳ ስ መጠኑና ቅርፁ ማሽላ የሚመስል የአገዳ አህል።

ዘንግ እንደምርኩዝ ወይም በትር ሆኖ የሚያገለግል ቀጠን፣ ረዘምና ቀጥ ያለ እንደደገ ወይም ብረት።

ዘንጣፋ "ዘነጠፈ" ስር ተመ.

ዘንፋላ "ዘነፈለ" ስር ተመ.

ከከረ ግ 1. ሰጠ፣ መፀወተ። 2. በእግዚአብሔር፣ በዓድቃን።... ስም ዝክር አዘጋጅቶ አበላ፣ አጠጣ። 3. የተዘጋጀውን ጠበል ጠዲቅ ፀሎት አድርጎ ባረከ። 4. አሰበ፣ አስታወሰ።

መዘከሪያ ስ ፀሎት እንዲደረግበትና እንዲባረክ ከገኘር ድግስ ላይ በትንሹ የሚወሰድ ጠበል ጠዲቅ።

ዝክር ስ በእግዚአብሔር፣ በዓድቃን፣... ስም የሚዘጋጅ ጠበል ጠዲቅ፣ ድግስ።

ተዘከረ ግ 1. ሰጠ፣ መፀወተ። 2. ታወሰ፣ ታሰበ። 3. የተዘጋጀው ጠዲቅ ፀሎት ተደርጎበት ተቆረሰ።

ተዝከር ስ በመታገን ስም የሚዘጋጅ የመታሰቢያ ድግስ (ምግብና መጠጥ)።

ተዝከሩ ተበላ አለቀለት፣ አበቃ።

ተዝከሩ ወጣ 1. አለቀለት፣ አበቃ። 2. ለጥፋ ሰው የአርባ ወይም የሰማንያ ቀን መታሰቢያ ተደገሰለት።

አዘከረ ግ ዝክር አደረገ፣ ደገሰ።

አዝከሪ ስ የዝክር ድግስ አዘጋጅቶ የሚያበላ፣ የሚያጠጣ ሰው።

ከከከ ግ 1. ከረገጠ፣ አራገጠ፣ ገለበጠ። 2. በሃይል ነከሰ፣ በጥርሱ በተረፈ፣ ወጋ። 3. በሰለት ወጋ፣ ቀደደ፣ ዘነጠለ። 4. ዘርዘረ፣ ሸከሸከ፣ ግግን አራርቆ ጣለ። 5. ተፈላጊውንና የማይፈለገውን ሳይለቁ በሙሉ አሳለፈ፣ አወረደ (ወንፈት)። 6. (ዘይ.) የሚያውቀውን ሁሉ አወራ፣ ምስጢር አወጣ።

ስክህካ(ህክህክ) ት 1. ዘርህራ፡ ሽከሽክ፡ ያልተጠቀጠቀ (ልብሰ፡ ወንፈት፡...)። 2. (ዘይ.) ምስጢር የሚይጠብቅ፡ ወሬኛ።

ዘካ ስ በእስልምና ሃይማኖት ከማንኛውም የሰራውጤት ከአስር እንድ የሚሰበሰብ አስራት፡ የአስራት ከፍያ፡ ምዕዋት።

ዘኪ ስ 1. ለተህክር ተብሎ የሚዘጋጅ እንጀራ፡...። 2. ለሙታን መታሰቢያ ተብሎ የሚዘጋጅ መከፈል፡ ምግብና መጠጥ።

ዘክህካ "ዘክህክ" ስር ተመ.

ዘሰረ ግ አዞረ፡ ጠመዘዘ፡ አሽከረከረ።

መዘወሪያ ስ ማዞሪያ፡ መጠምዘጥ፡ እጀታ።

መዘወር ስ 1. ማሽከርከርያ፡ ማዞሪያ፡ እጀታ። 2. አንድን ነገር እንዲዞር፡ እንዲሽከረከር የሚያደርግ መካኒካዊ ጉልበት፡ ሃይል። 3. ጠፍር፡ ድድ (የበቅሎ፡ የፈረስ መሰንክያ)። 4. የመኪና መሪ።

ዝውውር "ዞረ" ስር ተመ.

ዘወርዋራ "ዞረ" ስር ተመ.

*ዘውተረ

ዘውትር ተው.7. ሁል ጊዜ፡ በየእለቱ፡ በየቀኑ።

የዘውትር የሁል ጊዜ። የዘውትር ልብሃ የዘውትር ጠባይ።

ተዘውተረ ግ ተደጋገመ፡ የሁልጊዜ ድርጊት ሆነ።

አዘውተረ ግ መላለሱ፡ ደጋግሞ፡ ሁልጊዜ አደረገ።

አዘውታሪ ት አንድን አይነት ድርጊት መላለሱ በየጊዜው የሚፈፅም።

ዘው

ዘው አለ ግ ጥልቅ፡ ግብት አለ።

ዘው ዘው አለ ግ እዚህም እዚያም ዝግ፡ ጥልቅ አለ።

ዘው አደረገ ግ ጥልቅ አደረገ።

ዘውድ ስ ከወርቅ፡ ከእንቁ፡... የሚሰራና ነገሱታት እንደአከሊል፡ እንደቆብ በራሳቸው ላይ የሚደፉት የነጋሲነት ግእረግ ምልክት።

ዘውድ ደፋ ነገሰ።

ዘውድ ጫን ዝ.ከ.

የዘውድ ስርአት ስ በንጉስ የሚመራ ስርአት።

ዘውድ

የዘውድ አማካሪ ስ የንጉስ አማካሪ።

የዘውድ አገዛዝ ስ በንጉስ የሚመራ ስርአት። *ዘየመ

ዜማ ስ ቃና፡ ስልትና ተከታታይነት ያለው፡ የተለያዩ የህንጻ ወይም የደስታ ስሜቶችን መግለፅ የሚያስችል ሙዚቃዊ ድምፅ።

ዜማ ሰበረ ዜማው ከሰንጅ ወይም ከግጥሙ ምጣኔ ጋር አልጣጣም አለ፡ ተበላሽ።

የዜማ ምልክት ስ እንደ ጭረት፡ ድፋት፡ ደረት (ኅላወ) ያለ፡ እንድ ዜማ በምን አይነትና እንዴት እንደሚዜም የሚመራ፡ የድምፅ አወጣጥን ሁኔታ የሚያሳይ ምልክት።

የዜማ ቤት ስ (ቤ.ክህ.) መንፈሳዊ የዜማ ትምህርት የሚሰጥበት ትምህርት ቤት።

አዜመ ግ 1. ዜማን አሰማ። 2. ዘፈነ፡ አንጎራጎረ።

ዘየረ ግ (እስል.) 1. ሰላም አለ፡ ሰላምታ ሰጠ። 2. በዜማ አወደሰ፡ ምስጋና አቀረበ። 3. ጎበኘ፡ ተላለመ (ቅዱስ የሆኑ ቦታዎችን)።

ዘየራ ስ (እስል.) 1. የእጅ ሰላምታ። 2. በዜማ የሚቀርብ ውዳሊ፡ ምስጋና። 3. ጉብኝት (ቅዱስ የሆኑ ቦታዎችን)።

ዘየነ ግ አሰጊጠ፡ አሰዋበ፡ ሽለመ፡ አሸቀቀረ፡ አላመረ።

ዝይን ት ሽቅርቅር፡ የተዋበ፡ ያማረ።

ተዘየነ ግ አጌጠ፡ አማረ፡ ተሸቀቀረ፡ ተዋበ።

ዘየደ ግ ብልሃት ፈጠረ፡ አሰጀ።

ዘዴ ስ 1. ብልሃት፡ ጥበብ፡ እውቀት። 2. የአሰራር መንገድ፡ ስልት።

በዘዴ ተው.7 ብልሃት።

ዘዴኛ ት ብልሃተኛ፡ ጥበበኛ፡ ዘዴ አዋቂ።

ዘዬ ስ 1. ፈሊጥ፡ የአሰራር መንገድ። 2. ልማድ። 3. አካባቢያዊ አነጋገር፡ ቀበልኛ።

ዘይቤ ስ 1. ውስጠ ምስጢር ያለው አነጋገር። 2. በምሳሌ፡ በንፅፅር፡... አማካይነት ንግግርን በማሰጠብ ስሜትን ለመግለፅ የሚያስችል የአነጋገር ስልት።

በዘይቤ ተናገረ በቅኔ፡ ሰወር አድርጎ ተናገረ።

ዘይቤአዊ አነጋገር ስ በምሳሌ፡ በንፅፅር፡ በሰውኛ፡... አማካይነት ገልቶ ወይም ተውቦ የሚቀርብ አነጋገር። (ለምሳሌ አንበሳ የሆነ ወንድም አለኝ / እንደ ርግብ የዋህ ሆን)።

ዘይቱን ስ ሲበልል የቆዳው ቀለም ቢጫ፡ ውስጡ ደግሞ ቀይ ወይም ነጭ የሚሆንና በትናንሽ ጠንቁቁ ፍሬዎች የተሞላ፡ ቆዳው ጭምር የሚበላ ሎንግ የሚያክል ፍሬ የሚያፈራ ተክል፡ ፍሬውም ዘይቱን ይሳላል።

ዘይት ስ 1. እንደ ኑግ፣ ሰሊጥ፣... ካሉ የቅባት ለሁሉን ወይም እንደ ጉሎ ካሉ ፍሬዎች ተወምቆ የሚወጣ ወይም ከሌሎች ነገሮች የሚዘጋጅ ቅባትነት ያለውና ከውሃ ጋር ሊቀላቀል የማይችል፣ ለምግብ ማጣፈጫነት፣ ለቅባትነት የሚያገለግል ፈሳሽ። 2. ከከርስ ምድር ወጥቶ የሚዘጋጅና በላይ ላይ ሜካኒካዊ መሳሪያዎች ውስጥ (ለምሳሌ የመኪና ሞተር፣...) ፍትሂያ እንዲያኖር ለመከላከል፣ ለማለስለስ፣... የሚያገለግል፣ ከውሃ ጋር ለመቀላቀል የማይችል፣ ዝልግልግነት ያለው ፈሳሽ።

ዘይት ቀለም ስ ዘይትነት ያለው፣ ስለሌሎችን ወይም ላይ ላይ የቀለም ቅቦችን ለመሰራት የሚያገለግል ቀለም።

ዘዲ "ዘዩደ" ስር ተመ.

ዘዲኛ ዝ.ከ.

***ዘገመ**

ዘገምታ ስ ዝገታ።

ዘገምተኛ ቅ ዝገተኛ፣ ቀስ የሚል።

አዘገመ ግ በቀስታ፣ በዝገታ ተራመደ፣ ተንቀሳቀሰ።

አንጋሚ ቅ በቀስታ የሚራመድ፣ የሚሄድ።

አንጋሚ ለውጥ ስ በቀላሉ ግልፅ ሆኖ የግይታይ፣ ነገር ግን ቀስ በቀስ የሚካሄድ የመጠን ለውጥ።

ዘገር ስ ጦር።

ዘገባ ግ 1. አጠናቀረ፣ አዘጋጀ (ወሬን፣ ራግርትን፣...)። 2. ገፈ፣ መዘገበ። 3. ሰበሰበ፣ አከማቸ፣ አጠራቀመ።

ዘገባ ስ 1. ስለ አንድ ነገር የተሰጠ ዝርዝር መግለጫ። 2. የዜና ጥንቅር።

ዘጋቢ ስ ዜና አዘጋጅ፣ አጠናቃሪ።

ዘገነ ግ በእጅ አፈሰ፣ አነሳ፣ ያዘ (እንደ ጥራጥራ፣... ያሉትን)።

ዘገን ስ 1. ተቀቅሎ ከተመተረ በህላ ለብቻው ከተሰራ ሽር ወጥ ጋር ወይም ብቻውን ሊበላ የሚችል ስጋ። 2. የስጋ ጥብስ ወጥ። 3. ዝግኝ።

ዘገኝ (ዝግን) ቅ በአንድ እጅ ብቻ የታፈሰ፣ የተዘገነ (የጥራጥራ ወይም የሌላ ነገር መጠን)።

ተዘገነ ግ በዝግኝ ተነሳ፣ ታፈሰ፣ ተወሰደ (ጥራጥራ፣ ውሃ፣...)።

ዘገነኝ ግ ሰቀጠጠ ወይም የሚያስፈራ፣ የሚያስደነግጥ ስሜት ፈጠረ።

ዘግናኝ ቅ ሰቅጣጭ፣ አስደንጋጭ፣ አሳዛኝ፣ የመኪናው ላይጋ እጅግ ዘግናኝ ነበር።

ዘገየ ግ ቆየ፣ ወደሂላ ቀረ፣ ቀስ አለ።

አዘዘ ግ አቆየ፣ ወደ ሂላ አስቀረ።

***ዘገጀ**

ዘገገኛ ቅ የተዘጋጀ፣ ስንዱ።

ዘገገኛት ስ 1. መሰናደ። 2. የተጠናቀቀ ወይም የሚጠናቀቅ የሰራ ክንውን። 3. አንድን ዕውቀት ፈልጎ፣ ትያትር፣... ለተደራሰቦቻን በሚቀርብ መልክ የማዘጋጀት ተግባር።

ተዘጋጀ ግ 1. ተሰናዳ። 2. ተከናወነ፣ ተቀናበረ። 3. ተሰርቶ አለቀ፣ ቀረበ።

ተዘገገኛ ግ ተሰናዳ።

አዘጋጀ ግ 1. አሰናዳ። 2. አከናወነ። 3. ሰርቶ፣ ፅር አወጣ፣ አቀረበ።

ማዘጋጃ ቤት ስ የከተማን አስተዳደር በተመለከተ የተለያዩ ስራዎችን የሚሰራ መስሪያ ቤት።

አዘጋጅ ስ 1. የትያትርን፣ የፈልጎን ዝግጅት የሚሰራ (ሰው)። 2. መፅሄትን፣ ጋዜጣን ወይም መፅሃፍን አጠናቅሮ የሚያወጣ ግለሰብ ወይም ድርጅት። 3. አንድ አይነት ጦርግራም፣ ሴሚናር፣ ስብሰባ፣ እንዲካሄድ የሚያደርግ፣ የሚያቀነባብር ግለሰብ ወይም ድርጅት።

ዘገጠ ግ ዘቀጠ፣ ሰረገ፣ ሰጠመ።

አዘገጠ ግ 1. አዘቀጠ፣ አሰረገ፣ አሰጠመ። 2. ዘገጠ።

ዘገ¹ "ዘጋ" ስር ተመ.

ዘገ² "ዘጋ" ስር ተመ.

ዘጋ ግ 1. ገጠመ፣ ከደነ፣ ደፈነ (በርን፣ መፅሃፍን፣ ...)። 2. እንዲያቆም፣ እንዲያቋርጥ አደረገ። ሬዲዮትን ዘጋገጧቸውን ዘጋ። 3. አገደ፣ ከለከለ (መተላለፊያን፣...)። 4. ከሰው ተለይቶና ቤት ዘገቶ ሰብኤ ያዘ፣ ለብቻው ተቀመጠ (በህታዊ)። 5. የምግብ ፍላጎት አሳጣ፣ ምግብ ከለከለ፣ አስጠላ። 6. አጠቃለለ፣ ደመደመ፣ ወረሰ። 7. አንቆ ያዘ፣ አሳናግር አለ። ጉፋን ድምፅ ዘጋው። 8. (የአራዳ አነ.) ዝም አለ፣ አኮፈፈ። 9. (የአራዳ አነ.) አሰጠሊታ፣ አስቀያሚ ሆነ።

መዝጊያ ስ 1. የበር ግጣም፣ ሳንቃ። 2. መክደኛ። 3. ሬዲዮ፣ ቧንቧ ወይም ሌላ ነገር በማያስፈልግበት ጊዜ እንዲሰራ ማቆሚያ። 4. መደምደሚያ፣ ማጠቃለያ (የዕውቀት፣ የሃሳብ፣ የሰብሰባ፣...)።

ዘገ ቅ (ተራ አነ.) ደስ የማይል፣ አስቀያሚ፣ አሰጠሊታ።

ዝግ ቅ 1 የተከደነ፣ የተደፈነ፣ የተቆለፈ። 2 የተከለከለ፣ የተገደ (መንገድ)። 3 ሰራ ያቆመ። 4 (ዘይ.) የማይናገር፣ ሁሉንም ነገር በሆዱ አምቆ የሚይዝ።

ዝግ ስብሰባ

ዝግ ስብሰባ ስ ከተፈቀደላቸው የተወሰኑ ሰዎች በስተቀር ሌላ ሳይገባበት የሚካሄድ ስብሰባ።

ዝግ ችሎት ስ ለአደባባይ፣ ለህዝብ ክፍት ሳይሆን የሚመለከታቸው ሰዎች ብቻ ባለበት የሚካሄድ ችሎት፣ ዳኝነት።

ተዘጋ ግ 1. ተደረገ። 2. ታገደ፣ ተከለከለ፣ የማያሳልፍ ሆነ። መንገድ ተዘጋ። 3. ዝም አለ። 4. ስራ አቆመ (ት/ቤት፣ ፋብሪካ፣...)።

*ዘጋ

ዘጋ የ ሚያደራ (ድርጅ)። እንደ ዝሃ ዘጋ ምን ምላሳለባል።

አዘጋ ግ ድር ወይም ዝሃ አደራ፣ ዘጋ።

አዝጋ ግ አድራ፣ ድርጅ የሚያደራ።

ዘጋቢ "ዘገባ" ስር ተመ.

ዘግኝኝ "ዘገነነ" ስር ተመ.

*ዘጎረጎረ

ዝጉርጉር (ኸጉርጉር) ጎ ጠቃጠቆ (የነጭ ጥቁር ወይም የተለያዩ ቀለማት ስብጥር)።

ተዘጎረጎረ (ተኸጎረጎረ) ግ የተለያዩ ቀለማት ስብጥር ወይም ቡራቡራ ሆነ።

አዝጎረጎረ(አኸጎረጎረ) ግ የተለያዩ ቀለማት ስብጥር ወይም ቡራቡራ አደረገ።

ዘጠረ ግ 1. በብዛት ወመረ፣ ሞጀረ። 2. ገጠገጠ፣ ተከለ (ድንገን)። 3. ነፋ፣ ወጠረ (ሆድን)።

ዝጥር ጎ ውጥር፣ የተወጠረ።

ተዘጠረ ግ 1. በብዛት ተወመረ፣ ተሞጀረ። 2. ተገጠገጠ፣ በብዛት ተተከለ (ድንገን)። 3 ተነፋ፣ ተወጠረ፣ አበጠ።

ዘጠኝ ስ 1. በሰማንያ ዘጠኝና በዘጠኝ አንድ መካከል ያለ ቁጥር መጠሪያ፣ በአሃዝ ሲገፍ፣ '90' ነው። ጎ 2. በዛቱ፣ መጠኑ ዘጠኝ ጊዜ አስር ያህል የሆነ። ዘጠኝ ብር።

ዘጠኝ ስ 1. በሰማንያትና በአስር መካከል ያለ ቁጥር መጠሪያ፣ በአሃዝ ሲገፍ '9' ነው። ጎ 2. መጠኑ ወይም በዛቱ በሰማንያትና በአስር መካከል የሆነ። ዘጠኝ መጠሪያ።

*ዘጠዘጠ (ዘጥዘጣ) ጎ (ስድብ) አፋጻሽ፣ አውደልጻይ፣ ያለ ስራ ከወዲያ ወዲህ እያለ የሚያረጋግጥ።

ዘጥ ዘጥ(ዘጭ ዘጭ) አለ ግ 1. አዘጠዘጠ፣ አረጋገጠ። 2. ፋጫ አይሉት ርመኝ አይነት አካሄድ ሂደ (ብዙውን ጊዜ ወፍራም ሰው)።

አዘጠዘጠ ግ አውደልጻለ፣ አፋደሰ።

አዘጥዘጭ ጎ ስራ የማይሰራ፣ አውደልጻይ፣ አረጋገጥ።

ዘጥ

ዘጥ አለ (ዘጭ አለ) ግ ዱብ አለ፣ ወደቀ።

ዘጥዘጣ "ዘጠዘጠ" ስር "ዘጠዘጥ"ን ተመ.

ዘጭ አለ "ዘጥ" ስር ተመ.

ዘፈር ስ ዘርፍ።

ዘፈቀ ግ 1. ደፈቀ፣ ነከረ፣ አስገባ፣ አሰመጠ፣ ከተተ (ውሃ ውስጥ)። 2. (ዘይ.) ከተተ፣ አስገባ (እዳ፣ መከራ፣... ውስጥ)።

ዝፍቅ ጎ (ስድብ) ሞኝ፣ ፎል።

ተዘፈቀ ግ 1. ተነከረ፣ ገባ፣ ሰጠመ (ውሃ ውስጥ)። 2. ገባ (እዳ፣ መከራ፣... ውስጥ)።

ዘፈን ግ 1. አዜመ፣ አንጎራጎረ (ዘፈንን)። 2. ዘፈንን፣ ዜማን አሰግ (ሬዲዮ፣ ቴፕ)። 3. ተንቀጠቀጠ፣ ተንዘፈዘፈ (ሰውነት)።

ዘፈነብኝ ተረገገብኝ፣ የሰድብና የቁጣ ንግግር ተናገረኝ።

ዘፈን ስ ዜማ፣ አንጎርጎር (አላማዩ የሆነ)።

ዘፈን አወረደ ዘፈኑን በዜማ፣ በአንጎርጎር መራ፣ አቀነቀነ።

ዘፈን አወጣ አዳዲስ ዘፈኖችን አቀረበ፣ ደረሰ፣ ለህዝብ አሰግ።

ዘፋኝ ጎ ድምጽ ተጫዋች፣ አንጎራጎራ።

አስዘፈነ ጎ ሰውን፣ ሬዲዮን ወይም ቴፕን፣ እንዲዘፍን፣ ዘፈን እንዲያሰማ አደረገ።

ዘፈዘፈ ግ 1. እንዲርስ ውሃ ውስጥ ለብዙ ሰአት አቆየ፣ ነከረ፣ ዘፈቀ (ጥራጥራን፣ ልብስን፣ ...)። 2. ከመረ፣ ቀለለ። 3. በብዛት ቆረጠ፣ ረፈረፈ፣ ለሸለሸ (ዘፍን)።

ዘፋዘፋ ጎ ረኽምና ወፍራም፣ ሰውነተ ከባዳ የሆነ፣ ትርፅሲሰ።

ዘፍዘፋ ዝ.ክ.

ዝፍዝፍ ጎ 1. እንዲርስ የተነከረ። 2. (ስድብ) ረሀጥ፣ ከተቀመጠበት የማይነሳ፣ ሰነፍ።

ተዘፈዘፈ ግ 1. ውሃ ውስጥ ተነከረ (እንዲርስ)። 2. ስራ ሳይሰራ ተቀምጦ ጥለ፣ ተረፈቀ፣ ሰነፈ።

*ዘፈዘፈ

ተንዘፈዘፈ ግ ተንቀጠቀጠ።

አንዘፈዘፈ ግ አንቀጠቀጠ።

*ዘፈጠጠ

ዘፍጣጣ (ዝፍጥጥ) ጎ ሆደ ዘርጣጣ፣ ጎፍጣጣ።

ዝፍጥጥ አለ ገ ተንዘፈጠጠ።

ተንዘፈጠጠ ገ ተንዘረጠጠ። ተንገፈጠጠ (ሆድ፡...)

አንዘፈጠጠ ገ አንዘረጠጠ። አንገፈጠጠ። (ሆድ፡...)

ዘፈፈ ገ ተንዛፈፈ።

ዘፋፋ ት 1. ትልቅነትና ሰፋት ያለው (የዛፍ ቅርንጫፍ)። 2. እርዝማኔና ከባድነት ያለው (አካላዊ አጽም)። 3. ዘርፋፋ፣ ሰፊና ረጅም (ልብ)።

ተንዛፈፈ ገ 1. ሰፋ፣ ተንሰራፋ፣ ተዘረጋ (የዛፍ ቅርንጫፍ)። 2. ተንዘረፈፈ፣ ረዘመ (ልብ)።

ዘፋኝ "ዘፈነ" ስር ተመ.

ዘፋዘፎ "ዘፈዘፈ" ስር ተመ.

ዘፋፋ "ዘፈፈ" ስር ተመ.

ዘፍ

ዘፍ አለ ገ በቆመቱ ሙሉ ወደቀ፣ ተጋደመ።

ዘፍ አደረገ ገ በቆመቱ ሙሉ እንዲወድቅ አደረገ፣ ጣለ።

ዘፍዛፋ "ዘፈዘፈ" ስር ተመ.

ዘፍጣጣ "ዘፈጠጠ" ስር ተመ.

ዙ የ "ዘ" ፊደል ካለበ ዘር።

ዙረት "ዘረ" ስር ተመ.

ዙሪያ ዝ.ከ.

ዙር ዝ.ከ.

ዙርያ "ዘረ" ስር "ዙሪያ"ን ተመ.

ዙርሽ ዝ.ከ.

ዙጣ ት ወፈር ያለ፣ አጭር (ሰው)።

ዙጥ

ዙጥ አደረገ ገ ፈሳ።

ዙፋን ስ 1. የንጉስ መንበር፣ አልጋ። 2. ንጉስ የሚቀመጥበት የተጊጠ ትልቅ ወንበር።

ዙፋን ቤት ስ የንጉስ ዙፋን የሚቀመጥበት ቤት።

ዙፋን ችሎት ስ ንጉስ በዳኝነት የሚቀመጥበት ችሎት።

ዚ የ "ዘ" ፊደል ባልስ ዘር።

ዚቅ ስ 1. (እ.አ.ተ.ቤ.) በግህሊት ጊዜ ከመልክ መረገፍ ቀጥሎ በፀናፅልና በከበር እየታደሰ የሚባል ዜግ። 2. የዜግ መፅሃፍ ስም።

ዚቅ አወረደ በከበርና በፀናፅል እየታደሰ አዜመ (ዚቅን)።

ዚቀኛ ት ተረበኛ፣ ተረብ አዋቂ።

ዚጥ ስ ብዙውን ጊዜ እንደሱሪ፣ ጃኪት ያለ-ልብሰኝን ለመቆለፍ ወይም እንደገንጣ፣ በርሳ የመሳሰሉንን ለመዝጋት የሚያገለግል ተወሳሳቢ ወይም እርስ በርሱ የሚሰካገኝ ጥርስ ያለው መቆለፊያ፣ ቻርኔላም ይባላል።

ዛ የ "ዘ" ፊደል ራብእ ዘር።

ዛህርት ስ ትልቅ ሆድ።

ዛህርታም ት ሆጻም።

ዛለ ገ ደከመ፣ አትም አጣ፣ ተልፈሰፈሰ።

ዝለት ስ ድካም፣ አትም ግጣት።

አዛለ ገ አደከመ፣ አትም አጣጣ፣ አልፈሰፈሰ።

ዛሳ ስ ሊፍራ ያዘለ የሰንደብ የገብስ፣ ... ራብ፣ እልፍ። 2. የሰውነት አጽም፣ ቁመና።

ዛሳ በርበሬ ስ የበሰለ ወይም የቀላ ቃሪያ።

ዛራም "ዛር" ስር ተመ.

ዛሬ ስ 1. በትናንትናና በነገ መሃል ያለ ጊዜ፣ ያለንበት ቀን። 2. የሌሁኑ ዘመን። በዛሬው ጊዜ አሁሉ ተወዷል።

ዛሬ ነገ አለ አመነታ፣ ቀጠሮ አበዛ፣ በተፈለገው ጊዜ፣ ቀን፣... ሳያደርግ፣ ሳይፈፀም ቀረ (ጉዳዩን፡...)

ዛር ስ ወታደር፣ የሚያሰገራ ክፉ መንፈስ።

ዛር አንጋሽ ት ጠንቋይ፣ ቃልቻ፣ የዛር ባለግል፣ ዛር አነጋጋሪ ነኝ የሚል።

የዛር ውላጅ ስ ዛር የወለደው፣ ስጋ የለበሰ ጋኔን ነው ተብሎ የሚታመን (ርኩስ መንፈስ)።

የዛር ፈረስ ት ዛር የያዘው (ሰው)።

ዛራም ት 1. ዛር ያለበት። 2. ክልፍልፍል፣ ቀኝ፣ ቃጥ። 3. ቁጠ፣ ነጭናጫ።

ዛቀ ገ 1. አፈሰ፣ በብዛት ወሰደ። 2. ባጠጠ፣ ግጠጠ፣ ጠረገ። 3. ደነቆለ፣ ጠነቆለ (አይንን)። መዛቂያ ስ እንደ ለካፋ፣ ግንኪያ ያለ ግፈሻ፣ ግንጻ እቃ።

ዝቆሽ ነው በትንሽ ዋጋ የተገዛው ነገር በጣም ብዙ ነው።

ተዛቀ ገ 1. ታፈሰ፣ በብዛት ተወሰደ። 2. ተግጠጠ፣ ተጠረገ። 3. በርካሽ ተገኘ።

ዛቀጠ ገ ለፋ፣ ግሰነ።

ዛቆን¹ ገ ዲያቆን ሆነ፣ ጻቆነ።

አዛቆን ገ ዲያቆን አደረገ፣ ለጻቆነ።

ዛቆን² ገ ለፋ፣ ደከመ።

አዛቆን ገ አለፋ፣ አደከመ።

ዛበረ ገ 1. ለፋ፣ ባከነ። 2. ቃጥ፣ ለፈለፈ።

ዛባሪ ት ለፍላፈላ፣ ቀላግጅ።

አዛበረ ገ 1. አለፋ፣ አደከመ። 2. አቃጥ፣

እስፊሊፊ፡፡

ዛቢያ ስ 1. የመጥረቢያ፣ የደማ፣... እጅታ፡፡ 2. መሬትን መሃል ለመሃል ሰንጠቆ የሚያልፍና መሬት የምትሸከረከርበት የሃላብ መስመር፡፡

ዛቢያ ገንጥል ጉልበታም፣ ፈርጣማ ጡንቻ ያለው (ሰው)፡፡

ዛባሪ "ዛባሪ" ስር ተመ.

ዛብ ስ የበትሎ ወይም የፈረስ ልገም ጽድፍ፡፡

ዛተ ግ አስፈራራ፣ ጉዳት እንደሚያደርስ ተናገረ፤ ርከረ፡፡

ዛቻ ስ የማስፈራራት ንግግር፤ ተከራ፡፡

ዛቲ ስ በቤተክርስቲያን ለሰዎች የሚታደል ከየቤተ የመጣ የዳቦ፣ የአነባበር፣ የእንጀራ ቁራሽ፣...፤ ጣዲት፡፡

ዛቻ "ዛተ" ስር ተመ.

ዛኒጋባ ስ ጣሪያው ባለ አንድ አትጣጫ ወይም ተፋሰስ የሆነ አነስተኛ ቤት፡፡

ዛንታ ስ ወግ፣ ታሪክ፡፡

ዛዛቲያም "ዛዛ" ስር ተመ.

ዛዛቴ ዝ.ከ.

ዛዘለ ግ ረዘመ፣ ተጎተተ፣ ተግገለገለ፡፡

ዛዘነ ግ 1 ዞረ፣ ባዘነ፣ናበዘ፡፡ 2 ሻፊደ፣ ፈለገ(ዝሙት)፡፡

ዛዛኝ ጳ ሻፋዳ፡፡

*ዛዛ

ዛዛቴ ስ የተንዛዛ፣ ከላክ ያለፈ ወሬ፣ ነገር፡፡

ዛዛቴያም ጳ ነገር ተሎ የማይቆርጥ፣ ወሬኛ፡፡

ተንዛዛ ግ ከመጠን አለፈ ፣ በጣም በዛ፡፡

አንዛዛ ግ ከመጠን አላለፈ፣ በጣም አበዛ፡፡

ዛዛኝ "ዛዘነ" ስር ተመ.

ዛገ ግ አፈር ላይ በመውደቁ ወይም እርጥበት በማግኘቱ፣ ሳይሰራበት በመቆየቱ፣... መልኩ ተቀየረ፣ ተበላሽ፣ አፈር መሰለ(ብረት)፡፡

ዝገት ስ አፈር ላይ ከመውደቅ፣ እርጥበት ላይ ከመቆየት፣... የተነሳ ብረታ ብረት በሆኑ ነገሮች ላይ የሚደርስ አፈር የመምሰልና የመበላሸት ሁኔታ፡፡

አዛገ ግ አበላሽ፣ ዝገት እንዲይዝ እደረገ(ብረታ ብረት)፡፡

ዛጎለ ግ ዛጎለ መሰለ፣ እንደመንጣት አለ፡፡

ዛጎል ስ በባህር ውስጥ የሚኖሩ አንዳንድ ነፍሳት በሀይወት እያሉ ለሰውነታቸው ጠንካራ ልባስ ሆኗቸው የሚኖርና ከሞቱ በኋላ እንደ ጌጥ የሚያገለግል ጠጣር አካል፡፡

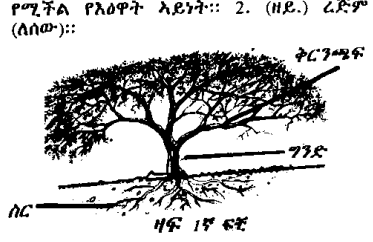
ዛጎል ጣለ ዛጎል መሬት ላይ በመጣል ጠንቆለ፡፡

ዛጎል ጣይ ስ ዛጎል በመበተን የሚጠነቀል ጠንቋይ፣ ግርተኛ፡፡

ዛጎል በርበሬ ስ ቀይ ጣላ በርበሬ፣ በቀይ ቀለሙ ላይ ነጭ የጣለበትና ጥራቱ ዝቅተኛ የሆነ በርበሬ፡፡

ዛጎልማ ጳ መልኩ፣ ቀለሙ ዛጎል የሚመስል፡፡

ዛጎፍ ስ 1. ግንድና ቅርንጫፎች ያሉት፣ መጠኑ ትልቅና ትንሽ የሆነ፣ ለረጅም ጊዜ ሊቆይ የሚችል የእዕዋት አይነት፡፡ 2. (ዘይ.) ረጅም (ለሰው)፡፡

ዛጎፍ ቆራጭ ስ ሰራው ዛጎፍ መቀረጥና መፍለጥ የሆነ ሙያተኛ ፡፡

ዜ የ "ዘ" ፊደል ሃምስ ዘር ፡፡

ዜማ "ዘየመ" ስር ተመ.

ዜር ስ ባደ፣ ምንም፣ በላሃዝ ሲኖ "ዐ" ነው፡፡ ተወዳዳሪዎቹ ያለ ውጤት ዜር ለዜር ተለያዩ፡፡

ዜር ሻማ ስ እጅግ በጣም አነስተኛ የሆነ ብርሃን ያለው የኮረንጌ አምጭ፡፡

ዜና ስ ወሬ፡፡

ዜና መዋለል ስ የቀድሞ ነገስታት የአለት ወይም የጦርነት ውሎአቸው ተመዝግቦ የሚገኝበት መፅሃፍ፡፡

ዜና ማሰራጫ ስ እንደራዲዮ፣ ቴሌቪዥን፣ ጋዜጣ ያለ ዜና ማስተላለፊያ፡፡

ዜና አረፍት ስ የአንድ ሰው የመሞቱ ወሬ፡፡

ዜጋ ስ በአንድ ሃገር ውስጥ በመወለዱ ወይም ፈቃድ በማግኘቱ የተወላጅነት መብት ያለው ሰው፡፡

ዜግነት ስ በአንድ አገር ውስጥ በተወላጅነት ወይም በፈቃድ የሚገኝና ሰውዬው የዚያ አገር ሰው የመሆኑ መገለጫ፡፡

ዝ የ "ዘ" ፊደል ሳድስ ዘር፡፡

ዝሃ(ዘሃ) ስ ድር፡፡

ዝሃ አዘጋ ድር አደራ፡፡

ዝሃ በዝሃ ድር በድር፣ ማንም ድር የሆነ (ልሰው)፡፡

ዝሆኔ ስ እገር የሚያሳብጥ በሽታ፣ ኩባቢ።
 ዝሆን (ዝሆን) ስ በጣም ትላልቅ የሆኑና ከከንፈሩ ወደ ውጪ የወጡ ሁለት ጥርቦች፣ ሰፋፊ ጆሮዎችና አንድ ኩምቢ ያለው፣ ምግብ ስለሌላው ሳርና ቅጠላቅጠል የሆነ ግዙፍ እንሰሳ (ስእሉን የዱር እንሰሳ ስር ተመ.)።።።
 የዝሆን ጥርስ ስ በላይ በኩል ከከንፈሩ ውጪ የሚታይና 5 ሜትር ያህል ርዝማኔ ያለው፣ በዙፍን ጊዜ በጊጥነት የሚያገለግል፣ ነጭ ሆኖ ወፍራምና ረጅም ቀንድ የሚመስል የዝሆን የውሻ ከራንቻ።

ዝለቅ "ዘለቀ" ስር ተመ.
 ዝለት "ዛለ" ስር ተመ.
 ዝላይ "ዘለላ" ስር ተመ.
 ዝልል "ዘለለ" ስር ተመ.
 ዝልንግድ ት 1. ረጅም፣ ቀውሳላ። 2. የማይረባ፣ ሰነፍ ።
 ዝልዝል "ዘለዘለ" ስር ተመ.
 ዝልጉስ "ዘለጎስ" ስር ተመ.
 ዝልጊት ስ የጠላ፣ የጠጅ ማጥለያ ወንፈት፣ ወንጠፍት።
 ዝልግልግ "ዘለገለገ" ስር ተመ.
 ዝልፊያ "ዘለፈ" ስር ተመ.
 ዝልፍልፍ "ዘለፈለፈ" ስር ተመ.
 ዝሙተኛ "ዘሞተ" ስር ተመ.
 ዝሙት ዝ.ከ.
 ዝማሚ "ዘመመ" ስር ተመ.
 ዝማም¹ ስ እንዳይበላ ወይም እንዳይጠጣ በኩባቢት ላይ ላይ የሚጠለቅ ቅርጫት መሰል መሸበቢያ፣ ልዳም።
 ዝማም² ት ያማረ፣ የተዋበ፣ የተወለወለ።
 ዝማም ወርቅ ስ 1. በተደጋጋሚ የተነጠረ ወርቅ። 2. በጆሮ ወይም በላፍንጫ ላይ የሚንጠለጠል ወርቅ።
 ዝማሬ "ዘመረ" ስር ተመ.
 ዝም

— ብሎ ዝም ነው ጥሩ፣ የማይነቅ፣... ነው።
 ሙፅፍ ብሎ ዝም ነው።
 ዝምታ ስ 1. አለመናገር። 2. ፀጥታ።
 ዝምተኛ ት በዙ የማይናገር፣ ጭምት።
 ዝም አለ ግ 1. ሳይናገር ቀረ፣ ጭጭ አለ። 2. መልስ ሳይሰጥ ቀረ። 3. ምንም አይነት ርምጃ፣ እንቅስቃሴ ሳያደርግ ቀረ፣ ተወ።
 ዝም ብሎ 1. ያለምክንያት። ዝም ብሎ ተጣው። 2 ባለማጽረጥ። ዝም ብሎ ይፈሳል። 3.

ምንም ሳይናገር፣ ሳያደርግ፣...። ዝም ብሎ ያደ።
 ዝም አሰኘ ግ ዝም እንዲል፣ እንዳይናገር፣ ድምፅ እንዳያሰግ አደረገ፣ ፀጥ አደረገ።
 ዝምባም "ዝንብ" ስር ተመ.
 ዝምብ ዝ.ከ.
 ዝምተኛ "ዝም" ስር ተመ.
 ዝምታ ዝ.ከ.
 ዝምዝማት "ዘመዘመ" ስር ተመ.
 ዝምዝም "ዘመዘመ" ስር "ዝምዝማት" ን ተመ.
 ዝምድና "ዘመደ" ስር ተመ.
 ዝራት "ዘራ" ስር ተመ.
 ዝራንጭ ስ የቀንጮ አይነት።
 ዝር "ዘራ" ስር ተመ.
 ዝርከራኪ "ዘረከረከ" ስር ተመ.
 ዝርከርከ ዝ.ከ.
 ዝርዝር "ዘረዘረ" ስር ተመ.
 ዝርያ "ዘራ" ስር ተመ.
 ዝርግ "ዘረጋ" ስር ተመ.
 ዝርግፍ "ዘረገፈ" ስር ተመ.
 ዝርጥርጥ "ዘረጠ" ስር "ዘረጥራጣ" ን ተመ.
 ዝርጥጥ "ዘረጠጠ" ስር ተመ.
 ዝርፊያ "ዘረፈ" ስር ተመ.
 ዝርፍጥ "ዘረፈጠ" ስር ተመ.
 ዝቃቅቤ "ዘቃቅቤ" ን ተመ.
 ዝቃጫም "ዘቀጠ" ስር ተመ.
 ዝቃጭ ዝ.ከ.
 ዝቅ
 ዝቅታ ስ ታችኛ ቦታ፣ የከፍታ ተቃራኒ።
 ዝቀተኛ ት 1. አነስተኛ። ዝቅተኛ ደመወዝ ያሳቸው። 2. ጎድጓዳ፣ ረባዳ፣ ዘባጣ (ቦታ)። 3. የቦታች።
 ዝቅ አለ ግ 1. ወደ ታች ወረደ። 2. አነሰ።
 ዝቅ አደረገ ግ 1. ወደ ታች አወረደ። 2. አሳነ። 3. ከደረጃ፣ ከማለረግ አወረደ።
 ዝቅ አድርጎ ተመለከተ በማኮሰስ፣ በንቀት ተመለከተ ።
 ዝቅዝቅ "ዘቀዘቀ" ስር ተመ.
 ዝቅጥቃጭ "ዘቀጠ" ስር ተመ.
 ዝቡጥቡጥ "ዘቡጠቡጠ" ስር ተመ.
 ዝባዝንኪ ስ 1. ዝንንትል፣ ኩተት። ት 2. የማይረባ (ለነገር)።

ዝግዝንኪያም ት ዝግንትላም፥ ኩተታም ።
ዝባድ ለ ጥርኝ ኮሚባል አውሬ የሚገኝና ሽቶ ለመሰራት የሚያገለግል እንደ ጆር ኩክ ያለ የወዝ ወይም የላበት ግግር።

ዝብርቅርቅ “ዝባረቀ” ስር ተመ.

ዝብብት “ዘቡተ” ስር ተመ.

ዝብድይ ስ እግራም ጣባ፥ ወዎት።

ዝተት ስ 1. ከገግ ፀጉር የሚሰራ (እንደባና፥ ማት፥...ያለ) የብርድ ልብስ አይነት። ት 2. (ስድብ) የማይረባ፥ ቅልጥፍና የሌለው። 3. የተቀጻጸደ፥ የተጣጣፈ አርጌ ልብስ፤ ቡትቶ።

ዝተታም ት (ስድብ) ዝተት ወይም አርጌና የተቀደደ ልብስ የሚለብስ፤ ቅርንጥሳም።

ዝኘኛ “ዝኘ” ስር ተመ.

ዝኘ ስ 1. ታዋቂነት። 2. ታሪክ። ትልቅ ዝና ያለው ሰው ነው። 3. ወሬ። በዝኘ አውቀሞላሁ ።

ዝኘኛ ት ታዋቂ፥ ስመጥር ።

ዝኘር ስ ዙሪያውን የጥይት መያዣዎች ያሉት። ብዙውን ጊዜ ወታደሮች ወገባቸው ላይ የሚታጠቁት ሰፊ ቀበቶ።

ዝኘም “ዝነበ” ስር “ዝኘብ”ን ተመ.

ዝኘባማ “ዝነበ” ስር ተመ.

ዝኘብ ዝ.ከ.

ዝንቅ “ዝነቀ” ስር ተመ.

ዝንባሌ “ዝነበለ” ስር ተመ.

ዝንባም “ዝንብ” ስር ተመ.

ዝንብ(ዝምብ) ስ ዝንብ እነሰ የምትልና ቆሻሻ ባለበት አካባቢ የምትገኝ በራሪ ነፍሳት።

ዝንብ

ዝንቦ በል ስ መጠት የመስቀል ወፍ የሚያህል።

ጭራው ረጅም፥ ጭንቅላቱ ጥቁር ሰማያዊ የሆነና ቀንጫ ያለው፥ በወንዝ አካባቢ የሚኖርና ነፍሳትን የሚመገብ ወፍ።

ዝንቦ ከልክል ስ ሊማት፥ የመሰብ አይነት።

ዝንባም(ዝምባም) ት 1. (ስድብ) ንዕህና የሌለው፥ ቆሻሻ። 2. ፈዛ፥ ገልጃጃ።

ዝንት አለም ተው.ገ. ዘለአለም፥ ሁልጊዜ።

ዝንኪላ ስ ፍሬው ለማቅለሚያነት የሚያገለግል ደም የሚመስል ቀለም ያለው እሾሃማ የእፀዋት አይነት ።

ዝንዘና “ዝነዘነ” ስር ተመ.

ዝንጆር(ጅንጆር) ስ 1. ከትከሻው ከፍ ከወደ ጻሊው አጠር የሚል፥ በአንገቱና በትከሻው አካባቢ ያለው ፀጉር ጎፊርማ የሆነ፥ ፈቱና

መቀመጫው ላይ ፀጉር የሌለው፥ በቆላም በደጋም መኖር የሚችል የዱር አውሬ (ስእሉን የዱር እንባሰ ስር ተመ.)። 2. (ስድብ፥ ዘይ.) መልክ ጥፋ።

ዝንጅብል(ጅንጅብል) ስ እንደ ድንቅ በመሬት ውስጥ የሚንሰራፋ፥ ስፍ በቅመምነት የሚያገለግል ተክል፥ ከስፍ የሚገኘውና በቅመምነት የሚያገለግለው ክፍልም ዝንጅብል ይባላል።

ዝንጉ “ዝነጋ” ስር ተመ.

ዝጉርጉር “*ዘጎረጎረ” ስር ተመ.

ዝንጋታ “ዝነጋ” ስር ተመ.

ዝንጣይ “ዝነጠለ” ስር ተመ.

ዝንጣፊ “ዝነጠፈ” ስር ተመ.

ዝንጥል “ዝነጠለ” ስር ተመ.

ዝከር “ዘከረ” ስር ተመ.

ዝከዝከ “ዘከከከ” ስር ተመ.

ዝውውር “ዘወረ” ስር ተመ.

ዝየራ “ዘየረ” ስር ተመ.

ዝይ ስ ጸክዩ የሚመስል፥ ዝንጉርጉር ግራጫ ቀለም ያለው፥ እፋ ከጸክዩ እፍ ጠበብ የሚል፥ በወንዝና በሀሀር አካባቢ የሚኖር የአሞራ አይነት(ስእሉን እሞራ ስር ተመ.)።

ዝይን “ዘየነ” ስር ተመ.

ዝገት “ዘገ” ስር ተመ.

ዝግግ

ዝግታ ስ ቀስታ፥ ፍጥነት የሌለው ሁኔታ።

ዝግተኛ ት ቀስተኛ፥ የማይቸኩል፥ ረጋ ያለ።

ዝግ አለ ግ ቀስ አለ፥ ፍጥነት ቀነሰ ።

ዝግ አደረገ ግ ቀስ አደረገ፥ ፍጥነቱን ቀነሰ ።

ዝግ “ዘጋ” ስር ተመ.

ዝግባ ስ በደጋ ወይም በወይና ደጋ የሚበቅል፥ ሁልጊዜ ልምላሜ የማይለየው፥ በጣም ወፍራም የሆነና ቀጥ ብል የሚወጣ ረጅም ግንድ ያለው ዛፍ።

ዝግባ ያህላል በጣም ግዙፍ ነው (ለሰው)።

ዝግታ “ዝግ” ስር ተመ.

ዝግን “ዝገነ” ስር ተመ.

ዝግንትል ስ የማይረብ፥ ኩተት።

ዝግንትላም ት ኩተታም።

ዝግኝ “ዝገነ” ስር ተመ.

ዝግጁ “*ዘገጀ” ስር ተመ.

ዝግጅት ዝ.ከ.

ዝጥር “ዘጠረ” ስር ተመ.

ዝፍቅ “ዘፈቀ” ስር ተመ.

ዝፍት¹ ስ ከእንወት የሚገኝ ቅጥራን፣ መጣብቅ የሚሆን ሙጫ ።

ዝፍት² ስ 1. አተላ፣ ዝቃጭ። ቅ 2. (ዘይ.) ሰነፍ።

ዝፍዝፍ “ዘፈዘፈ” ስር ተመ.

ዝፍጥጥ “*ዘፈጠጠ” ስር “ዝፍጣጣ”ን ተመ.

ዘ የ“ዘ” ፊደል ሳብእ ዘር።

ዘላ ስ ስራ መፍታት፣ በዘን።

ዘላ ዋለ ግ በዘነ፣ ስራ ፈታ።

ዘማ ቅ ለሰላላ፣ ያማረ (ፀጉር)።

ዘረ ግ 1. በአንድ ነገር ዙሪያ ሄደ፣ ከበበ። ታላቅ ቤተክርስቲያን ስለት ጊዜ ዘር። 2. ተሸከረከረ፣ ክብ ሰራ፣ ሾረ። 3. የነበረበትን ቦታ፣ አቅጣጫ ቀየረ፣ ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ተላለፈ። 4. ብዙ ቦታ ሄደ፣ ደረሰ። ላለምን ዘር። 5. ወዲያና ወዲህ ሄደ፣ ተንቀጥለለ። 6. ወደ ሌላ ተላለፈ፣ ተሸጋገረ።

ዘረሽ እቀፊኝ(አዙረሽ እቀፊኝ) ስ በተጠቀ አራራ (ወገሚት) ላይ ወተት ተወምሮ የሚዘጋጅ የአይብ አይነት ።

ዘረበት 1. ግራ ተጋባ፣ ተምታታቦት። 2. አተከረበት፣ አጥብቆ ያዘው፣ ጠመደው።

መዞሪያ ስ መታጠፊያ።

ዘዋራ ቅ 1. ሰዋራ (ቦታ)። 2. ጠመዝግዛ (መንገድ)።

ዙሪያ(ዙርያ) ቅ 1. ክብ። ስ 2. አካባቢ። 3. ጻር፣ የአንድ አካል ጠርዝ።

ዙሪያ ነው ጠመዝግዛ ነው (መንገድ፣ ነገር)።

ዙሪያ ገባው አካባቢው በሞላ።

ዙሪያ ጋሜ ስ መሃሉ ተላጭተ በራስ ዙሪያ የሚቀር ፀጉር (ስእሱን ፀጉር አሰራር ስር ተመ.)።።።

ዙሪያ ጥምጥም ቅ ቀተተኝነት የሌለው፣ ጠመዝግዛ የሆነ ረዥም (መንገድ)።

ዙር ቅ 1 ክብ። ስ 2 አንድ የደርሰ መልስ ገዝ። 3 አንድ የተወሰነ ድርጊት የሚከናወንበት ጊዜ። 15 ዘር/ 25 ዘር። 4. ተራ።

ዙረት ስ 1. የተወሰነ አላግ ሳይኖር ከቦታ ወደ ቦታ መሄድ፣ መንሸራሸር። 2. ኡደት፣ በአንድ አካል ዙርያ የመሄድ፣ የመንቀሳቀስ ድርጊት።

ዟሪ ቅ 1. ከአንድ ቦታ ወደ አንድ ቦታ ወይም ወደተለያየ ቦታ የሚሄድ፣ አንድ ቦታ ረገቶ የግይቀመጥ። 2. የተላለፈ፣ የሚተላለፍ (ከአንድ

ገዕ ወደሌላው) ።

ዞር አለ ግ 1. ገለል አለ። 2. ጠምዘዝ አለ ።

ዞር አለበት 1. አመመው። 2. ግራ ተጋባ፣ ተምታታቦት።

ዞር አደረገ ግ 1. ገለል አደረገ። 2. አሸሸ። 3. ጠምዘዝ አደረገ፣ አቅጣጫን ቀየረ።

ዘወርዋራ ቅ ጠመዝግዛ፣ ቀተተኝነት የሌለው።

ዝውውር ስ ቅያራ፣ ልውውጥ፣ እንቅስቃሴ።

ተዘዋዋሪ ግ 1. ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ሄደ። 2. ተለዋወጠ፣ ተቀያየረ። 3. ተዟረ፣ ተጠምዘዘ (ቦታውን ለቆ)። 4. ወዲያና ወዲህ ሄደ፣ ዘረ።

ተዘዋዋሪ ቅ 1. ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ የሚሄድ፣ ተንቀሳቃሽ፣ ዟሪ። 2. ጳጳሪ አድራሻ የሌለው። ተዘዋዋሪ ኗጋሪ።

በተዘዋዋሪ ተውግ. 1. በሌላ ሰው አግኝትነት፣ በእጅ አዙር። 2. በሌላ አባባል። 3. በሌላ ደዋዩ ሳይሆን የተደወለለት ሰው ሂሳቡን የሚከፍለበት የሰልክ ጥሪ።

ተዛወረ ግ 1. ተቀየረ፣ ተለወጠ። 2. ተላለፈ፣ ተጋባ (በሽታ)። 3. ወደ ሌላ ቦታ ተመደበ (ለሰራ፣ ለጉር)። 4 ከአንድ ደረጃ ወደሌላ ደረጃ፣ ከክፍል ወደክፍል አለፈ፣ ተሸጋገረ (ለተግራ)።

ተዟረ ግ 1. ወዲያና ወዲህ አለ፣ ተንቀሳቀሰ።

ተዟረ ቅ 1. ጳጳሪ አድራሻ የሌለው። ተዟሪ ኗጋሪ። 2. ተቀያየረ።

አዘዋወረ ግ 1. አቀያየረ፣ አለዋወጠ። 2. ወደ ሌላ ስራ፣ ስፍራ መደበ። 3 ወዲያ ወዲህ ወለደ፣ አንቀሳቀሰ፣ አንጓዘ። 4. አቀያየረ።

አዛወረ ግ 1. ቀየረ፣ ለወጠ። 2. አስተላለፈ (በሽታ)። 3. ወደ ሌላ ስራ መደበ፣ ክፍል አሳለፈ ።

አዞረ ግ 1. አሸከረከረ፣ ጠመዘዘ። 2. ጠመጠመ። 3. አንቀጥለለ፣ አንከራተተ። 4. አሄደ፣ አበራየ። 5. አጥወለወለ፣ አመመ (ራሳን)።

6. ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ ወለደ። 7. አቅጣጫ ቀየረ፣ አስቀየረ። 8. አስተላለፈ፣ አሻገረ። በጅታን ለዘረ።

አዙር አየ ለመዛዘነ፣ አስተዋለ።

አዙረበት 1. አምታታቦት፣ ግራ አጋባው። 2. መታት አደረገበት።

ግዞሪያ ስ 1. ከታ ወይም ከቆርቆር የሚሰራፍ ሊጥን ምጣኔ ላይ በክብ ትርፅ ሊያሰሩ ለመጋገር የሚያገለግል እቃ። 2. ከተለያዩ ቦታዎች የሚመጡትን የሰልክ ጥሪዎች በመቀበል

ከሚፈለገው መስመር ጋር የማገናኘት ስራ የሚካሄድበት የስልክ ክፍል። 3. የትራንስፖርት መስመር መነሻ፣ መድረሻ፣ መታጠፊያ።

አዙሪት ስ 1. በወራጅ ውሃ ወይም በወንዝ ላይ ክብ እየሰራ የሚሸከረከር ውሃ። 2. አእምሮ የሚያስት፣ የሚጥል በሽታ ።

አህሪ ስ የሚሸጡ እቃዎች በመያዝ ወዲያና ወዲህ እየተዘዋወረ የሚሸጥ ነጋዴ ።

አህረ ግ አለዋወጠ፣ አቀያየረ።

ዘማ ስ ወገን፣ ነገድ ።

ዘፍ ስ1. ከእንግዶ ልጅ ጋር የሚወጣ ሽል

የተጠቀለለበት ልፋጭ መስል ነገር። 2. የጣዘማ ግር ሽፋን። 3. በእንቁላል ውስጥ በአሰኳሉ ዙሪያ የሚገኝ ነጭ ዝልግልግ ፈሳሽ።

ዘጴ (ዘጴ) ስ በበረሃ የሚበቅል፣ እንጨቱ ጥቁርና ጠንካራ የሆነ የእጭዋት አይነት።

ዘ¹ የ“ዘ” ፊደል ፍንዕት ዘር።

ዘ²

ዘ ብሎ ተኛ ተዘርግቶ፣ ተመቻችቶ ተኛ።

ዘ ብሎ ወደቀ በቀመቱ፣ እንጻል ዘፍ ብሎ ወደቀ ።

ዘሪ “ዘሪ” ስር ተመ.

ዠ

ዠ ከ“ዠ” ፊደል ዘር ቀጥሎ የሚመጣ የአማርኛ ፊደል (ግእዙ ሆሂ)።

ዠለተ “ጀለተ” ን ተመ.

ዠለጠ(ጀለጠ) ግ. 1. በዱላ መታ (ወደ ጀርባ፣ ቂጥ ወይም ጎን አካባቢ)። 2. አለፋ(ለምሳሌ ልብስን አዘውትሮ በመልበስ፡፡ያልተለፉ ቆዳን በእግር በመርገጥ፡፡...)።

ዠመገገ ግ ሸመጠጠ። ፍሬ የተሸከመውን ዛጎ በመጻፉና በጣቶቹ መሃል አስገብቶ ወደታች በመላብ፡፡በመጎተት (በማለብ አይነት) ፍሬውን እየለየ አራገፈ፡፡ ወሰደ።

*ዠሞለሞለ

ዠሙልሙል ት ሞላላ ቅርፅ ያለው።
ተዠሞለሞለ ግ 1. ሞላላ ቅርፅ ያዘ። 2. ተትጎለጎለ (ጫሰ)።
አዠሞለሞለ ግ ሞላላ አደረገ።

*ዠረረ

ዠረር አለ ግ በብዛት ፈሰሰ፡፡ ወረደ።
ዠረር አደረገ ግ በብዛት አፈሰሰ፡፡ አወረደ።
ዠረገደ¹ ግ መታ፡፡ደበደበ።
ዠረገደ² ግ ፈለፈለ፡፡ ብዙ ወለደ።
ዠረገደ³ ግ አረዘመ።
ዠርጋዳ ት ቁመቱ ትልቅ የሆነና የሚያምር ፡ መለሎ።

ተዠረገደ ግ ቁመታም ሆነ።
ዠረገገ(ጀረገገ) ግ ዠመገገ፡፡ ሸመጠጠ (ፍራፍሬን ከዛፍ ላይ)።
ዠርግግ አለ ግ በብዛት አፈራ፡፡ ፍሬው ተንጠለጠለ።
ተንዠረገገ ግ በብዛት ተንጠለጠለ (ፍራፍሬ፡፡...)።
አንዠረገገ ግ በብዛት አንጠለጠለ። ጊግጊጥ ነገሮች አንጎሏ ላይ አንዠርግጋላች/ወይኦ አንዠርግጋል።

ዠርባ “ጀርባ”ን ተመ.

*ዠቀዠቀ

ዠቅዠቃ ት በብዛት የሚያፈሰ።
ተንዠቀዠቀ ግ 1. በብዛት ወረደ፡፡ ፈሰሰ (ፈላሽ)። 2. ተርበደበደ፡፡ ፈራ፡ ራደ።
አንዠቀዠቀ ግ 1. በብዛት አወረደ፡፡ አፈሰሰ (ፈላሽን)። 2. አርበደበደ፡፡ አስፈራራ፡፡ አራደ።

*ዠባረረ

ዠባራራ(ጀብራራ) ት 1. ነሁላ፡፡ ነገሮችን ልብ ብሎ የማያስተውል ። 2. ሰካራም።
ዠባርር አለ ግ 1. በጣም ተንገባረረ። 2. ሰከረ።
ዠባርር አደረገ ግ 1. በጣም አንገባረረ። 2. በጣም አሰከረ።
ተንዠባረረ ግ 1. ነህለለ፡፡ ነገሮችን ልብ ብሎ የማያስተውል ሆነ ። 2. በጣም ሰከረ።
አንዠባረረ ግ 1. አነሆለለ፡፡ አጃጃለ። 2. በጣም አሰከረ።
ዠባበ ግ ሸለብ አደረገ፡፡ ዘመመ።
ዠባብ አደረገ ግ ሸለብ አደረገ፡፡ አንቀላፋ።

*ዠቦበ

ዠባባ ለ የሚንገባብ(አሞራ፡፡...)።
ተንዠቦበ ግ ተዘረጋ፡፡ ተንላፈፈ (በክንፍ...)።
ዠቦበ ግ ከንቱን ዘረጋ፡፡ ወጠረ።
ዠቦደ(ጀቦደ) ግ ዠለጠ።
ዠቦድ አደረገ ዠ.ከ.
ዠብራራ “*ዠቦረረ” ስር ተመ.
ዠብዱ(ዠብድ) “ጀብዱ” ን ተመ.
ዠተሬ “ዠተሬ” ን ተመ.
ዠንዲ “ጀንዲ” ን ተመ.

*ዠወለለ

ዠውላላ ት ጉትት፡፡ ረኝሮም ።
ዠውልል አለ ግ ተንዠሞለለ ።
ተንዠሞለለ ግ ተጎተተ፡፡ ወደጎን ረዘመ ።
አንዠሞለለ ግ ጎተተ፡፡ አረዘመ።
ዠውገሞ “ጀውጃሞ” ን ተመ.
ዠገገገ¹ ግ የፍየል የበግ አንጀትን ፡፡ጅማትን አከረረ (ለከራር፡፡ ለደጋን)።
ዠገገገ² ግ አለመጠን ረዘመ፡፡ ቅጠ ቢስ ሆነ።

*ዠኅረኅረ

ዠኅርኅር ት ዠርኅር፡፡ ቡራቡሬ፡፡ ነብርማ ።
ተዠኅረኅረ ግ ተዠኅረኅረ፡፡ በተለያዩ ቀለማት ቀለመ ።
አዠኅረኅረ ግ አዠኅረኅረ፡፡ በተለያዩ ቀለማት አቀለመ፡፡ ሸለመ ።
ዠጠዠጠ ግ ገጠገጠ፡፡ በብዛት ተከለ፡፡ ደረደረ።
ዠዮ ሞ“ዠ” ፊደል ካለብ ዘር ።
ዠዮ ሞ“ዠ” ፊደል ሳልሰ ዘር ።
ዠዮ ሞ“ዠ” ፊደል ራብላ ዘር ።

ዣንደረባ "ጃንደረባ" ን ተመ.

ዣንጥላ "ጃንጥላ" ን ተመ.

ዣገረ ግ አንስቶ ያዘ ፥ ተሸከመ።

ዣግራ ስ 1: የሚሸከም። 2. መላሪያ ይዞ ሂላ ሂላ የሚከተል ለሌ።

ዢፍ የ"ዣ" ፊደል ሃምስ ዘር ።

ዢፍ የ"ዣ" ፊደል ሳድስ ዘር ።

ዢሙ-ልሙ-ል "ዣግሞለሞለ" ስር ተመ.

ዢማት "ጅማት" ን ተመ.

ዢምባዢቦ ስ ወላንላ፣ በመተባበር በትክክ

የሚያገዝ ሸክም ማንጠልጠያ ።

ዢረት "ጅረት" ን ተመ.

ዢራት "ጅራት" ን ተመ.

ዢብራ "ጅብራ" ን ተመ.

ዢንፎ "ጅንፎ" ን ተመ.

ዢጉርጉር "ዣጎረጎረ" ስር ተመ.

ዢዋዢዌ "ጅዋጅዌ" ን ተመ.

ዢው "ጅው" ን ተመ.

ዢግራ "ጅግራ" ን ተመ.

ዣ የ"ዣ" ፊደል ሳብእ ዘር።

ዣተሬ(ዣተሬ፥ጅተሬ) ስ ራሳ ብትን የዘንጋጃ ስብል አይነት።

ዢ¹ የ "ዣ" ፊደል ፍንዕት ዘር።

ዢ²

ዢ ብሎ ዘንመ በግይል ዘንመ።

ዢ ብሎ ፈሰሰ ግልብጥ ብሎ ፈለሰ።

ዢ መንገድአለ ግ 1.አንደልዑ ሆነ።2.በገፍ ሰጠ፥ ቸረ።

የ

የ ዘ ገር ፊደል ዘር ተጥሎ የሚመጣ የአማርኛ ፊደል (ግእዝ ቀጽ) ።

የ— 1. ባለገንዘብነትን የሚያመለክት ወይም በገላጭነት የሚያገለግል ቅፅላዊ ሃረግ ለመመስረት የሚያስችል ምእላድ። የእጅ መፅሃፍ/የፕሬዚዳንቱ አማካሪ። 2. ከ—የመጣ። የተገኘ። በ—ውስጥ የተሰራ። የተመረቀ ለማለት የሚያገለግል። የጎጂም ጠፍቶአት የጸጸ ዑና። 3. በ—የተሰራ። የተደረገ። የተከናወነ። የቀረበ ወይም ስርቶ ያወጣው። ያስገኘው። ያቀረበው።

— የሽግግር ጥበብ/የፋብሪካ ሠራተኞች/የተማሪዎች መዝሙር። 4. በ—ላይ ያለ። የሚታይ። የሚገኝ ወይም—ያለው። የመዘኛው ቀለም/የመንገድ ርዝመት/የቤቱ ባሪያ። 5.— የሚገኝበት። የሚተመክረው። የሚኖርበት። የገንዘብ ቦርሳ/የካብት ማደሪያ ። 6. ከ—የተሰራ። የተዘጋጀ ለማለት የሚያገለግል። የወርቅ ቀለበት/የገለበ ጠላ። 7. —ን ንብረቱ ያደረገ። የሚያዘውትር። አጥብቆ የሚያይዝ። የሚያንፀባርት።— የሚታይበት። የሰራ ሰው/የጻፉት/የጻፉት ሁኔታ። 8.—ን በተመለከተ ያለ ለማለት የሚያገለግል። የዘመድ ናፍቆት/የሃገር ፍቅር/የመኖሪያ ቤት ችግር። 9. በ—ውጊታ ላይ ያለ። —የደረገ። የሰራ። ያከናወነ በማለት በቅፅል መልክ ለመግለፅ ወይም በመስተአምርነት የሚያገለግል። የገንጠ ሰው ችግሮችን የረዳ። 10. በ —ውጊታ። መልክ የተከናወነ። የተደረገ። የተሰራ ለማለት ወይም ሠልፍ ተውሰክ ግሰን ለመመስረት የሚያገለግል። የእምብርክ/የፊጥኝ። 11. ለ— ሲባል። የቡራ/የላገልገሎት ።

የለ ግ አለመኖርን ለመግለፅ የሚያገለግል የ“ለ” አፍራሽ። ተቃራኒ። “አይደለም” ለማለት በአፍራሽነት ለመኖር የሚያገለግል። አመጣሉ/አልነኝ አንድ? የለም አላልኩህም። በሚያስር ጊዜ “ምን ይጨምራል (ለምሳሌ። እኔ የለውም። አንተ የለህም። እሱም የለም። ...)። ከጥገኛ መስተፃምር “የ” ጋር ሲገዛ “የልለው” “የልለህ” “የልለ”።... አያለ ይዘረዘራል። የፍቅ ሃላፊው “አልነበርኩም” “አልነበርኩም”። አልነበረም...ይላል። የትንቢት አንቀፁ አልኖርም። አትኖርም። አይኖርም።... እያለ ይዘረዘራል። —የለሽ _____ የልለው ለማለት የሚያገለግል። ስራላት የለሽ ።

የለሙ አገሮች “ለማ” ስር ተመ. የላም ጨው “ላም” ስር ተመ. የሎሚ እሸት “ሎሚ” ስር ተመ. የሎስ ስ ግልገል አንሳ። ግዙፍ የአጥራ አይነት። የምር “መረረ” ስር ተመ. የምስራች “ምስራች” ስር ተመ.

የብሰ ስ በሰፊ ውሃ ያልተሸፈነው። ውቅያኖስ ያልሆነው። ደረቁ የመሬት ክፍል።

የቦ ስ ትንሽ ወር ።

የተፀውአ ስም ስ (ሰዋ.) ሰው። ድርጅት። ሃገር።... የሚጠራበትና ተለይቶ የሚታወቅበት ስም።

የት ተውሰ. አትጣጣኝ። ቦታን ለማወቅ የሚቀርብ መጠየቂያ።

የቱ (የትኛው) ተውሰ. ማንነቱን። አንድን ከሌላው ለይቶ ለማወቅ። ለመጠየቂያ የሚያገለግል ቃል። ስራ አስሪያጅ የቱ ነው? የትም የት የትም ቢሆን። በማንኛውም ቦታ። የትም የት ብትሃድ አታመልጠኝም።

የትና የት 1. አይመጣጠንም። ይለያያል ለማለት የሚያገለግል ቃል። እዚህ የሚሸጠውና እዚያ የሚሸጠው የትና የት። አይገናኝም። 2. በጣም ሩቅ ለማለት የሚያገለግል። ቤቱ ቅርብ አንዳይመስልህ። የትና የት ነው።

የትየለሌ(የት እየለሌ) በጣም ሩቅ ወይም በጣም ብዙ ለማለት የሚያገለግል አሳዛል። የኔ ቢጤ “እኔ” ስር ተመ.

የኔታ(የንታ) ቅ (ቢ.ኪ.) መምህራ። አስተማሪ. ለማለት የሚያገለግል የአክብሮት አጠራር ። የአዋይ “ዋለ” ስር ተመ.

የካቲት ስ ከጥር ተጥሎ የሚመጣ የአውቱ ስድስተኛ ወር ስም ። የካት “ከተተ” ስር ተመ.

የወል “ወል” ስር ተመ.

የዋህ ቅ 1 ገር። ትን። 2 ሞኝ። ተላላ ።

የዩ ስ ተኩላ ።

የጉድፍ “ጎደፈ” ስር ተመ.

የፊጥኝ “ፊጥኝ” ን ተመ.

ዩ የ“ዮ” ፊደል ከአብ ዘር ።

ዩራኒየም ስ የአተማኒክ ሃይልን ለማመንጨት የሚያገለግል የማዕደን አይነት ።

ዩኒቨርሲቲ ስ ከፍተኛ ትምህርት በሚገራ ደረጃ የሚሰጥበት የትምህርት ተቋም ።

ዩኒፎርም ስ በአንድ አይነት የሰራ መስክ የተሰማሩ ሰዎች ወይም በአንድ ትምህርት ቤት ውስጥ

የሚገኝ ተማሪዎች ከሌላው እንዲለዩበት ታስቦ የሚሰጡት አንድ አይነት ስራተኛ ቀለም ያለው ልብስ።

ዪ የ“ዋ” ፊይል ሳልስ ዘር።

ዪ¹ የ“ዋ” ፊይል ራብል ዘር።

ዪ² (ብ.ቁ. እኒያ፣ እኒዚያ፣ እኒዎ፣ እን.ዖ.ያቺ) የፋት አመልካች ተውላጠ ስም። ያ መፅሃፍ የኔ ነው።

—ያ (—አያ) በአርእስታዊ ስጦታ መድረሻ ላይ እየተተጠለ አንድ ነገር የሚፈፀምበትን ጊዜ፣ ቦታ፣ መሳሪያ፣ ዘዴ፣... የሚያመለክቱ የማድረጊያ ስጦታን ለመመስረት የሚያገለግል ምላሳድ (ለምሳሌ፡፡ መጥረግ የመጥረጊያ፣ መስበር የመስበርያ)።

ያሀ (ያከላ) “አከለ” ስር ተመ.

ያለ—“አለ—” ን ተመ.

ያለበሊያ “አለበሊያ” ን ተመ.

ያሊያ ዝ.ክ.

ያመራማሪ “መረመረ” ስር ተመ.

—ያን “—ዋ” ን በመተጠል በተመሰረቱ ትዕሎች ላይ እየገባ የብዙ ቁጥር ስምን ለመመስረት የሚያስችል ምላሳድ (ለምሳሌ፡፡ አትጥጥ አትጥጥ፣ ሃሳብ ሃሳብ፣ ሃሳብ ሃሳብ።)

ያዝ ግ 1. ለቀም፣ አፈፍ አደረገ፣ በእጁ አስገባ፣ ጨጠ። 2. ተሸክመ፣ አንሳ፣ ታቀፈ። 3. አቆረ፣ ጸጠረ። መግለ ያዘ፣ 4. ያለ፣ አካተተ። እንራው ሆላት ገንቦ ውሃ ያዘ፣ 5. በቁጥጥር ስር አዋለ። ወንጀለኛ ያዘ/ ጠላት ከተማውን ያዘ፣ 6. አቆመ፣ አገደ፣ እንዳይሰራ፣ እንዳይሄድ አደረገ፣ በመሬ ያዘኝ፣ 7. ግብጥቆጥ፣ ግብተል፣ ግፍራት፣... ጀመረ። በርቶካት ይዛል። 8. አንድን የተወሰነ ድርጊት በግክፍና ላይ ሆነ፣ ተሰማራ። ጠዋታ ያዘ/ ሰራ ያዘ፣ 9. ንብረትን፣ ገንዘብን ወይም ሌላ ነገርን አኖረ፣ አስተመጠ። 10. በአምሮው መገዘጠ፣ አስታወሰ። 11. በእጁ ገርጠ። በእጁ አደረገ። ገንዘብ ይዛል/ መታወቂያ ይዛል። 12. ከ—ጋር አብሮ ሆነ። ልጆቹን ይዞ ሃይ/ ለው ይገዛ እከራከራለሁ። 13. አመመ። ገንፋን ያዘው። 14. እጁን በአንድ ነገር ላይ አሳረፈ። ወዘተን ይዞ ቆመ/ በመገርም ራሱን ያዘ። 15. በአንድ አይነት ደረጃ፣ ሁኔታ፣... ተገኘ። የአንደኛነትን ደረጃ ያዘ። 16. አደረገ(በት)። ፍርሃት ያዘው።

ያዘኝ ግ ማሳች፣ አረዝኝ።

ያዝ ለቀቅ አደረገ ግ 1. አጥብቆ ላይከታተል ቀረ (ጉዳይን)። 2. አንድ ጊዜ ጤንነት ሌላ ጊዜ ደግሞ ህመም ተሰጣ።

ይዞ ይሂድ(እር.) ለሞት ይደርግህ።

መያዣ ስ 1. እጅታ፣ መጨመጫ። 2. እቃ

መክተቻ። ማስቀመጫ (መቋጠሪያ፣ ከርጠታ፣...)። 3. እንደዋስትና የሚያገለግል እቃ፣ ገንዘብ። 4. ከነጭ ጤፍ እንጀራ ስር ተደርጎ የሚቀርብ የቅይዣ ወይም የጥቁር ጤፍ እንጀራ።

ይዘት ስ 1. በአንድ ነገር ውስጥ ያለ፣ የሚገኙ ነገሮች በተቀላ። 2. በአንድ ስውፍ ውስጥ የሚገኙ ርካሪ ጉዳይ፣ መልእክት።... 3. ባለአንድ ነጥብ ያራይዋ የዜግ ምልክት፣ ምልክቱ () ነው።

ይዘታ ስ 1. በንብረትነት ያለ እቃ፣ ነገር፣ ሃብት፣... ብዙውን ጊዜ መሬት። 2. አካሄድ፣ ሁኔታ።...

ተያዝ ግ 1. በፖሊስ ወይም በህዝብ ቁጥጥር ስር ዋለ፣ ታሰረ። 2. ያመለጠ፣ የሸሸ፣... ለው ወይም እንስሳ በቁጥጥር ስር ሆነ፣ እጅግ ገባ። 3. በቅድሚያ ለመግ ሰው ወይም በሌላ ሁኔታ ቦታው፣ መቀመጫው፣ እቃው፣... ለሌላ ተቀመጠ፣ ተከበረ፣ ቆየ፣ በትያትር ቤቱ ወንበር ተይዛለሁ። 4. ተለከረ(በሸሸ)ታ። 5. ተጠመደ(በሰራ)።... 6. በመያዣ መልክ ተቀመጠ (እቃ፣ ገንዘብ)።...

ተያዥ ስ ዋስ፣ አንድ ሰው ጥፋት ቢያደርስ ስለሰውኛው ተጠያቂ ለመሆን በፈቃደኝነት ሃላፊነቱን የሚወስድ ሰው።

ተያያዝ ግ 1. ተሰሰረ፣ ተቆለለ፣ ተጣመረ፣ ተጣበቀ። 2. ተቀጣጠለ፣ ነደደ (ላሳት)። 3. ተጣመደ፣ ተጣለ። 4. ተካኘት፣ ሃብግብ ገጠመ። 5. ፈር ይዞ፣ ተጀመረ፣ በመከፍና ላይ ሆነ (ሰራ)።...

አያያዝ ግ 1. አንደደ፣ አተጣጠለ(እትን)። 2. አጣጠ። 3. አገዞ፣ ስራው እንዲጀመር አደረገ። 4. አጣበቀ፣ አቆላለፈ፣ አጣመረ፣ አስተሳሰረ። 5. ረዳ፣ አገዛ (በሸሸ)ም።

አያያዝ ስ የሰራ አጀጣመር፣ አንድን ድርጊት የሚከፍ ወንድም፣ አካሄድ፣... አያያዝ/ አያያዝ/ እንደአያያዝ ስራውን ቶሎ ይጨርሳል።

አያያዥ ስ አጣይ፣ ነገረኛ።

አስያዝ ግ 1. በቁጥጥር ስር እንዲሆን አደረገ። 2. አንድን እቃ፣ ገንዘብ በመያዣ ሰጠ።

ዬ የ“ዋ” ፊይል ሃምስ ዘር።

—ዬ “—አ” ን ተመ.

ዪ የ“ዋ” ፊይል ሳልስ ዘር።

ይሀ(ብ.ቁ.እኒዛ/እኒህ/እኒህ፣ እን.ዖ.ያቺ) የቅርብ አመልካች ተውላጠ ስም ወይም ትዕል። ስራው ጠረጴዛ ይህ ነው/ ይህ ጠረጴዛ ስራ ነው።

ይሆናል “ሆነ” ስር ተመ.

ይለይለት “ለየ” ስር ተመ.

ይሉኝታ “አለ” ስር ተመ.

ይሉኝ አይል ዝ.ክ.

ይልቅ "ላቀ" ስር ተሰጠ.
 ይሙት በቃ "ሞተ" ስር ተሰጠ.
 ይርጋ "ረጋ" ስር ተሰጠ.
 ይቅርታ "ቀረ" ስር ተሰጠ.
 ይበል "አለ" ስር ተሰጠ.
 ይበላኝ "በላ" ስር ተሰጠ.
 ይቶት ስ መካከሉት ወይም አቃቤት
 የምትጠራበት ስም፡ እግሮቹ።
 ይድረስ "ደረሰ" ስር ተሰጠ.
 ይግባኝ "ገባ" ስር ተሰጠ.

ይፋ ት ገገድ፡ ግልፅ።
 በይፋ በገገድ፡ በግልፅ።
 ይፋ ወጣ 1. ሁሉም እንዲያውቀው ተደረገ፡
 ተነገረ። 2. ታየ፡ ተገለጠ።
 የ የ"የ" ፈጽል ሳብእ ዘር።
 -የሽ እንድ ነገር ስንት እጅ፡ የስንት ወገን፡
 የምን ወገን እንደሆነ ለግሳየት ከቀጥር
 በስተመድረሻ የሚገባ ምእላድ። ሁለትዮሽ/
 የጋርዮሽ።
 የጋ ስ የራሱ ፍልስፍናና አስተምህሮ ያለው
 የሂንዱ ስፖርታዊ የሰውነት እንቅስቃሴ።

ደ ከ "የ" ፊደል ዘር ቀጥሎ የሚመጣ የአማርኛ ፊደል (ግእዝ ሆኖ)።

ደሀየ ግ ተቸግሮ፣ ለኑሮ አስፈላጊ የሆኑ ነገሮችን አጣ።

ደሃ (ድሃ) ቅ 1. ችግረኛ። ስ 2. በቀ መተዳደሪያ የሌለው ሰው። 3. ለማኘ።

ደሃ ነቀል ስ የአረም አይነት፣ አቀንጭራ።

የደሃ አባት ስ ለደሃ የሚያዘን፣ ደሃን የሚረዳ፣ ቸር፣ ሊገስ ሰው።

ደሃ አደግ ቅ እናት አባቱ የሞቱበት፣ በችግር ይደገ።

***ደሃረ**

ደሃራይ(ደሃራ፣ ዳህራይ፣ ዳራ) ስ በስተሂሳ ያለ የኮርቻ ላይ ድጋፍ፣ መደገፊያ(ስእሉን ኮርቻ ስር ተመ)።

ደህረ ___ ከ ___ በሂሳ፣ የ "ቅድመ" ተቃራኒ። **ደህረ መጻፍ/ደህረ አብዮት**።

ደህረ ምረቃ ስ ከመጀመሪያ ዲግሪ በሂሳ የሚሰጥ የትምህርት መርሃ ግብር።

ደህና ቅ 1. ጥሩ፣ መልካም። 2. ሰላም፣ ጤና። **ደህና ነህ ?**

ደህንነት ስ 1. በጥሩ፣ በመልካም ሁኔታ ላይ መሆን። 2. ጤንነት። 3. የአንድን አገርና ህዝብ ሰላም፣ ፀጥታ፣ ጥቅም።... ለማስከበር ተግራሪ ሁኔታዎችን በምስጢር የሚከታተልና መረጃዎችን የሚሰበስብ (ሰው ወይም ድርጅት)፣ ነጭ ለሻ። ሰላይ።

ደህግ ግ ድህ አዘጋጅ።

ደህግ ስ 1. ተፈጭቶ በውሃ የተላቆመ በርበፊ። 2. የተፈጠረ በርበፊ።

ደህግ መሰለ ቀላ፣ በርበፊ መሰለ።

ደለለ¹ ግ አባበለ፣ ሸነገለ፣ አሞኘ፣ አታሰለ።

መደለያ ስ መሸንገያ፣ ማባባያ።

ደላይ ቅ ሸንጋይ፣ አታላይ።

ደለላ ሸንገላ።

ደለላ ቅ በቀላሉ የሚታለል፣ የሚሸንገል።

ተደለለ ግ ተሸንገለ፣ ተታለለ።

ደለለ² ግ ገንዘብ እየተከፈለው ተፈላላጊዎችን (ሻጭና ገዥን፣ አከራይና ተከራይን፣...) አገናኘ፣ አስገማሚ።

ደላሳ ስ 1. በመደለል ስራ ላይ የተሰማራ ሰው። ቅ 2. አታላይ፣ በውሸት አግባብቶ

ለማሳመን የሚሞከር።

ድለላ ስ ተፈላላጊዎችን የማገናኘት፣ የማስማማት ስራ።

ድላል ስ ለደላላ የሚከፈል ገንዘብ።

ደለለ³ ግ ቀለል፣ ከመረ (ጎርፍ አፈር)፣ አሸግን።...

ደለል ስ ከነበረበት ቦታ በከፍተኛ ወይም በጎርፍ ተሸግሞት ተጠርጎ ሌላ ቦታ የሚከመር አፈር፣ አሸግ።...

ደለላም ቅ ብዙ ጊዜ ደለል የሚገኝበት (ቦታ)።

ደለመ ግ 1. ጠለመ፣ ጨለመ። 2. ጠፋ፣ ተደመሰበ (አይን፣ ስለት፣ ትዳር።...)።

ደለማ ስ ጨለማ።

ደላማ ቅ ለምጣጣ፣ አይን የሌለው (እንጆራ)።

ደለመጠ ግ ወፈረ፣ ፈረጠመ።

ደልማጣ ቅ ፍርጥም ያለ፣ ወፍራም።

ድልምጥ ዘ.ክ.

አደለመጠ ግ ወፈረ፣ ፈረጠመ።

ደለማ "ደለመ" ስር ተመ.

ደለሰ ግ 1. ቀባ፣ ላከከ (ቅቤን፣...)። 2. አስተኛ፣ መጨለሰ(ጦርን)። 3. ጠፈጠፈ፣ ደለሽ አዘገጅ።

ደለሽ ስ የተለያዩ የእህል አይነቶችን በአንድ ጎተራ ወስጥ እያነባሰሩ ለማስቀመጥ ሲያስፈልግ፣ አንዱ አይነት እህል ከሌላው ጋር እንዳይቀላቀል በየመካከላቸው የሚደረግ ሰፊ ድመሰል የጭቃ ጥፋጥፍ።

ደለቀ ግ 1. ደቃ፣ ጎሰመ፣ መታ። 2. ዘለለ፣ ጨፈረ።

ደለቃ(ድለቂያ) ስ ጭፈራ።

ተደለቀ ግ ተጨፈረ።

ደለቀቀ ግ ዝቅ አነሳ (ወጥን፣ ገንፎን፣...)።

***ደለቀቀ**

ደለቀቅ(ደልቃቃ) ቅ 1. ቅምጥል፣ የደላው፣ ቀብራራ። 2. ጥልቃቃ።

ድልቅቅ አለ ግ ተንደላቀቀ ።

ድልቅቅ አደረገ ግ አንደላቀቀ።

ተንደላቀቀ ግ 1. ተቀማጠለ፣ ተንቀባረረ። 2. ተሞላቀቀ።

አንደላቀቀ ግ 1. አቀማጠለ፣ አንቀባረረ። 2. አሞላቀቀ።

ደለሰ ግ 1. ለብዙ ጊዜ ተቀመጠ፣ ተከማቸ፣ ተከበተ፣ ተጠራቀመ። 2. ሻገተ፣ ሳገ(ተከማችቶ ብዙ ጊዜ ከመቀመጡ የተነሳ)። 3. ወፈረ፣ ሰላ።

ድለብ ቅ 1. የሰባ፣ በጣም የወፈረ(ከብት)። 2. በብዛት ተከማችቶ ብዙ ጊዜ የተቀመጠ።

ደለንቲ (ደለንቲ) ቅ ደንዝ፣ ፈጣዛ።

ጸሐዥ ግ ሰረዘ፡ አጠፋ፡ ደመሰሰ (ዕውቅን በቀለም)።

ጸሐዥ ቅ 1. ሰርዝ፡ 2. ፊት የነበረው ዕውቅ ተፍቆ ወይም ቅርፁን እንዲለውጥ ተደርጎ በላዩ ላይ ሌላ ሃሳብ የሰፈረበት (ዕውቅ)።

ተደሐዥ ግ ተሰርዘ፡ጠፋ፡ ተደመሰሰ(ዕውቅ)።

ጸሐዥ ግ 1. መታ፡ ደለቀ፡ ነረተ። 2. በርበሬን ከሸንኩርት፡ ከዝንጅብል፡ ከጨው፡... ጋር በማደባለቅ አብሮ ወቀጠ።

ጸሐዥ ት ከሸንኩርት፡ ከዝንጅብል፡ከጨው፡... ጋር አብሮ የተወቀጠ(በርበሬ)።

ጸለይ(ነፋስ) ስ በጥር ወር የሚወጣ የኮከብ አይነት፡ በተጨማሪ "ኮከብ ቆጠራ" ን ተመልከት።

ጸለደሰ ግ 1. አስተካከለ፡ አመቻቸ፡ 2. መደበ፡ ከፋፈለ፡ 3. ወፈረ፡ ፈረጠመ። 4. ድልድይ ሰራ፡ አበጀ። 5. ከተረ፡ ገደበ (ውሃን ባፈርኖ በድንጋይ)።

ጸልዳል ስ 1. ለመኝታ፡ ለመቀመጫ እንዲመች ሆኖ የተዘጋጀ ጉዝባዥ፡ ምንጣፍ፡ 2. በጭነት ከብት ጀርባ ላይ ከጭነቱ ስር የሚደረግ ጉዝባዥ መደላድል።

ጸልድይ ስ በወንዝ ወይም በወንዝ ቅርፅ ባለው መሬት ላይ ከእንጨት፡ ከድንጋይ፡ ከብረት፡... የሚሰራ መሻገሪያ ፡ መሻጋገሪያ።

መደላድል ስ ጸልዳል።

ተደለደለ መደላድል ተበጀ፡ጉዝባዥ ተደረገ።

ጸልዳላ ቅ 1. አባጣ ጎባጣ የሌለበት፡ የተስተካከለ (ቦታ፡ መሬት፡...)። 2. የተመጣጠነ አካላዊ አድም ያለው(ሰው)። 3. (ዘይ.) በእድሜና በአስተሳሰብ የበሰለ።

ጸልድል ቅ የተደለደለ፡ የተስተካከለ (መሬት)።

ጸልጅል ስ 1. ክፍፍል። 2. ምድብ፡ ምደባ።

ጸልጅል አለ ግ በጣም አበጠ (ሰውነት በሀመም ምክንያት) ።

ተደላደለ ግ 1. ተከፋፈለ። 2. (ዘይ.) ረጋ፡ ተመቻቸ (በኑሮ፡...)።

አደላደለ ግ 1. አከፋፈለ። 2. አመቻቸ፡ አሰፈላጊውን አሟላ።

ጸለፈሰ ግ 1. አፈሰ፡ ዛቀ። 2. ጨፈለቀ፡ ረገጠ (ጭቃን፡...)።

ጸላ ግ ተመቻቸ፡ ተሰማማ።

ጸሎት ስ ምቻት።

ተደላ ዝ.ክ.

***ደላ**

አደላ ግ 1. አድልዎ ፈፀመ። 2. ወደ አንድ ፊት፡ በኩል፡ አቅጣጫ፡ ወገን፡... አጋደለ፡ በለጠ፡ ረዘመ፡ በዛ፡... ።

አዳላ ግ አደላ ።

አድልዎ(መድሎ) ስ ይሁንን ብሎ አንዱን ወገን (በመገዳት ሊላውን ወገን የመጥቀም ዝንባላ፡ ድርጊት ።

ደላላ "ደለለ" ስር ተመ.

ደላማ "ደለመ" ስር ተመ.

ደላይ "ደለለ" ስር ተመ.

ደላሳ ስ 1. ድብዳብ፡ የባግ ቆዳ። 2. የቀርበት፡ የነት እላቂ። 3. (ዘይ.) ስድብ) ቂል፡ ሞሃ።

ደልማጣ "ደለመጠ" ስር ተመ.

ደልቃቃ "ደለቀቀ" ስር ተመ.

ደመለለ ግ ጠቀለለ፡ ሸመለለ።

ተደመለለ ግ ተጠቀለለ፡ ተሸመለለ።

ደመመ ግ አፈር አለበሰ፡ በአፈር ሸፈነ።

መደምም(መደንን) ስ ድራር፡ አስከሬንን አፈር እንዳይነካው ከኑድጓዱ አፍ ዝቅ ብሎ የሚደረግ ርብራብ፡ ግጣም።

***ደመመ**

ተደመመ ግ 1. ተደነቀ፡ ተገረመ። 2. ዝም አለ፡ ዐጥ አለ።

አስደመመ ግ አስደነቀ፡ አስገረመ ።

ደመረ ግ 1. ሰበሰበ፡ አከበ፡ አካማቸ፡ ቆለለ። 2. አንድ ላይ አጠቃለለ (የተለያዩ ነገሮችን፡ ቁጥሮችን፡...)። 3. ደመራ ሰራ፡ አበጀ።

መደመር ስ ከአራቱ የሰሊት መደቦች አንዱ የሆነና ልዩ ልዩ መጠን ያላቸውን እሃዞች በአንድ ላይ አጠቃሎ የመቀመር ዘይቤ።

የመደመር ምልክት ስ የመስቀል ቅርፅ ያለው የሰሊት ምልክት፡ ምልክቱም (+) ነው።

ደመራ (ኢ.አ.ተ.ቤ.) ስ 1. መስከረም 16 ቀን የሚከበር የመስቀል በአል ዋይማ። 2. ከላይ የተጠቀሰውን በአል አስመልክቶ በሰነ ስርአቱ ላይ እንዲገድ የሚደረግ የእንጨት ቁልል፡ ስብሰብ።

ድምር ስ 1. ከምችት፡ ጥቅል። 2. በአንድነት የተሰላ፡ የተቀመረ የብዙ ቁጥሮች ጥቅል ውጤት።

ደመሰሰ ግ 1. አጠፋ፡ እንዳልነበር አደረገ። 2. ገደለ፡ በሙሉ ጨረሰ።

ድምስሰ አለ ግ ተደመሰሰ።

ተደመሰሰ ግ 1. ጠፋ፡ ተበላሸ፡ እንዳልነበር ሆነ። 2. ተገደለ፡ ተጨረሰ (ሙሉ በሙሉ)።

ደመቀ ግ 1. ጎሳ፡ ቦግ አለ (ቀለም፡...) ። 2. ተግግቀ፡ ተጋጋለ (ጨዋታ፡ ወሬ፡...) ።

3. አማራ፡ ተዋበ፡ ተሸላላሙ። የሰው ወርቅ አያደምቶ።

ደማቅ ቅ 1. የጎሳ፡ በግ ያለ (ቀለም፡...)። 2. የምቀ፡ የተጋጋለ (ጨዋታ፡ ዘፈን፡...)።

አደመቀ ግ 1. አሟሟቀ፡ አጋጋለ (ጨዋታን፡ ወሬን፡...)። 2. ተውቦ፡ አምሮ፡ ጎልቶ እንዲታይ አደረገ።

ደመና "ዳመኑ" ስር ተመ.

ደመኛ "ደማ" ስር ተመ.

ደመወዝ(ደሞዝ) ስ 1. አሰራው ወገን ለሰራተኛው በየተወሰነ ጊዜ የሚከፍለው የተወሰነ የገንዘብ መጠን፡ የጉልበት፡ የሰራ፡ የድካም ዋጋ። 2. ቀለብ ።

ደመወዝ ጭማሪ ስ ቀድሞ በነበረው ደመወዝ ላይ የታከለ፡ የተጨመረ ገንዘብ።

ደመወዝ ከፋይ ስ ለሰራተኞች ደመወዝ እንዲከፍል የተመደበ ሰራተኛ ።

ደመደመ ግ 1. ደፈነ፡ ተመተመ። ቀሰሉን በመድሃኒት ደመደመው ። 2. ጨረሰ፡ ፈፀመ። 3. በእጅ እየተጠነ አሰተካከለ፡ አበጃጀ፡ ከመካመ (ፀጉርን)።

ድምድማት ስ የግንብ ወይም የግድግዳ አናት፡ መጨረሻው፡ ክፈፋ።

*ደመጠ

ድምጥ "ድምፅ" ን ተመ.

ድምጥማጥ በፊደል ተራው ተመ.

ተደመጠ ግ ሰሚ አገኘ፡ ተሰማ።

ተደማጭ ቅ ተሰሚ፡ ሃሳቡ ተቀባይነት ያለው።

ተደማመጠ ግ አንድ ሌላው የሚለውንሰማ።

አደመጠ(አዳመጠ) ግ በጀርው ሰማ፡ ሰምቶ ልብ አደረገ።

አድማጭ ስ ሰሚ።

ደማ ግ 1. ደም ወጣው፡ ደሙ ፈሰሰ። 2. (ዘይ.) ለሃገሩ፡ ለወገኑ መስዋዕትነት ከፈለ፡ ታገለ።

አይደማውም ስሰታም ነው፡ አይሰጥም።

ደም ስ 1. በሰው፡ በእንስሳትና በነፍሳት አካላት ውስጥ የሚዘዋወር ቀይ ፈሳሽ። 2. ወዘና፡ ላህይ።

[ደሙ-]ደመክልብ ሆነ በደረሰበት አደጋ የፈሰሰው ደሙ እንደ አልባሌ ነገር በከንቱ ቀረ፤ በድር መላሽ አጣ (በፈጣሚው የፍርድ ወይም የበቀል እርምጃ ባለመውሰዱ)።

ደሙ ደረቀ በገዳይና በሚች ቤተሰብ መካከል ተፈጥሮ የነበረው ጠብና ቂም በእርቅ አማካኝነት ቀረ፡ ተተው።

ደሙ ሳይደርቅ የተፈፀመው በደል ሳይቆይ፡ ሳይረሳ፡ በትኩሱ።

ደሙ ፈላ በጣም ተናደደ።

ደም ፍላት ድንገት የሚያጋጥም ሃይለኛ ንድገት፡ ቁጣ።

ደሙን መለስ/ተወጣ ለተሰነዘረበት ጥቃት ብድሩን መለስ፤ ተበቀለ ።

ደም መላሽ በሌላ ሰው ላይ የተፈፀመን ግፍ የሚበቀል፡ ብድር የሚመልስ።

ደም መልስ በሰውነት ውስጥ ያለን ደም ወደ ልብ የሚወስድ ትልቅ የደም ቧንቧ።

ደሙን አዘራ ደሙን አፈሰሰ።

ደሙን አፈሰሰ ተዋጋ፡ ተጋደለ፡ መስዋዕት ሆነ።

ደም መታት ከግህፀና ብዙ ደም ፈሰሰ።

ደም ረገጠ 1. ለጭዳ ተብሎ የፈሰሰ ደም በመርገጡ በበሽታ ላይ ወደቀ፡ ደንቃራ ገባ (አምልኮ)። 2. ወደ ቤቱ ሲገባ እርድ ታረደለት (አዲስ ቤት ለሚገባ፡ ለሙሽራ...)።

ደም ሸተተው ጠብ፡አምባጭ አሰኘው።

ደም ተቃባ /ተጋባ ጠላት ተካሂነ (በነፍስ ገድያ ምክንያት)።

ደም ተፋ በጣም ደከመ፡ ለፋ፡ ተሰቃየ፡ ጣሪ (አንድን ነገር ለግከናውን)።

ደም ተፋሰሰ 1. ደም ተቃባ። 2. ተጋደለ።

ደም አስተፋው 1. በጣም ደበደበው። 2. እጅግ በጣም አሰቃየው (ሰራተ...)።

ደም አስተፈ ስ ስፍ ቀይ ቀለም የሚመስል ፈሳሽ ለወጣው የሚችል የእፅዋት አይነት።

ደም አስተፈት ስ ሮርካማ በመሆኑ የማይበላ የእንጉዳይ አይነት፤ ምላስ ገልገል።

ደም አፈታበት ደሙ ከመፍሰስ ላላቆም አለ።

ደም አለው ተፈፈው፡ ደስ የግይል ስሜት ተሰማው።

ደም ጎረሰ በደም ተለወሰ፡ ደም ሰረበ።

ደም ጠማው የመገደል ፍላጎት ያዘው።

ደም ጠራው በሃደበት ድንገተኛ ሞት ሞተ።

ደም ፈሰሰ 1. ነፍስ ጠፋ፡ ገድያ ተፈፀመ። 2. እንደደር፡ በግ ያለ እንሰሳ ታረደ። 3. ሰው ተፈነከተ፡ ቆሰለ፡....

ደም አፈሰሰ 1. ደር፡ በግ፡... ከቤቱ አረደ። 2. ሰው ፈነከተ፡ አቆለለ፡ አደማ። 3. ሰው ገደለ፡ ነፍስ አጠፋ።

ደም አፋሰሰ አጋደለ፡ መላሪያ እንዲግዘዙ፡ እንዲጣሉ፡ እንዲመታቱ ምክንያት ሆነ።

ደም አፋሻሽ ቅ ለሌሎች መጣላት፡ መደባደብ፡ መገንደል ምክንያት የሆነ ወይም

የሚሆን።

ደግ ቀረ ዕናሰች።

ደግ ጠራ የወር አበባ ቆመ።

ደግ ፍልቅ ያለ የተዋበች፣ የማረች።

የደም አበላ ወሰደው ብዙ ደም ፈሰሰው።

ደመ መራራ ት የሚናገረውን፣ የሚያደርገውን ነገር ሁሉ ሰምች በክፋ የሚተረጎሙበት፣ ነገር የሚነግሰበት፣ የሚገንቡት (ሰው)።

ደመ ሞቃት ት ትንዝረኛ።

ደመ ሞቃት እንሰሳት ስ በአካላቸው ውስጥ ያለው ደም ሞቃት የሆነና በየትኛውም የአየር የጠባይና አካባቢ የደማቸው ሙቀት የማይለዋወጥ እንሰሳት።

ደመ ቀዝቃዛ ት 1. ትንዝረኛ ያልሆነ። 2. ተሎ የማይቆጣ፣ ረጋ ያለ።

ደመ ቀዝቃዛ እንሰሳት ስ በአካላቸው ውስጥ ያለው ደም ቀዝቃዛ የሆነና በተለያየ የአየር ጠባይና አካባቢ የደማቸው ሙቀት ከፍ ወይም ዝቅ በማለት የሚለዋወጥ እንሰሳት።

ደመ ነፍስ(ደማዊት ነፍስ) ስ 1. የእንስሳት ነፍስ። 2. (ሰድብ) የሚያሰብ፣ የማይመነገን (ሰው)።

በደመ ነፍስ 1. ባለማመዛዘን፣ ባለማስተዋል። 2. በተፈጥሮ በተገኘ እውቀት (የሚያከናውኑት ድርጊት)።

ደመ ግቡ ት መልክ መልካም፣ ውብ፣ ማራኪ ገዕታ ያለው።

ደም ግባት ስ ውበት፣ ቁንጅና፣ ወዘና።

ደም ቅዳ ስ ከልብ ወደ ሌላው የሰውነት ክፍል የሚሰራጨውን ደም የሚወስድ ትልቅ የደም ቧንቧ።

[**የ**] **ደም ግፊት/ብዛት** ስ የግፊቱ መጠን መሆን ከሚገባው በላይ ከፍ ብለው በደም ስርች ውስጥ የሚካሄድ የደም ዝውውር ሂደት፣ በዚህ የተነሳ የሚፈጠረው ህመምም ደም ግፊት ይባላል።

ደም ጥሪ የወር አበባ የሚቆምበት ጊዜ ወይም እንደቆመ ያለው ጊዜ።

የደም ስር ስ 1. በሰውነት ውስጥ ደም የሚዘዋወርበት ተጠቃሚ ቧንቧ። 2. ዋና፣ በጣም አስፈላጊ ነገር። **ቡና ለአገሪቱ ሊኮናሚ የደም ስር ነው።**

የደም አይነት ስ በሰዎች ደም ንጥረ ነገርና አይነት መካከል ያለውን ልዩነት መሰረት በማድረግ የተከፋፈሉት የደም አይነቶች፣ የደም አይነቶቹም ኢቤ፣ ኤ፣ ቢ እና ኦ ናቸው።

የደም ገንቦ ደማም፣ ቆንጆ፣ ውብ (ለሴት)።

የደም ጋን ስ በሽንጥና በዳሌ መገጣጠሚያ አካባቢ ያለ የሰውነት ክፍል።

ደመኛ (ደበኛ) ት ጠገት፣ ባላጋራ።

ደማም ት የደስ ደስ ያለው፣ ውብ (ሰው)።

ተዳማ ግ ደም ተፋሰሰ።

አዳማ ግ ደም አፋሰሰ።

ደማሚት (ድማሚት) ስ ተራራ ለመፈንቀል፣ የማእድን ጉድጓድ ለመቆፈር፣... የሚያገለግል ሃይለኛ ፈንጂ።

ደማም “ደማ” ስር ተመ.

ደማቅ “ደመቀ” ስር ተመ.

ደም “ደማ” ስር ተመ.

ደምበኛ “ደነባ” ስር “ደንበኛ” ን ተመ.

ደምበጃን(ደንበጃን) ስ የተለያየ መጠን ያለውና ብዙ ፈሳሽ ሊይዝ የሚችል በጣም ትልቅ የሆነ ጠርመራ።

ደምባራ “ደነበረ” ስር “ደንባራ”ን ተመ.

ደምብ “ደነባ” ስር “ደንብ” ን ተመ.

ደሞዝ “ደመወዝ” ን ተመ.

ደረመሰ ግ ጠረመሰ፣ ናደ፣ አፈረሰ።

ድርምስ አለ ግ ተደረመሰ።

ተደረመሰ ተጠረመሰ፣ ተናደ፣ ፈረሰ።

ደረመን ስ 1. እክክ፣ ጨከት። 2. የቁምጥና በሽታ።

ደረመናም ት 1. (ሰድብ) እክካም፣ ጨካታም። 2. የቁምጥና በሽታ የያዘው።

ደረሰ ግ 1. ቀረበ፣ ተጠጋ። 2. መጣ፣ ከች አለ። **በገገት ደረሰ፣ 3. ሄደ። ሃሺም ቤት ደረሰ መጣ፣ 4. ገባ። መንገደኛው በሰሰት ሰላት ደሰ ደረሰ፣ 5. ሰቃ። ልጁ ለወግ ደረሰ። 6. አደገ፣ ጎለመሰ። ቤቱን የሚጠብቅ የደረሰ ልጅ አለኝ። 7. ሆነ፣ ተፈፀመ። ንግሩ ደረሰ። 8. ዝግጁ ሆነ (ለ መ በላት፣ ለ መ ታ ጨድ፣ ለ መ ጠ ጣ ት፣ ለ መሰብሰብ።...)**

ደረሰለት 1. መጣለት፣ ተገኘለት።... 2. አለቀለት፣ ተጠናቀቀለት (ሰራ)።

ደረሰበት 1. አገኘው፣ አጋጠመው። መከራ ደረሰበት። 2. ተተናኮለው፣ ነገር ፈለገው። 3. ተጠጋው፣ ቀረበው።

ደረሰባት በግብረ ስጋ ተገናኛት።

ደረሰው አገኘ፣ ተረከበ፣ ወሰደ። **ሎተሪ ደረሰው።**

አያድርስ አያምጣው፣ አይጣል (ክፍን ነገር)።

መድረሻ ስ 1. መግቢያ፣ መጠጊያ፣ 2. አንድ ነገር ከአንድ ቦታ ተነስቶ ሂደቱን የሚያቆምበት።

የሚያርፍበት ቦታ።

መድረሻ ቢስ መጠጊያ የሌለው።

ደረሰኝ ስ እንድ ገለሰብ ወይም ድርጅት እንድን እቃ ወይም ገንዘብ ከአንድ ድርጅት ወይም ገለሰብ መረከቡን የሚያረጋግጥበትና ለአስረካቢው የሚሰጠው የፅሁፍ ማስረጃ።

ደራሽ ውሃ ስ ድንገተኛ የውሃ ሙላት።

ደርሶ ያለምክንያት ዝም ብሎ። ደርሶ መታኝ።

ደርሶ መልሴውሎ ገብ። 2. ከሄዱበት ቦታ ሳይሰነሱ፣ ፈጥኛ መመለስ

ደርሶ መልስ ቲኬት ስ ወደ አንድ ቦታ ለመሄጃና ለመመለሻ የሚያገለግል የመጓጓዣ ቲኬት።

-ድረሰ መዋ የቦታን፣ የጊዜንና የሃሳብን የተወሰነ መድረሻ፣ ልክ ለመግለፅ የሚያገለግል መስተዋድዳዊ ምሳሌ። ከአጻሰ አበባ ደሴ ድረስ/ማታ ድረስ/ እስኪህ ድረስ አትጠቅም።

ድራሽ ቶ 1. አድራሻ፣ የደረሰበት፣ የሃደበት፣ ለውየው ድራሹ ጠፋ። 2. ድምጥማጥ፣ ማንነት፣ ድራሹ ህይወት።

ድራሹ ጠፋ ያለበት፣ የሚገኝበት የማይታወቅ ሆነ፣ ደብዛው የለም፣ ያለበት አልታወቀም።

ድርስ ስ 1. ለመወለድ የተቃረበች ሴት። 2. ያፊዳዊ የዜማ ምልክት።

ድርሱን ቁርጠን፣ የመጨረሻውን (ለዋጋ)። ድርሱን ንገረኝ።

ድርስ እርጉዝ ስ ለመውለድ ጊዜዋ የደረሰ።

ድርስ ጥርስ ስ የመነቀቀው ጊዜ በመድረሱ ሊነቀል የተቃረበ ጥርስ።

ድርሻ ስ እድል፣ ፋንታ፣ እጣ። ድርሻውን ወሰደ።

ተደረሰ ግ 1. ተቀረበ፣ መጠጋት ተቻለ። እዚያ መቻ ተደረሰና ነው? 2. ሆነ፣ ተደረገ። ስምንት ላይ ተደረሰ። 3. ተገባ፣ መገኘት ተቻለ። ልክ በሁለት ሰአት ከተባለው ቦታ ተደረሰ። 4. ተበቃ። ለዚህም ተደረሰ እንዴ?

ተዳረሰ ግ 1. ለሁሉም ቢቃ። ወረቀቱ፣ ለሁሉም ተዳረሰ። 2. ተገባደደ። ቀረበ፣ ተጠጋ። ጊዜው ተዳርጋል። 3. ተሰራጨ። ተናኘ። ወረው በአንዴ ተዳረሰ። 4. ተነካካ፣ ተገኘኝ፣ ተጣለ። በምን ተዳረሱ? 5. ሊሰማሚ ተቃረበ(ለዋጋ)።

መዳረሻ ስ 1. መቃረቢያ፣ መድረሻ። 2. መቆያ (ምግብ)።

አደረሰ ግ 1. አቀረበ፣ አስጠጋ ። 2. አመጣ። ለውዬው እዚህ አደረሰኝ ተመለሱ። 3. ወሰደ። ጧት በመኪና አደረሰኝ። 4. አበቃ። በሽታው ለምት አደረሰው። 5. ፊደል። አጠናቀቀ። አገባደደ። የልቡን አደረሰ። 6. አስከተለ። ጎርፉ ከፍተኛ ጉዳት አደረሰ። 7. ሰውነቱ ሞላ። አደገ።

ገለመሰ። ለካለ መጠን አደረሰ። 8. ለአካለ መጠን፣ ለሙሉ ሰውነት አበቃ። ወንድ ልጅ አደረሰ።

አድርሰናል ቀደም ብሎ ለመጣ ለማን ወይም ለጠፋሪ ስተተናልና አትቆም። የምንሰጥህ የለንም ለማለት ከበር ለቆመ ለማን ወይም ለጠፋሪ የሚነገር ቃል።

አድራሻ ስ 1. አንድ ሰው ወይም አንድ ነገር በጊዜያዊነት ወይም በቋሚነት የሚገኝበት፣ የሚኖርበት የተወሰነ ቦታ። 2. አንድ ደብዳቤ ወይም እቃ የትና ለማን መሰጠት እንዳለበት የሚያመለክት፣ በደብዳቤው ወይም በእቃው ላይ የሚሰፍር፣ የፅሁፍ መግለጫ።

አድራሻውን አጠፋ የሚኖርበት፣ የሚገኝበት ቦታ እንዳይታወቅ አደረገ።

አደራረሰ ግ አነካካ፣ አጠገ። ምን አደራረሳችው።

አዳረሰ ግ 1. ለሁሉም በሰፊው ሰጠ፣ ናኘ። 2. ሁሉም ዘንድ እንዲደርስ አደረገ (ወሬ)። 3. ለሁሉም በማብቃቃት ሰጠ። 4. ለሁሉም ደረሰ፣ በቃ። 5. አገባደደ፣ ለፍፃሜ አቃረበ። 6. አነካካ፣ አጣለ።

አዳራሽ ስ በአንድ ጊዜ ብዙ ሰው ሊይዝ የሚችል ሰፊ የሆነ ቤት ወይም የቤት አንድ ክፍል። 2 ሰፊ።

ደረሰ ግ ድርሰት አዘጋጀ፣ ገፈ።

ደራሲ ስ ድርሰት አዘጋጀ፣ ፀሃፊ።

ድርሰት ስ 1. በስድ ንባብ፣ በግጥም፣ በቅኔ፣... መልክ የሚዘጋጅ ሰነድ። 2. (ኢ.አ.ተ.ቤ.) መፅሃፍ ቅዱስን ሳይጨምር በድርሳን፣ በገድል፣ በታምር፣... መልክ የተዘጋጀ የቤተክርስቲያን መፅሃፍ።

ድርሳን (ብ.ቁ. ድርሳናት) ስ ስለመላእክት፣ ስለቅዱሳን፣... የተደረሰ መንፈሳዊ መፅሃፍ። ድርሳን ሚካኤል።

አደራረሰ ስ (ኢ.አ.ተ.ቤ.) በታላቅ በአል ጊዜ ብቻ የሚዘመር ያፊዳዊ የዜማ ድርሰትና ስርአተ ማህሌት።

ደረሰኝ “ደረሰ” ስር ተመ.

ደረቀ ግ 1 እርጥበት አጣ፣ ከሸለለ። 2 (ዘይ.) ጎሳብ ግትር ሆነ።

ደረቅ ስ 1 እርጥበት፣ ልምላሜ የሌለው። 2 (ዘይ.) ከቻቻ፣ ለሣቢሰ፣ እፍረተቤሰ።

በደረቀ ተውግ. ያለምንም ማጥገ (እህል ውሃ)። በደረቀ ያደከመኛል ።

በደረቀ ላጩ አታለል፣ ሸነገለ።

በደረቅ አፋ ምንም ሳይበላ፣ ሳይቀምስ።

ደረቅ ሌሊት ስ ውድቅት።

ደረቅ ምች ስ ሃይለኛ ምች፡ ከወሃይ ሙቀት የተነሳ የሚመጣ ህመም፡፡

ደረቅ ሳል ስ አክታ የሌለው ሳል፡፡

ደረቅ ሰንቅ ስ እንደኮቸር፡ በሰ፡ ቋንጣ ያለ ለብዙ ጊዜ ሳይበላሽ የሚቆይ ምግብ፡፡

ደረቅ ትንቢት ስ መልእክቱ ስውርነት የሌለው፡ ግልፅ የሆነ ትንቢት ወይም ንግር፡፡

ደረቅ እርሳስ ስ ቀለምነት የሌለውና (ኮር እርሳስ ያልሆነ) ሰመገቤያ የሚያገለግል እርሳስ፡፡

ደረቅ እንጀራ ስ ወጥ የሌለው እንጀራ፡፡

ደረቅ ወንዝ ስ ወሃ የሌለው ወንዝ፡፡

ደረቅ ወዝ ስ ፎረፎር፡፡

ደረቅ ጉንፋን ስ አክታ የሌለው ጉንፋን፡፡

ደረቅ ግንባር እድለቢስ፡፡

ደረቅ ጠጅ ስ የበለ ወይም የቆየ ጠጅ ፡፡

ደረቅ ጣቢያ ስ ለተሳተፎ ምንም የሚበላ የሚጠጣ የሌለበት የባርጫ ጣቢያ፡፡

ደረቅ ጮር ስ የጦር መሳሪያ ያልያዘ ዘማች፡፡

ደረቅ ጭነት ስ ፈላሽ ነክ ያልሆነ የጭነት አይነት ፡፡

ደረቆት ስ ጉብስ ወይም በቆሎ ተቀቅሎ ወይም በወሃ በደምብ ርዕ ከተቆላ በሂላ ተፈጭቶ የሚዘጋጅ የጠላ ለሁ፡፡

ደራቁቻ ት 1. ከሲታ፡ ጠሚጋ፡፡ 2. እርጥብነት፡ ልምላሜ የሌለው፡፡

ደራቃ ጊዜ.

ድርቅ ስ ዝናም የጠፋበት ወትት፡ ጊዜ፡፡

ድርቅ መታው ዝናብ አጣ፡ ቦና ሆነ፡፡

ድርቅ ገብቷል በዝናብ መታጣት ምክንያት ረሃብ፡ ችግር ገብቷል፡፡

ድርቄ ስ ጊጥ ያልተሰራለት ወይም በባህር አረብ ያልተሸለመ ሰገባ፡ አፎት፡፡

ድርቀት ስ 1. እርጥበት አልባነት፡፡ 2. የሆኔ ወይም የአንጀት ልባላሲ ማጣት የሚያስከትለው ህመም፡፡ 3 (ዘይ.) ከንቱ መጨጨህ፡ ውጤት ለሌለው ነገር መልፍለፍ፡፡

ድርቅና ስ ለባቢነት፡ ችግኝነት፡ አይን አውጣነት፡፡

ድርቆሽ ስ 1. ታጭዶ የደረቀ ሳር፡፡ 2. ሆን ተበሎ እንዲደርቅ የተደረገ እንጀራ (የተወቀጠ ወይም ያልተወቀጠ)፡፡

ድርቅ አለ ግ በጣም ደረቀ፡፡

ተዳረቀ ግ 1. (ዘይ.) ተነታሪክ፡ ተጨጨህ፡ ተለፋለፈ፡ ተጨቃጨቀ፡፡ 2. ተሰላሻ፡ ታከተ (በነገር፡ በጭቅጭቅ)፡፡

አደረቀ ግ (ዘይ.) አሰለሻ፡ አታከተ (በነገር፡

በጭቅጭቅ)፡፡

አድርቅ (ልብ አድርቅ) ት 1. ነዝናዛ፡ ጨቅጫቃ፡፡ 2. በተደጋጋሚ ቢነገረውም፡ ቢመከርም ለውጥ የማያሳይ፡ የሚነገረውን ተግባራዊ የማያደርግ፡ ልብ አውልቅ፡፡

ደረብ ግ 1. አንጻን በሌላው ላይ አደረገ፡ ጨመረ፡ ጫነ፡ አነባበረ፡፡ 2. በለበሰው ልብ ላይ ሌላ ልብስ ጨምሮ ለበሰ፡፡ 3. ጨመረ፡ ደአከለ፡፡ ይህ ቃል ሌላ ፍቺ ደርቦ ይሄል፡፡

መደረቢያ (ድራብ) ት እንደኩታ፡ ቡሉኮ ወዘተ. ያለና ከልብስ በላይ የሚለበስ ልብስ፡፡

ደርብ ስ በድር ጊዜ የሚሰራ ባለአንድ ፎቅ ቤት፡፡

ደርብ ት 1. እጥፍ ፡፡ 2. የተደረበ፡፡ 3. ስ ሰፊ ጥበብ ያለውና የማይረገግ ልብስ የሆነ ኩታ (ጥንድ ደርብም ይባላል)፡፡ 4. የሸማ ጥበብ አሰራር አይነት፡፡

ደርብ ሰረዝ ስ ከስርአተ ምልክቶች አንጻ ምልክቱም (፤) ነው፡፡

ደርብ ቃል ስ ጥምር ቃል፡፡

ደርብ ታቦት ስ በአንድ ቤተክርስቲያን ውስጥ በደባልነት የሚገኝ ሌላ ታቦት፡ ደባል ታቦትም ይባላል፡፡

ደርብ ትርጓሜ ስ አንድምታ፡፡

ደርብ ዜማ ስ ንባቡ አንድ አይነት ሆኖ ዜማ ወይም ምልክቱ ከአንድ በላይ የሆነ፡፡

ደርብ ጃኖ ስ የጥለቱ ጳጳር ጳጳር በድርብ ጥበብ አሰራር የተከበበ ጃኖ፡፡

ደርብ ጥርስ ስ በጥርስ ላይ ተደርቦ የሚወጣ ጥርስ፡፡

ተደራረበ ግ 1. በእግር ኳስ ጨዋታ ላይ የተመታችን ኳስ አቅጣጫዋን እንድትስት አደረገ፡፡ 2. አበረ፡ አገዘ፡ ተደርቦ መታው፡፡

ተደራቢ ት ተጨማሪ፡፡

ተደራረበ ግ 1. አንጻ በሌላው ላይ ሆነ፡ ተነባበረ፡፡ 2. ተጨማሪ፡ በላይ በላይ ሆነ፡፡

ተደራራቢ ት ተደጋጋሚ፡ አንጻ በሌላው ላይ የመጣ፡ የሆነ፡ የተደረገ፡፡

አደራረበ ግ አንጻን በሌላው ላይ አደረገ፡ ጫነ፡ አነባበረ፡፡

*ደረብስ

ደርባባ ት 1. ሰውነቱ ወረር፡ ደልደል ያለ (ሰው)፡፡ 2. ረጋ ያለ፡ ጭምት፡ ዝምተኛ፡፡

ደርብብ ስ የመስፈሪያውን እቃ (ቀና+...) እስከ አቶ ድረስ በቻ የሚሞላ የጥራ ጥረ ወይም የደረቅ ነገር የአሰፋፈር አይነት፡ ተቆልሎ ያልተሰፈረ፡፡

በድርብ በልኩ፡ በመጠኑ፡ እንደነገሩ፡፡

ፍትራችን በድርብ ነው።

ተንደረበበ ግ 1. እስከመስፈሪያው እቃ አፍ ድረስ ብቻ ሞላ፣ ተሰፈረ። 2. ጨመተ፣ ዝም አለ።

አንደረበበ ግ እስከመስፈሪያው እቃ አፍ ድረስ ብቻ እስተካከሎ ሰፈረ።

ደረባ ስ በጣሪያ መልክ የተዘጋጀ የጎተራ ክፍን።

ደረባ ግ ፍደ፣ አፈለሰ፣ አፈረሰ።

ደረተ ግ 1. አንድን ጨርቅ በሌላው ላይ እየደረበ መላልሶ ሰፋ። 2. ደራረበ።

ድራሪ ስ 1. ተደራረቦ ብዙ ቦታ ላይ የተሰፋ አርጌ ጨርቅ። 2. የተቀዳደደና ቡትቶ የሆነ ልብሰ። 3. (ዘይ.) የተደጋገመ (ሃሳብ)። 4. (ስድብ) ፊቱ ላይ ጠቃጠቆ (ጠባባ) የበዛበት (ሰው)።

ድራቷም ት 1. (ስድብ) ድራቶ ለባሻ። 2. ደሃ።

ድርት ት ተደራረቦ የተሰፋ፣ ቡትቶ።

ደረት ስ 1. በስተፊት በኩል ከአንገት በታች ከሆድ በላይ ያለ የሰውነት ክፍል። 2. ያሬዳዩ የዜማ ምልክት/ጭ።

ደረተን ገልብጦ ያለፍርሃት፣ በትእቢት።

ደረቷን ደቃች ደረቷን መታች (በልቅስ ጊዜ)።

ደረቷን ጣለች በሃዘን ምክንያት ደረቷን አራቁታ ሃዘኗን ገለፀች።

*ደረከከ

ደረከከ (ደርካካ) ት አጭር ወፍራም።

ደርካካ አለ ግ 1. በጣም በሰለ (ፍሬ)። 2. ፋመ፣ ፍም ወረደው (እሳት)። 3. አጭርና ወፍራም ሆነ።

ተንደረከከ ግ 1. አጭርና ወፍራም ሆነ። 2. በጣም በሰለ፣ ጎመራ (ፍሬ)። 3. በጣም ፋመ፣ ፍሙ መረተ (እሳት)። 4. ቀስ ብሎ በአጭር ተራመደ (አጭር ወፍራም ሰው)።

አንደረከከ ግ 1. አጭርና ወፍራም አደረገ። 2. አሰለሰ (ፍሬን)። 3. ፍም እንዲወጣው፣ እንዲወርደው አደረገ።

ደረዘ ግ 1. ለጎመ፣ ከፈፈ (ሰፊድን፣ መሰብን፣...)። 2. እንዴ በተሰፋው የሰፊት መስመር አስጠግቶ እንደ ገና ሰፋ፣ ደርዘ አሰጀ።

ደርዘ ስ 1. ክፈፍ (የሰፊድ፣ የመሰብ፣...)። 2. ሰፊት ተደጋግሞ የሄደበት የልብስ ጻርቻ።

ደርዘ ያለው ንግግር ውል፣ መልክ፣ ጭብተ፣... ያለው ንግግር።

ደርዘኛ ት 1. አነጋገር አዋቂ። 2. እምነት ጠባቂ።

ደረደረ ግ 1 በተራ፣ በረድፍ አደረገ፣ ሰደረ፣

ኮለኮለ፣ አሰለፈ። 2. አነባበረ፣ ቆለለ፣ ከመረ። 3. ሃሳብን አንድ ባንድ ገለፀ፣ አሰማ። ግጥም ደረደረ/ሰበሰበ ደረደረ። 4. መታ፣ ገረፈ፣ ነዘረ(በገናን) ።

መደርደሪያ ስ ከእንጨት፣ ከብረት፣... በተለያዩ መጠንና ቅርፅ የሚሰራና ልዩ ልዩ እቃዎችን በረድፍ ለማስቀመጥ የሚያገለግል እቃ። መግሰፍት መደርደሪያ/እቃ መደርደሪያ።

ድርድር ስ በረድፍ የተቀመጠ እቃ።

ድርድር ስ አንድን ነገር ወይም ሁኔታ አስመልክቶ ስምንት ላይ ለመድረስ የሚደረግ፣ ውይይት።

ተደረደረ ግ በረድፍ፣ በተራ ተሰደረ፣ ተኮለኮለ።

ተደራደረ ግ ተዋዋለ፣ ተስማማ፣ ተነጋገረ (እንደዚህ ይሁን ወይም አይሁንም፣ እንደዚህ ነው ወይም አይደለም እየተባለ በመከራከር)።

ተደራዳሪ ት 1. ውል ተዋዋይ። 2. አንድን ጉዳይ አስመልክቶ ከሌላ ወገን ጋር እንዲነጋገር፣ እንዲከራከርና ስምንት እንዲያደርግ ውክልና የተሰጠው (ሰው)።

አደራደረ ግ አዋዋለ፣ አሰማማ።

አደራዳሪ ስ አዋዋይ፣ አሰማማ።

*ደረደረ

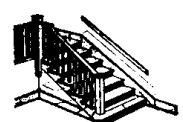
ተንደረደረ ግ 1. ከከፍተኛ ወደ ዝቅተኛ ቦታ ሮጠ። 2. ተፈተለከ፣ በሃይል ሮጠ።

መንደርደሪያ ስ 1. ለመሮጥ እመቺ የሆነና ተዳፋትነት ያለው ቦታ። 2. መነጅ፣ መጀመሪያ (የሃሳብ)። 3. ለማረፍ ወይም ለመነሳት የሚያገለግል ማከብኪያ (ለአውሮፕላን)።

አንደረደረ ግ አሮጠ።

ደረጀ ግ 1. ጠና፣ ጠነከረ። 2. ተደላደለ፣ ሀብት ያዘ፣ ንብረት አበጀ።

ደረጃ ስ 1. ለመውጫና ለመውረጃ የሚያገለግል እርከን (በአብዛኛው ለፎቅ ቤቶችና ከፍታ ላይ ለማገኛ ቦታዎች)። 2. ማለረግ (የትምህርት፣ የሹመት፣...)። 3. ቅደም ተከተል። ጉዳዩን ደረጃ በደረጃ እናየዋለን። 4. ጥራት። ለውጭ ገበያ የሚቀርቡ ሱና ደረጃው ከፍ ያለ ነው። 5. አትም፣ ችሎታ። የሰለተኛው አለም ሀዘብ የኑሮ ደረጃ ዝቅተኛ ነው። 6. ከብር፣ ልክ። ደረጃህን ጠብቅ።

ደረጃ 15 ፍቺ

ድርጅት - ስ 1. የተወሰነ የሥራ አይነት የሚከደበት ወይም የሚከናወንበት የሥራ ተቋም (ፋብሪካ፣ ሆቴል፣...)። 2. ዝግጅት። 3. የተወሰነ አላማን ለማራመድ ሰዎች በአባልነት የሚሰበሰቡት ማእከል፣ ማህበር፣...

ተደራጃጃ ግ ተዘገጃጃ፣ ተሰነጻጻ።
ተደራጅ ግ 1. ተጠናክረ፣ ተደላደለ። 2. ተዘጋጀ፣ ተሰናጸ። 3. ተሰበሰበ፣ አባል ሆነ (በፖለቲካ ድርጅት፣ በሙያ ማህበራት፣ ...)።
አደራጅ ግ አጠና፣ አጠናክረ፣ አገለበተ።
አደራጅ ግ 1. አዘጋጀ። 2. ሰዎች በፖለቲካ ድርጅት፣ በማህበር፣... እንዲሰበሰቡ አደረገ።

*ደረገ
ድርጊት ስ ተግባር፣ ስራ፣ ክንውን።
ተደረገ ግ 1. ተከናወነ። 2. ተፈፀመ፣ ተሰራ። 3. ሆነ።

ተደራጊ ት (ሰዋ.) የድርጊት ተቀባይነትን የሚያመለክት (ግስ፣ ትዕል)።
ተደራራጊ ት (ሰዋ.) እርስበርስ አንጻ በሌላው ላይ ድርጊት መፈፀሙን የሚያመለክት (ግስ፣ ትዕል)።
ተደራጊ ዝ.ክ.

አደረገ ግ 1. አከናወነ፣ ፈፀመ፣ ሰራ። 2. አኖረ፣ አስቀመጠ። ደብተኛን ጠረጴዛ ላይ አደረገ። 3. ለበሰ፣ አጠለቀ፣... (ለብሰን፣ ስላትን ማግኘት...)።

ቁርስ አደረገ በላ፣ ተመገጠ።...
አድራጊ ት (ሰዋ.) 1. ድርጊት ፈፃሚነትን የሚያመለክት (ግስ ትዕል)። 2. ፈፃሚ፣ አከናዎኝ።

አድራጊ ፈጣሪ ሁሉን ነገር የሚያደርግ፣ ምንም የማይሳነው፣ አዛዥ።
አደረገ ግ 1. በድርጊት፣ በሥራ አገዝ፣ ረዳ። 2. አገናኘ (በጋራ እንዲሰሩ)።

አደራራጊ (ሰዋ.) 1. የድርጊት አጋዥነትን የሚያመለክት (ግስ፣ ትዕል)። 2. ሁለት ነገሮች እርስ በርስ አንጻ በሌላው ላይ አንድ ድርጊት እንዲፈፀምበት ማስደረጉን የሚያመለክት (ግስ፣ ትዕል)።

አዳረገ ግ አደራረገ።
አዳራጊ ት አደራራጊ።
አስደረገ ግ 1. አሰራ፣ አሰበጀ። 2. አስፈፀመ (አንድን ድርጊት) ።

አስደራጊ ት (ሰዋ.) ለአንድ ድርጊት መፈፀም ምክንያት መሆኑን የሚያመለክት (ግስ፣ ትዕል)።
ደረገመ ግ 1. አጠፋ፣ እልም አደረገ (መብራትን፣ አይንን፣...)። 2. በሃይል ዘጋ

(መዝጊያን)። 3. መታ (በጥፊ)። 4. (ዘይ.) ከሚፈለገው በላይ ጨመረ። ጠብ ውስጥ ጨደረገመችበት።
ተደረገመ ግ 1. ጠፋ፣ እልም አለ። 2. በሃይል ተዘጋ።

*ደረገጠ
ደርጅጫ(ድርፋጭ) ት አጭርና ጎን ሰፊ የሆነ።
ድርፋጭ አለ ግ ደርጅጫ ሆነ።
ድርፋጭ አደረገ ግ ደርጅጫ አደረገ ።
ደራ¹ ግ ዘበጠ፣ ተለመጠ።
ደራት ስ ዝብጠት፣ ለማጣነት።

ደራ² ግ 1. ጋለ፣ ሰማ(ምጣድ)። 2. ሞቀ፣ ደመቀ (ገበያ፣ ጨዋታ)።
*ደራ¹

ደራች ግ የግብረ ስጋ ግንኙነት ፈለገች (ለእንሰላ)
ደራሪ(ድጅ) ስ ለፍቅር የሚፈላለጉ ቤትና ወንድ የሚያደርጉት ልፊያ፣ ጨዋታ።
ተዳራ ግ ተላፋ፣ ተቃበጠ።

*ደራ²
ድር ስ ዘገ፣ ቀጭንና ጠንካራ የሆነ ፈትል ።
ድርና ማግ ሆኑ የግብረ ስጋ ግንኙነት አደረጉ፣ መርፈና ክር ሆኑ።
ተደራ ግ ተተረተረ፣ ተዘረጋ(ድር፣...)።
አደራ ግ ተረተረ፣ ዘረጋ (ድርን፣...)

ደራሲ "ደርሰ²" ስር ተመ.
ደራሽ "ደረሰ¹" ስር ተመ.
ደራቁቻ "ደረቀ" ስር ተመ.
ደራች "ደራ¹" ስር ተመ.

ደራጎን ስ በጥንታዊ ታሪኮች ውስጥ የሚጥቀስ (አብዛኛውን ጊዜ ከንፍ ያለው እሳት የሚተፋ፣ አጫጭር እግሮች ያሉት) ዘንድ መሰል አውሬ።

ደራ ስ በቀላ የሚገኝ፣ እንጨቱ ጠንካራ የሆነ የዛፍ ለይነት ። ደራጎን
ደርበት ስ ሁለት እንሰራ ያህል ውግ ሊይዝ የሚችል የሽከላ እቃ።
ደርባባ "ደረበበ" ስር ተመ.
ደርብ "ደረበ" ስር ተመ.

ደርካካ “*ደረከከ” ስር “ደረከከ” ን ተመ.

ደርከን ስ ብዛቱ 12 የሆነ ተመሳሳይ ሊቃ።

ደርዝ “ደረዘ” ስር ተመ.

ደርግ ስ ኮሚቴ።

ደርፏጫ “ደረፎጫ” ስር ተመ.

ደሰመ ግ ገጫ፣ ለተመ፣ መታ።

ደሰሰ ግ ዘመመ፣ ዘንባላ ሆነ።

ደሳሳ ት ያዘመመ፣ ያጎነበሰ (ጎጆ)።

ተንዳሰሰ ግ ደሳሳ ሆነ።

*ደሰሰ

ተንዳሰሰ ግ አዘገመ፣ ተንቆረሰሰ።

አንዳሰሰ ግ አንቆረሰሰ፣ በዝግታ አስኬደ።

ደሰቀ ግ 1. መታ፣ ደቃ (በክርን፣ በሙጫ)።

2. ተጫጫን፣ ደበተ (እንቅልፍ)።

ደሰቅ ስ የሚደብት፣ የሚጫጫን እንቅልፍ።

ደሰቃም ት የሚያስፈራ፣ የሚቀፍ፣ የሚደብት ስታ።

*ደሰተ

ደሰታ ስ ፍሰ፣ ሃሲት፣ ፈንጠዎ የሞላበት ወይም ሃዘን፣ ትካዜ፣... የሌለበት ሁኔታ።

በደሰታ ሰከረ በጣም ተደሰተ።

በደሰታ ሞኘ በጣም ተደሰተ።

ደሰተኛ ት 1. በአንድ ሃገር ወይም ድርጊት የተደሰተ፣ 2 በአደረጃፍ በሀይወቱ ርካታ ያገኘ፣ ብዙ ጊዜ የሃዘን ስሜት የሚይታይበት።

ደሰ አለ ግ ቆንጆ፣ ማራኪ፣ አስደሳች፣... ሆነ።

ደሰ አለው ግ ተደሰተ።

ደሰ የሚል፣ ቆንጆ፣ ማራኪ፣ አስደሳች።

ደሰ አሰኘ ግ አስደሰተ።

ደሰ ደሰ አለው ግ ተደሰተ።

የደሰ ደሰ የተገኘውን ደሰታ ምክንያት በማድረግ የሚደረግ ግብዣ ወይም ስጦታ።

የደሰደሰ ያለው 1. ቆንጆ፣ ውብ፣ ማራኪ የሆነ። 2. ደሰታ የተሰማው፣ በደሰታ የተሞላ።

ተደሰተ ግ ደሰታ ተሰማው፣ ፈንደቀ።

ተደሳች ት ህይወት የፈካችለት፣ ችግር፣ ጥንቅት፣ ብሰጭት፣ ሃዘን፣ ትካዜ፣... የማይታይበት።

አስደሰተ ግ ደሰታ እንዲሰማው፣ እንዲያገኝ አደረገ።

አስደሳች ት ውብ፣ ማራኪ፣ ደሰታ የሚሰጥ።

ደሳሳ “ደሰሰ” ስር ተመ.

ደሴት ስ በውሃ (በሰሀር) የተከሰበ መሬት ።

ደሰቃም “ደሰቀ” ስር ተመ.

ደሰቅ ዝ.ከ.

ደሰተኛ “*ደሰተ” ስር ተመ.

ደሰታ¹ ዝ.ከ.

ደሰታ² ስ 1. የከብት በሽታ አይነት። 2. በተለየ ምትለቅ የኩፍኝ በሽታ አይነት።

*ደሸደሸ

አደሸደሸ ግ አዘጠዘጠ፣ አደዘደዘ፣ አውደለደለ።

አደሸዳሽ ቅ(ስድብ) አዘጥዛጭ፣ አውደልዳይ።

ደቀለ ግ ዲቃላ ወለደ።

ዲቃላ ስ 1. ከጋብቻ ውጭ የተወለደ ልጅ። 2. የተለያየ ዘር፣ ቀለም ካላቸው ሰዎች የተወለደ ልጅ (ለምሳሌ ጥቁር ከነጭ) 3. መጢቃ፣ ክልስ። 4. (ዘይ.) የተለየ የማይገጥም።

ተደቀለ ግ ከጋብቻ ውጪ ተወለደ።

ተዳቀለ ግ 1. ተዛመደ (በመውለድ)። 2. ከሁለት የተለያዩ ዘሮች ተፈጠረ፣ ተወለደ (ለአዝርእት፣ ለእጭዎት፣ ለእንሰሳት፣...) ።

አዳቀለ ግ ሁለት የተለያዩ ዘሮችን በማገናኘት ለየት ያለ ዘር እንዲፈጠር አደረገ።

ደቀመዝሙር(ብ.ቁ.ደቀመዛሙርት) ስ

1. (ቤ.ከ.) ተማሪ። 2. የላላማ ተከታይ።

ደቀቀ ግ 1. ለዘበ፣ ላሙ፣ ተሰበረ፣ ነከተ፣ መሸከ። 3. ትናንሽ ሆነ፣ ረቀቀ (ፅሁፍ፣...)።

4. ጫጫ፣ ቆረቆዘ። 5. (ዘይ.) ደከመ፣ ዛለ። በውኑቱ ደቀቀ።

ደቂቃ ስ የአንድ ሰአት 1/60ኛ የሆነ የጊዜ ክፍልፋይ።

ደቂቅ ት 1. በጣም ትንሽ፣ ለአይን ጎልቶ የማይታይ። ስ 2. ልጅ። ከሊት ለሰከ ደቂቅ ።

ደቃቃ ት 1. በጣም ትናንሽ የሆነ። 2. (ዘይ.) ደካማ፣ አትመቢስ።

ደቃቅ ት 1. ልም፣ ልዝብ፣ የተሰለቀ። 2. በጣም ጥቃቅን የሆነ።

ድቃቂ ት ስብርባሪ፣ ንኩትኳች።

ተዳቀቀ ግ ተጻዘመ፣ አትም አጣ።

አደቀቀ ግ 1. ፈጫ፣ አለዘበ፣ አላሙ። 2. ሰባበረ፣ አመሸከ። 3. አደከመ፣ አትም አላጣ።

4. አቀጠጠ፣ አረቀቀ(ፅሁፍን)።

ደቀን ግ 1. ከሚወርደው ወይም ከሚፈሰው ሃገር ስር መቀበያ የሚሆን ሊቃ አስጢጋ፣ አስቀመጠ፣ ለገተ። ከሚገደው ስር ባልጂ ደቀን። 2. ጀመረ፣ ወጣነ። 3. ደገነ፣ አነጣጠራ፣ አለመ። 4. ጋረጠ።

ድቅን ጅምር፣ ውጥን።

ተደቀን ግ ተጋረጠ። እፊቱ እየተደቀነ አስቸገረኝ።

ደቀደቀ ግ 1. ጠቀጠቀ፣ ተመተመ። 2. መታ፣ ደበደበ። 3. ቆፈረ።

መደቅደቂያ ስ የጠመንጃን አፈሙዝ (ዓንገደን) ለመጥረግ የሚያገለግል ቀጭን ብረት።

ድቅድቅ ቅ 1. የተጠቀጠቀ፣ ጥቅጥቅ። 2. እንድ ጊዜ የታረሰ (መሬት)። 3. ቁፍር።

ድቅድቅ ጨለማ ድፍን ያለ፣ ምንም የማይታይበት ጨለማ።

*ደቀደቀ

ተንደቀደቀ ግ 1. ደቅ፣ ደቅ የሚል ድምፅ ሰጠ፣ ተንበቀበቀ። 2. የተከራ ድምፅ አሰማ።

አንደቀደቀ ግ 1. ደቅ ደቅ የሚል ድምፅ እንዲሰጥ አደረገ፣ አንበቀበቀ። 2. የተከራ ድምፅ አሰማ።

ደቂቃ “ዎ. ቅ. ቀ” ስር ተመ.

ደቂቅ ዝ.ከ.

ደቃ ግ መታ (በጡጫ፣ በከርን፣...)

ደቅ አለ ግ ገን፣ ደቅ የሚል ድምፅ አሰማ።

ደቅ አደረገ ግ ደቃ።

ደቃቃ “ደቀቀ” ስር ተመ.

ደቃቅ ዝ.ከ.

ደቅ ስ ከጣባ የሚበልጥ፣ ከዋዲያት የሚያንባ የሸከላ እቃ።

ደቆሶ ግ 1. በመደቆሻ አደቀቀ፣ አላመ። 2. ጨለቀ። 3. (ዘይ.) ደበደበ መታ።

መደቆሻ ስ 1. እነስተኛ የድንጋይ ወፍጮ። 2. ለመደቆሶ የሚያገለግል ጠፍጣፋ እንጨት።

ድቁሶ ስ የበርበሬ ዱቄት።

ተደቆሶ ግ 1 ላመ፣ ደቀቀ። 2 ዛለ፣ ደከመ።

ተዳቆሶ ግ ተማታ፣ ተደባደበ።

ደበለ ግ 1. ጨመረ፣ ደረበ። 2. ቀየጠ፣ ደባለቀ፣ ቀላቀለ። 3. ሸረበ፣ ጠመረ፣ በአንድነት ፈተለ (የተለያዩ ክርኝን፣...)

ደባል ስ 1. የሌላ ሰው ይዞታ በሆነ ቤት ውስጥ ተደርቦ የሚኖር ሰው። 2. በአንድ ቤት ክርስቲያን በድርብነት የሚገኝ ታቦት። ቅ 3. ተመግረ፣ ተቀፅላ፣ ተደራቢ፣ በፊት ያልነበረ። ደባል ባህርይ አወጣ።

ድብል ስ ወፍራም ሸርብ ገመድ።

ተዳበለ ግ ግራ. 1. ደባል ሆነ። 2. እንድ ነገር ከሌላ ነገር ጋር ባንድ ላይ እንዲቀመጥ ተደረገ።

አዳበለ ግ 1. ከቤቱ ደባል አስቀመጠ። 2. አንድን ነገር ከሌላ ነገር ጋር ባንድነት

አስቀመጠ።

ደበለ¹ ግ ጣለ፣ አንከባለለ።

ተንደባለለ ግ ተንከባለለ።

አንደባለለ ግ አንከባለለ።

ደበለ² ግ አከበደ፣ ትልቅ ላ ደረገ (ሽኮምን)።

ድብል ቅ ትልቅ ሽኮም።

ተደበለ ግ ትልቅ ሽኮም ተሸከመ።

ደበለጥ “ደባለቀ” ን ተመ.

*ደበለበለ (*ደባለባ)

ድብልብል(ድቡልቡል) ቅ 1. እንደሌለ፣ እንደኳስ ያለ፣ ከብ፣ አንከብል። 2. መላ አካሉ የወፈረ።

ድብልብል(ድቡልቡል)አለ ግ ተድበለበለ።

ድብልብል(ድቡልቡል) አደረገ ግ አድበለበለ።

ተደበለበለ(ተደባለባ) ግ 1. ድብልብል ሆነ። 2. ወፈረ (መላ አካሉ)።

አድበለበለ(አድባለባ) ግ 1. ድብልብል አደረገ። 2. አወፈረ (መላ አካሉን)።

ደበላ ስ እንደገሸ፣ መጋረጃ፣... ሆኖ ሊያገለግል የሚችል ስስ የአቡጃዲ አይነት።

ደበላለቀ “ደባለቀ” ስር ተመ.

ደበላ ስ 1. ከነጠጥ፣ ከተለፋ በሂላ በካባ ቅርፅ ተቀጣጥሎ የተሰፋ የቆሎ ተማሪዎች የሚለብሱት የበግ ቆዳ። 2. ከነጠጥ፣ ከተለፋ በሂላ በለምድ መልክ ትከሻ ላይ የሚለበስ የበግ ቆዳ።

ደበላ

ደበላ ስ 1. ከነጠጥ፣ ከተለፋ በሂላ በካባ ቅርፅ ተቀጣጥሎ የተሰፋ የቆሎ ተማሪዎች የሚለብሱት የበግ ቆዳ። 2. ከነጠጥ፣ ከተለፋ በሂላ በለምድ መልክ ትከሻ ላይ የሚለበስ የበግ ቆዳ።

ደበላ ስ 1. ከነጠጥ፣ ከተለፋ በሂላ በካባ ቅርፅ ተቀጣጥሎ የተሰፋ የቆሎ ተማሪዎች የሚለብሱት የበግ ቆዳ። 2. ከነጠጥ፣ ከተለፋ በሂላ በለምድ መልክ ትከሻ ላይ የሚለበስ የበግ ቆዳ።

ደበላ¹ ግ ደብር ወይም ገዳም አደረገ፣ ደብርነት ወይም የገዳምነት ማለረግ ሰጠ።

ደብር(ብ.ቁ.አድባራት) ስ 1. በአስተዳደር እርከን፣ በካህናት፣ በመጻሕፍት፣ በመምህራንና በሃብት ብዛት እንጻር ማለረጉ ከገጠር ቤተክርስቲያን የላቀና እንደ መድኃኒት ስላታት፣ ማህሌት፣ ቅዳሴ፣... የመሳሰሉት መንፈሳዊ ተግባራት በተወሰኑ ጊዜያት ተዘውተረው የሚከናወኑበት ቤተክርስቲያን። 2. ገዳም።

ደብር ብጥብጥ ረባሽ፣ በጥባቃ።

አድባር ስ 1. በዙውን ጊዜ በሴት የምትጠራ የመኖሪያ አይነት፣ ቆላ። 2. የአካባቢው ቆላ ወይም መንፈስ የሚኖርበት ነው በሚል እምነት ሰዎች ቅቤ በመቀባት፣ ቤና በማፍላት፣... የሚያከብሩትና እምልኮ የሚያደርጉበት ዛፍ፣ ድንጋይ፣...።

አድባር ነው በሚኖርበት አካባቢ በከበሬታ ላይን የሚታይ ታላቅ አካውንት ነው። እከሌ

አድባር ነው።

ደበረ² ግ 1. ደበረ፣ አነባበረ፣ ደበለ። 2. ሰደረ፣ ደረደረ፣ በተርታ አስቀመጠ።

ደበረ³ ግ (የአራዳ እነ.) አስጠላ፣ ተጫጫን፣ ቀፈፈ።

ደባሪ ጎ አስጠሊታ፣ ቀፋፈ።

ድብርት ስ የመቅፈፍ፣ የመክበድ፣ የመጫጫን ሁኔታ።

ድብር አለ ግ ተደበረ ወይም ደበረው።

ተደበረ ግ ትፍፍ አለው፣ አስጠላው፣ ደስ የሚል ስሜት አጣ።

ደበሰ ጎ ነበዘ፣ ደበዘ፣ ቆሸሸ፣ ቆልጭ ብሉ አልታይ አለ (ዕሁፍ፣ ስእል፣...)።

ድብሰብስ(ደበሰባሳ) ጎ 1. ቀልጭ ብሉ የማይታይ፣ ጭፍንፍን፣ የደበዘዘ። 2. በጥራት ያልተሰራ።

ተድበሰበሰ ግ 1. ተሸፋፈነ፣ ተለባበሰ (ነገርን፣...)። 2. በጥራት፣ በደንብ ሳይሰራ ቀረ።

አድበሰበሰ ግ ሸፋፈነ፣ አለባበሰ (ነገርን፣...)።

*ደበሰሰ

ደበሰሰ(ደብሳሳ) ጎ ቆርሳላ፣ ጎታታ።

ተንደበሰሰ ግ ተንቆረሰሰ፣ ተጎተተ፣ አዘገመ።

አንደበሰሰ ግ አንቆረሰሰ፣ ጎተተ።

ደበሰባሳ "ደበሰ" ስር "ድብሰብስ" ን ተመ.

ደበሸ(አዲበሸ) ጎ 1. ፈዛ፣ ንቃት የሌለው። 2. ግድየለሽ፣ ሰነፍ ችልተኛ። 3. ወፍራም (ለሀገን)።

ደበቀ ግ 1. ሰወረ ፣ሸገ። 2. እንዳይታወቅ አደረገ።

ደበቅ ጎ ስውር፣ ሰዋራ (ታታ)።

ደበቅ ጦር ስ ያሸመቀ ጦር።

ደባቃ ጎ ሰዋራ (ለቦታ)።

ድብቅ ጎ ስውር፣ ምስጢር የሆነ።

ድብብቆሽ ስ 1. የተደበቀውን ልጅ ፈላጎ ለማግኘት የሚደረግ የልጆች ጠቃታ ። 2. ነገሩ ለሁሉም ወገን ግልፅ ሆኖ ላለ አንዱ ሌላውን ለማምኘት የመሞከር ድርጊት።

ተደበቀ ግ ተሰወረ፣ ተሸሸገ፣ ምስጢር ተደረገ።

ተደባበቀ ግ 1. ተደበቀ። 2. አንዱ ለሌላው ግልፅ የሆነ ሃሳብ ነፈገ።

ደበበ ግ ጠየመ፣ ደበሰ።

ደባባ ጎ ጠይም።

ደበተ¹ ግ 1. ተጫን፣ ከበደ፣ ገረዘ (አንቅልፍ)። 2. አንዱን በሌላው ላይ ጫን፣ ቆለለ።

ደበተ² ግ 1. እንዲርስ እንዲለሰለስ በሞቃ ውስጥ ቀበረ (የእንጨት ልጥን)። 2. በአዛባ አጅሎ አቆየ (ገበታን፣ ቆሬን፣...)።

ደበተረ ግ የድብትርናን ትምህርት ተማረ፣ አወቀ።

ደብተራ ስ 1. የዜማ፣ የአጭም፣ የቅኔ፣... ምሁር፣ መዘምር። 2. መፅሃፍ ገላጭ፣ ከከብ ቆጣሪ ።

ድብትርና ስ የደብተራነት ሙያ፣ ትምህርት፣ ስራ ።

ደበነ ግ 1. በጣም ጠበቀ፣ ከረረ። 2. በጣም አጠረ፣ ከረረ። 3. አረረ፣ ተቃጠለ፣ ደረቀ። 4. በጣም ተናደደ።

ድብን አድርጎ ቆነጠጠ አጥባቆ በሃይል ቆነጠጠ።

ድባኖ ጎ በጣም አጭር፣ ከራራ።

ደበኔ ስ የኔ፣ ቡላል።

ደበን¹ ጎ ቆሸሸ፣ እድፍ።

ደበን² ስ ፀጉር።

ደበን³ ጎ ሞኝ፣ ነሆለል።

ደበን አንሳ ስ (የማንኳኳስ እነ.) ባለእጅ።

ደበኛ "ደማ" ስር "ደመኛ" ን ተመ.

*ደበከከ

ድብከብከ ጎ ቱገብ፣ጥቡጥ፣ ድፍርስ፣ አተላ የበሳጠ። 2. በጣም ወፍራም (ሰው፣...)።

ድብከብከ አለ ግ ተድበከከ።

ተድበከከ ግ 1. ተገብጠጠ፣ አልጠራ አለ፣ አተላው ከጥሩው አለለይ አለ። 2. በጣም ወፈረ (ሰው፣...)።

አድበከከ ግ 1. አገበጠጠ፣ አተላ አደረገ። 2. አወፈረ (ሰው፣...)።

ደበዘ ግ 1. ብሩህነት፣ ደማቅነት አጣ። 2. ደከመ፣ ፈዘዘ። 3. (ዘይ.) ጎልተ የማይታይ፣ የማይታወቅ ሆነ።

ድብዛዛ ጎ 1. ብሩህነት፣ ደማቅነት የሌለው (ቀለም)። 2. ደካማ፣ ፈዛዛ (ብርሃን)።

*ደበዘዘ

ደበዘዘ ጎ ቀርፋፋ፣ ጎታታ።

ተንደበዘዘ ግ ቀስ አለ፣ ተንቀረፈፈ።

አንደበዘዘ ግ አንቀረፈፈ፣ ቀስ አደረገ።

*ደበየ¹

ድባያት(ደበያት) ስ በቀል።

ደባይ ግ 1. ወራሪ፣ ዘራፈ። 2. ድንገተኛ አደጋ።

አደባባይ ግ 1. አሸንፈ፡ ረታ። 2. ጣለ፡

ረገጠ፡ አፈር አሰጋጠ።

*ደበቦ²

ደባ ስ ተንኮል፡ ሴራ።

አደባ ግ አደፈጠ፡ አሸመቀ (ለመጥር ስራ)።

ደበቦዎች¹ (ደባዎች፣ ደብዳቤ) ስ ወንፈል፡

ደቦ፣ ጅጌ።

ደበቦዎች² “ደበቦ¹” ስር “ደባዎች” ን ተመ.

ደበቦደብ¹ ግ 1. መታ፡ ቀጠቀጠ። 2. አበሰሰ፡

አራሰ፡ መታ (ዝናብ) ።

ደብዳቤ ት መቼ።

ድብደባ ስ የመምታት ወይም የመመታት

ድርጊት።

ድብድብ ስ 1. እርስ በርስ

መመታታት፡ የአካል ግጭት፡ መፈናከት። 2.

ልፊያ ትግል።

ተደበደበ ግ 1. ተመታ፡ ተቀጠቀጠ። 2.

በሰሰ፡ ራሰ (በዝናብ)።

ተደባደበ ግ 1. መታ። 2. ተማታ፡

ተቀጣቀጠ፡ ተናረተ (እርስ በርስ)። 3. ተላፍ።

ተደባዳቢ ት ዱለኛ፡ ዘወትር ከሰው የሚጣላና

የሚደባደብ።

አደባደበ ግ አጣላ፡ አማታ።

አስደበደበ ግ አስመታ፡ አስቀጠቀጠ።

ደበቦደብ² ግ 1. ጠቀመ፡ ጣፈ፡ ደረተ። 2. ደፈነ፡

መረገ፡ ቆረቆረ (የእቃ ሽንፈርን)።

ደባደቦ ስ የተጣጣፈ፡ ድራቶ።

ድብድብ ት ሽንቁፍ በሰም፡ በሙሴ፡...

የተደፈነ የሸክላ እቃ።

*ደበደበ

ድብድብ ስ መዘርዘር፡ ፍሬ መያዝ የጀመረ

የእገጻ ወይም የብር እህል (ፍሬው ከድብድብ

ደረጃ ሲያልፍ ሮርቃ ይባላል)።

ተንደበደበ ግ አተረ፡ አበጠ፡ ጉብጉብ አለ

(ሰውነት ላይ)።

አደበደበ ግ ፍሬ መያዝ ጀመረ (ያገጻ ወይም

የብር እህል)።

አንደበደበ ግ ሰውነትን አጉረበረበ፡ እትር

እትር እንዲል አደረገ።

ደቡብ ስ በሰሜን ትይዩ የሚገኝ የመሬት

አቅጣጫ፡ የሰሜን ተቃራኒ።

የደቡብ ዋልታ ስ በደቡብ አቅጣጫ ያለው

የምድር ሜዳ ።

ደቡብ ምስራቅ ስ በደቡብና በምስራቅ

መካከል የሚገኝ አቅጣጫ።

ደቡብ ምእራብ ስ በደቡብና በምእራብ

መካከል የሚገኝ የመሬት አቅጣጫ።

ደቡባዊ ት በስተደቡብ በኩል ያለ፡ የሚገኝ።

ደባ “ደበቦ²” ስር ተመ.

ደባለቀ(ደበለቀ) ግ ቀላቀለ፡ ቀየጠ፡ ዘነቀ።

ድብልቅ ት ቅልቅል፡ ቅይጥ።

ደብለቅ አለ ግ ተደባለቀ፡ አብሮ ሆነ፡

ተቀላቀለ (ከሰፈፈኛ፡ ከተሰባባሪ፡ ከልቀሰተኛ፡...

ጋር)።

ደበላለቀ ግ 1. ቀያየጠ፡ ቀላቀለ።

2. አመሰቃቀለ፡ አተረማመሰ።

ድብልቅልቅ ት 1. ቅይጥይጥ፡ የተደበላለቀ።

2. ትርምስምስ፡ ዝብርቅርቅ።

ድብልቅልቅ ያለ ት በጣም ከፍተኛ የሆነ

(ጠብ፡ ድግስ፡...) ።

ተደበላለቀ ግ ተቀላቀለ፡ ተቀየጠ ።

ተደበላለቀ ግ 1. ተቀያየጠ፡ ተቀላቀለ።

2. ተመሰቃቀለ፡ ተተረማመሰ ተረበሸ።

አደባለቀ ግ 1. ቀላቀለ፡ ቀየጠ። 2. አተራመሰ፡

በጠበጠ።

ደባል “ደበለ” ስር ተመ.

ደባሪ “ደበረ³” ስር ተመ.

ደባቃ “ደበቀ” ስር ተመ.

ደባባ “ደበባ” ስር ተመ.

ደባዎች¹ “ደበቦ¹” ስር ተመ.

ደባዎች² “ደበቦዎች¹” ን ተመ.

ደባይ¹ “ደበቦ¹” ስር ተመ.

ደባይ² ስ መረሬ አፈር ወይም መሬት።

ደባይ³ ስ 1. ትልቅ ነጋሪት። 2. የከበሮ አፍ

(ሰፊው ወገን)።

ደባደቦ “ደበደቦ²” ስር ተመ.

ደብር “ደበረ” ስር ተመ.

ደብሳሳ “ደበሰሰ” ስር “ደበሰሰ” ን

ተመ.

ደብተራ “ደበተረ” ስር ተመ.

ደብተር ስ 1. በዕውፍ ማስታወሻ ለመያዝ

የሚያገለግል፡ የተለያዩ ቅርፅና መጠን ያለው፡

በመፅሃፍ ወይም በጥራዝ መልክ የሚዘጋጅ

ወረቀት። 2. የባለቤትነት መታወቂያ ወይም

ሊብሬ፡ መንጃ ፈቃድ፡ የመሳሰለና በአነስተኛ

ጥራዝ የተዘጋጀ ህጋዊ ሰነድ።

ደብዛ ስ 1. መለያ ምልክት፡ መልክ።

2. አድራሻ፡ ደብዛው ጠፋ።

ደብዛዛ “ደበዘዘ” ስር ተመ.

ደብዳቤ “ደባዎች¹” ን ተመ.

ደብዳቤ “ደብደብ” ስር ተመ.
 ደብዳቤ ስ በዕውቀት የሚተላለፍ ሰላምታ፣
 መልእክት፣ ትእዛዝ፣...
 ደቦ ስ በልመና ወይም በወንፌል መልክ ሰዎች
 ተሰባስበው ለአንድ ግለሰብ የሚያከናውኑት ስራ፣
 ጅጌ፣ ወንፌል።

*ደቦለቦል “ደበለበለ” ን ተመ.
 ደቦል ስ 1. የአንበሳ ግለገል። 2. አካሉ ፍርጥም
 ያለ የሰው ወይም የአንበሳ ልጅ።

ደቼ ስ አፈር።
 ደቼ ብላ አፈር ብላ።
 ደቸኛ ስ 1. ባለመሬት፣ ባላባት። 2. እውቅ
 ሰው።

ደካስ ግ በሙዚቃዊ ስልት እየተመራ ማራኪ የሆነ
 አካላዊ እንቅስቃሴ አደረገ፣ ተወዛወዘ፣ ጨፈረ።
 ዳንሰ ስ ከሙዚቃ ጋር በሚሰማማ መልክ
 የሚደረግ አካላዊ እንቅስቃሴ፣ ስልታዊ ውዝዋዜ።
 ዳንሰኛ ስ የዳንሰ ባለሙያ።
 አስደንሰ ግ አስጨፈረ። ሙዚቃው በደንብ
 አስደንሰን።

*ደንሰረ
 ደንሳራ(ድንሰር) ት ሰነፍ፣ ውዝፍ።
 ድንሰር አለ ግ ተደንሰረ።
 ተደንሰረ ግ ተመቻችቶ ተቀመጠ፣ ተወዘፈ።

ደንቀ ግ ገረመ። ጉዳዩን ለሰማ በሰማ ደንቀኝ።
 ድንቅ ት ግሩም፣ እፁብ።
 ተደንቀ ግ 1. ተገረመ፣ እፁብ አለ። 2.
 ግሩም፣ እፁብ ተባለ፣ ከፍተኛ አድናቆት
 ተሰጠው።

ተደናቂ ት ግሩም የሆነ፣ ከፍተኛ ዝና ያለው።
 አደንቀ ግ ግሩም፣ እፁብ አለ፣ አሞገሰ፣
 አመሰገነ።
 አድናቂ አሞጋሽ፣ እወደሽ።

አድናቆት ስ 1. ምሰጋና፣ ሙገሳ። አድናቆትን
 ላገኘ፣ 2. የመገረም፣ የመደንቅ ስሜት።
 አዳነቀ ግ (ዘይ.) አሟጧቀ፣ አጋነነ(ነገርን)።
 አዳናቂ ት ነገር አጋኖ፣ ሞቅ አድርጎ
 የሚያወራ።
 አስደንቀ ግ አስገረመ፣ እፁብ አለኝ።
 አስደናቂ ት አስገራሚ፣ እፁብ ድንቅ የሆነ።

ደንቀረ ግ 1. መዝጊያን እንዳይከፈት ከውስጥ
 በኩል በአጠና፣ በድንጋይ፣... ደገፈ፣ ዘጋ፣
 ሸገረ። 2. መሰናክል፣ እንቅፋት የሚሆን ነገር
 አስቀመጠ፣ ጋረጠ። 3. ከተተ፣ ሰካ፣ ቀረቀረ።
 መደንቀሪያ ስ የመዝጊያ መቀርቀሪያ፣

መሸገሪያ (ድንጋይ፣ እንጨት...))።
 ደንቃራ ስ 1. የገዛ ራሱን በሽታ ወደ ሌላ
 ሰው በማስተላለፍ መዳን ይቻላል በሚል እምነት
 ብዙውን ጊዜ በመንገድ ላይ የሚጣል እንደሌላ።
 እንቁላል፣ ቂጣ ያለ የሚርት አይነት።
 2. መሰናክል፣ እንቅፋት።
 ተደንቀረ ግ 1. ተቀረቀረ፣ ተሰካ። 2. ተጋረጠ።

*ደንቀፈ
 ደንቀፈ(ደንቃፋ) ት ሰንካላ፣ ወልካፋ።
 ደንቀፍቃፋ(ድንቅፍቅፍ) ት ወልካፍካፋ፣
 ሰንካልካ።
 ተደንቃቀፈ ግ ተወለካከፈ፣ ተሰነካከለ።
 ተደናቀፈ ግ ተወላከፈ፣ ተሰናከለ፣ ጎንቅፋት
 አገኘው።
 አደንቃቀፈ ግ አወለካከፈ፣ አሰነካከለ።
 አደናቀፈ ግ 1. አወለከፈ፣ አሰናከለ፣
 አነቀፈ። 2. እንዳይካድ፣ እንዳይላካ አደረገ።
 አደናቃፈ ት መሰናክል፣ እንቅፋት የሆነ።
 ደንቆለ ግ ጠነቆለ፣ ዘነቆለ፣ አነቆረ፣ ወጋ።
 መደንቆያ ስ ማንቆሪያ፣ መውጊያ።

ደንቆረ ግ 1. ጆሮው ተደፈነ፣ ድምፅ አለሰማው
 አለ። 2. ጆላ፣ ፊዘዘ፣ ነሆለለ። 3. እውቀት፣
 ስልጣን የሌለው ሆነ።
 ደንቆሮ ት 1. ጆሮው የማይሰማ። 2. (ዘይ.)
 ደደብ፣ እውቀት የሌለው። 3. ያልተማረ።

ደንቆሮ እንሰራ ስ ጆሮው የተገነጠለ ወይም
 ጆሮ የሌለው እንሰራ።
 ደንቆሮ ወፍሮ ስ የሚለጠና ያልተወቀረ
 ባህላዊ የእጅ ወፍሮ።

ደንቆርና ስ 1. የጆሮ አለመሰማት። 2.
 ደደብነት፣ እውቀት የለሽነት። 3. ማይምነት፣
 ሂሳብነት።
 ተደናቆረ ግ 1. ደንቆረ። 2. እያንዳንዱ
 በየበኩሉ እየጮህ ለመደማመጥ በሚያውክ ሁኔታ
 ባንድ ጊዜ አወራ፣ ተነጋገረ።

አደንቆረ ግ በሰው ጅሮ ላይ አለገባብ ጮህ።
 አደናቆረ ግ 1. አጭጭህ፣ አላፋለፈ። 2.
 አታለለ፣ አወናበደ።
 ደንበረ ግ 1. ደንጠ፣ ፈራ፣ ገረገረ። 2. በረገ፣
 ዘለለ፣ ወገሽ፣ ሸሽ።

ደንባሪ ት ድንጉጥ፣ በርጋጌ።
 ደንባራ ዝ.ክ.
 *ደንበረ
 ደንባሪ (ደምባራ) ት 1. በትክክል ማየት፣
 ግድረ፣... የማይቻል። 2. (ስድብ) እውር።

ድንበርብር(ደንበርባራ) ዝ.ክ.

ድንበርብር አለ ግ ተደናበረ።

ተደናበረ ግ 1. ተደናገረ፥ ግራ ተጋባ። 2. ታወረ፥ በትክክል ማየት ተሳነው።

አደናበረ ግ 1. አደናገረ፥ ግራ አጋባ። 2. እሳወረ፥ አጠናበረ።

*ደንበረ²

ድንበር (ድምበር) ስ 1. የአንድ የተወሰነ የመሬት ወይም የቦታ ክልል(ወሰን፥ ድካ፥...) ከየት እስከ የት እንደሆነ ለማመልከት ይረዳ ዘንድ በመሬቱ ወይም በቦታው ጠርዝ ላይ እንዲሆን የሚደረግ ምልክት ወይም ተፈጥሮአዊ የሆነ ድንጋይ ፥ ኮረብታ፥ ወንዝ፥...። 2. የአንድ አካል ጠርፍ፥ ጠረዝ፥ ጻርቻ፥ ወሰን፥ ድካ፥...። 3. ገደብ፥ መጠን፥ ልክ። ገግግህ በላክ ይሁን፤ ድንበር አትለፍ።

ድንበርተኛ (ድምበርተኛ) ስ የተወሰነ የቦታ ክልልን የሚያገራበት መሬት፥ ቦታ፥ አዋሳኝ፥ ወሰንተኛ።

ደንበሽ ግ ቫገተ፥ ታመገ(አህል)።

ደንበሽ ስ ሻጋታ።

ደንበቀ ግ መጥለቂያን ወይም መቅጃን ከውሃ ወይም ከፈሳሽ ነገር ውስጥ እያጠለቀ ቀዳ፥ ጠለቀ።

ደንበዘ 1. ፈዘ፥ ደንዘ፥ ደንዘ። 2. ጨመ፥ ጠቆረ።

ደንበዝ(ደንባዛ) ት 1. ፈዛ፥ ደንጋዛ። 2. ጥቁር፥ ጠፋፍ።

ደንባ ግ ሀግ፥ ደንብ ሰራ፥ አበጀ፥ አወጣ።

ደንብ (ደምብ) 1. የተወሰነ ሀግ፥ ድንጋይ፥ ስርአት። 2. ወግ፥ ልማድ።

ደንብ አወጣ ደንገገ ፥ ስርአት፥ ሀግ አበጀ፥ ሰራ።

የደንብ ልብስ ስ 1. ወታደሮች ከሌላው ተለይተው የሚታወቁበትና በስራ ላይም ሆነ በሌላ ጊዜ የሚለቡት ልብስ። 2. በአይነቱ፥ በእሳራፍና በመልኩ ተመሳሳይ የሆነ በአንድ ት/ቤት ወይም ድርጅት ውስጥ የሚገኙ ሰዎች የሚለቡት አንድ አይነት የሆነ ልብስ፤ ዩኒፎርም።

ደንበኛ(ደምበኛ) ት 1. ዋና፥ ዋነኛ። 2. ጥሩ፥ ሁነኛ፥ አይነተኛ። 3. መደበኛ። ደንበኛ ወታደር። 4. ስ አንድን ጉዳይ ወይም የጋራ ጥቅምን በተመለከተ ግንኙነቱን አዘውትሮ ከተወሰነ ግለሰብ ወይም ድርጅት ጋር የሚያደርግ ግለሰብ ወይም ድርጅት።

*ደንከረ

ደንከራ ት ወንከራ፥ ወልጋዳ፥ ወልካፋ።

ደንከር ደንከር አለ ግ ወንከር ወንከር፥ ወልገድ ወልገድ አለ። (በአካሄድ)።

ተደናከረ ግ ተወናከረ፥ ተወላገደ።

አደናከረ ግ አወናከረ፥ አወላገደ።

ደንዘ ግ 1. ጠረሰ፥ ዶለዶመ፥ ስለት አልባ ሆነ (የስለት መሳሪያ)። 2. (ዘይ.) ፈዘ፥ ደደበ፥ ደነቆረ፤ ንቃት፥ ቅልጥፍና አጣ።

ደንዘ(ደናዛ) ት 1. ጠራሳ፥ ዶልዶማ፥ ስለት የለሽ። 2. (ዘይ.) ንቃት፥ ቅልጥፍና የለለው፥ ደደብ።

ደንዘዘ ግ በድን ሆነ፥ ደንዘ፥ ፈዘ፤ ንቃት ቅልጥፍና፥ አጣ።

ደንዘዝ(ደንዛዛ) ት ፈዛዛ፥ በድን።

አደንዘዘ ግ በድን አደረገ፥ አደንዘ፥ አፈዘ። ንቃት፥ ቅልጥፍና አልባ አደረገ።

ማደንዘዣ ስ አካልን ወይም አእምሮን የሚያፈዝ መድሃኒት፥ እፅ።

አደንዛዥ ት የሚያፈዝ (አካልን፥ አእምሮን)።

አደንዛዥ እፅ ስ ለጊዜው ሰሜትን የማነቃቃትና የማስደሰት ባህርይ ያለው፥ እየዋለ እያደር ግን የተጠቃሚውን (የሰሰኛውን) አእምሮ የሚያፈዝና የሚያደንዘዝ፥ ሰውነትን የሚያዝል፥... እንደ ሃሺሽ ያለ ሱስ አስያዥ እፅ።

ደንዘ "ደንዘ" ስር ተመ.

ደንደነ ግ ወፈረ።

ደንዳና ት ወፍራም።

ደንዳኔ ስ ትልቁ እንጀት።

*ደንገረ

ደንጋራ ት ደንባራ፥ ግራ የሚገባው፥ የተረጋጋ አስተውሎትና ነገሮችን ፈጠን ብሎ የመረዳት ችሎታ የሚያጥረው።

ደንግርግር አለው ግራ ተጋባ።

ተደንገረ ግ 1. ተደንባበረ፥ ግራ ተጋባ። 2. ተምታታ፥ ተዘበራረቀ።

ተደናገረ ዝ.ክ.

አደንገረ ግ 1. አደንባበረ፥ ግራ አጋባ። 2. እምታታ፥ አሳሳተ፥ አዘበራረቀ፥ አጭብረበረ።

አደናገረ ዝ.ክ.

አደናጋሪ ት አጭብርባሪ፥ እምታች፥ አውቆ አሳሳች።

ደንዘ ግ 1. እንደ መጠለም አለ፥ ለአይን ያዘ። 2. ፈዘ፥ ደከመ።

ደንዘዝ ት ፈዛዛ።

ደንግዘግዘ አለ ግ ወልምልም አለ።

አደንዘ ግ 1. አደንዘ፥ አፈዘ። 2. አደከመ።

አፈጠ።
 ደንገገ ግ ወሰነ፣ ህግ፣ ደንብ አወጣ።
 ድንጋጌ ስ ህግ፣ ደንብ፣ ስርአት።
 ተደንገገ ግ ህግ፣ ደንብ ወጣ ወይም ተሰራ።
 ደንገጠ ግ 1. ድንገት አለምጭ ተሰበሸ፣ ታወከ (እንድ ሃገር በማየቱ ወይም በመስማቱ።... የተነሳ)። 2. ፈራ፣ ራደ።
 ደንጋጣ ጎ ስጉ፣ ፈራ፣ በርጋጋ።
 ድንጉጥ ጎ 1. ስጉ፣ ፈራ። 2. ሽቁጥቁጥ፣ ጎህጎ።

ድንጋጤ ስ ድንገት የሚያጋጥም ፍርሃት ወይም መረበሽ።
 ተደናገጠ ግ ደንገጠ፣ ፈራ።
 ደንጎረ¹ ግ በደንጎራ ቆፈረ፣ ደቀደቀ፣ ማለ (መሬትን)።
 መደንጎሪያ ስ ዛቢያው ቀጥ ያለና ወፍራም ሆኖ በጫፋ ሳይ ማረሻ ወይም መጥረቢያ መሰል ደማ የተዋደደበት መቆፈሪያ፣ ደንጎራ።

ደንጎራ ዝ.ከ. መደንጎሪያ
 ደንጎረ² ግ 1. መተላለፊያን ወይም በርን በእንጨት፣ በድንጋይ፣... ዝጋ፣ አገደ። 2. (ዘይ.) አንድን ሃገር ካለበታው አስገባ። 3. አባጣ ጎጣጣ፣ ጉራንጉር አደረገ።
 ድንጉርጉር ስ ጉራንጉር፣ ድንጋይ የበዛበት ቦታ።
 ድንጉርጉር አለ ግ ተደንጎረ።
 ድንጉርጉር አደረገ ግ አደንጎረ።
 ተደንጎረ ግ ተመሰቃቀለ፣ ተደበላለቀ፣ ተተረማመሰ።
 ተደናጎረ ዝ.ከ.

አደንጎረ ግ አመሰቃቀለ፣ አዘበራረቀ፣ አተረማመሰ።
 አደናጎረ ዝ.ከ.
 ደንፈቀ ግ በብዛት እንባ እያፈሰሰ አለቀሰ፣ ተንሰቀሰቀ፣ ነፈረቀ።
 አስደንፈቀ ግ በጣም አስለቀሰ፣ አነፋረቀ።

ደንፋ ግ 1. እየተንጎራደደ የተከራ ቃል አሰማ። 2. ዛጥ፣ ፎካር።
 ደንፊ ጎ 1. ዛጥ፣ ፎካር ። 2. ጉረኛ።
 ድንፋታ ስ 1. ተከራ ። 2. ዛጥ።
 ደናዛ “ደንዘ” ስር ተመ.
 ደናግል “ድንግል” ን ተመ.
 ደን ስ ጫካ፣ ዱር (ዛፍ፣ ቁጥጭ፣... በብዛት የሚገኝበት)።

ደንሳራ “ደንሰራ” ስር ተመ.
 ደንሴ(ደንሶ) ጎ አመለ ለስልስ፣ ገራም።
 ደንቀፍቃፋ “ደንቀፈ” ስር ተመ.
 ደንቃራ “ደንቀረ” ስር ተመ.
 ደንቃፋ “ደንቀፈ” ስር “ደንቀፍ”ን ተመ.
 ደንቆር “ደንቆረ” ስር ተመ.
 ደንበርባራ “ደንበረ” ስር “ድንብርብር”ን ተመ.

ደንበሾ “ደንበሽ” ስር ተመ.
 ደንበኛ “ደንባ” ስር ተመ.
 ደንበጃን “ደምበጃን” ተመ.
 ደንባራ “ደንበረ” ስር ተመ.
 ደንባራ¹ “ደንበረ¹” ስር ተመ.
 ደንባራ² “ደንበረ²” ስር ተመ.
 ደንባዛ “ደንበዘ” ስር ተመ.
 ደንብ “ደንባ” ስር ተመ.
 ደንታ ስ ግድ፣ ቁብ።

ደንታ ቢስ ጎ ግድ የለሽ።
 ደንታ የለውም ግድ የለውም፣ አይወነትም።
 ደንካራ “ደንከር” ስር ተመ.
 ደንዛዛ “ደንዘዘ” ስር “ደንዘዝ” ን ተመ.
 ድንደሮ¹ ስ ወፍራም፣ ጠብደል ።
 ደንደሮ² ስ የከሸሸላ አይነት።
 ደንደስ ስ 1. ማጅራት፣ ጫንቃ። 2. ከማጅራት አስከፍሮ የሚዘልቅ ረዥምና ባለብዙ አጥንት፣ አከርካሪ።

ደንደሳም ጎ ማጅራት፣ ጫንቃው የወፈረ።
 ደንዳ(ዳንዳ) ስ ጣማ።
 ደንዳና “ደንደነ” ስር ተመ.
 ደንዳኔ ዝ.ከ.
 ደንገላሳ ስ በሽምጥና በሶምሶማ መካከል ያለ የፈረስ ግልቢያ አይነት።
 ደንገል ስ በወንዝ ዳርቻ፣ ውሃ በተኛበት ቦታ የሚበቅል፣ እንደ መቃ ያለና ለታንኳ የሚያገለግል ወፍራም ሳር።
 ደንገሎ ስ ለውሻ፣ ለበቅሎ፣... መና እንዲሆን ዱቄቱ ከነአሰሩ ተበክቶ የሚዘጋጅ ቂጣ።
 ደንገጡር(ደንገጥር) ስ ቀደም ባለው ጊዜ የእመቤቷን ጌጥ ተሸክማ እመቤቷን ትከተል ወይም ታጅብ የነበረች ሴት።
 ደንገጥር¹ ስ በሽማ ጥበብ ዳርና ዳር በከፈፍነት የሚጣል ጥለት።
 ደንገጥር² “ደንገጡር” ን ተመ.

ደንገያ "ድንጋይ" ን ተመ.

ደንጋራ "ደንገረ" ስር ተመ.

ደንጋጣ "ደንገጠ" ስር ተመ.

ደንግ ስ ከብር፣ ከወርቅ፣... የሚሰራ የጌጥ አይነት።

ደንጎለጥ(ደንጎሊጥ) ፉ 1. አመሉ አስቸጋሪና መጥፎ የሆነ (ሰው)። 2. ትምህርት የማይገባው፣ አእምሮው ትምህርት የማይቀበል (ሰው)።

ደንጎላጉል(ደንጎላጉት) ፉ አባጣ ጎባጣ፣ አስቸጋሪ፣ አንጉል፣ የማይረባ።

ደንጎሎ ስ የአደንጓሬ አይነት።

ደንጎራ "ደንጎረ" ስር ተመ.

ደንሬ "ደንፋ" ስር ተመ.

ደከመ ግ 1. ሃይል፣ አቅም፣ ብርታት አጣ፣ ጉልበት አለቀ። 2. ፈዘዘ፣ ሃይል ቀነሰ። 3. ዛለ፣ ተልፈሰፈሰ። 4. ታከተ፣ ሰለቸ። 5. ሰነፈ። 6. አረጀ። 7. ጣር ያዘው፣ ለሞት ተቃረበ። 8. ብዙ ጣረ፣ ጋረ፣ ለፋ።

ደካማ ፉ 1. አቅመቢሰ። 2. ሰነፍ። 3. አካለ ሰንኩል። 4. ልል፣ ጠንካራ ያልሆነ። 5. የአስተሳሰብ ብቃት የሌለው፣ አስተሳሰቡ እንጭጭ የሆነ። 6. ጥራት፣ ብቃት፣... የሌለው። የሰራው ሰራ ደካማ ነው።

ደካማ ጎን እንከን፣ ጉድለት (የአስተሳሰብ፣ የአድራጎት)።

ደኩም ፉ 1. ደካማ፣ ሰነፍ። 2. (ብ.ቁ. ደኩማን) አካለ ሰንኩል።

ደካም ስ 1. ሃይል፣ አቅም፣ ብርታት ማጣት። 2. ልፋት፣ ጥረት።

የደካም ሞጋ ስ ለሰራ፣ ለአገልግሎት የሚደረግ ክፍያ።

ደክመት ስ 1. ሃይል፣ አቅም፣ ብርታት ማጣት። 2. ሰንፍፍ። 3. እንከን፣ ጉድለት (የአስተሳሰብ፣ የአድራጎት)።

ተደከመ ግ ጥረት ተደረገ። አልተቀካም ለንጅ ለዚህ አገር ብዙ ተደከም ነበር።

ተደከመ ግ 1. ሃይል፣ አቅም፣ ብርታት አጣ። 2. ዛለ፣ ተልፈሰፈሰ። 3. ሰነፈ። 4. አረጀ። 5. ጣር ያዘው፣ ለሞት ተቃረበ። 6. ቀዘቀዘ፣ እንቅስቃሴው ቀነሰ። ገደው ተደከመ።

አደከመ ግ 1. አለፋ። 2. ብርታት፣ ሃይል አቅም አሳጣ።

አደካሚ ፉ አሰልጅ፣ አልፈውአዋኪ(ሰራ፣...)

አዳከመ ግ 1. ሃይል፣ ብርታት እንዲያጣ ወይም እንዲደከም አደረገ። 2. በጥፋ ሁኔታ እንዳይሰራ፣ እንዳይንቀሳቀስ፣... አደረገ። ድርጅቱን ያዳከመ ተሰራ።

3. አሳነፈ።

ደከረ ግ 1. አቀረበ፣ አዘጋጀ፣ ደቀነ። 2. አዘገበ፣ አነጣጠረ።

ተደከረ ግ 1. ቀረበ፣ ተዘጋጀ፣ ተደቀነ። 2. ተዘገበ፣ ተነጣጠረ።

ደከነ ግ በትንሽ በትንሹ ከመረ፣ ቀለለ፣ (የታወደ ሰብልን)።

ደክን (ደክን) ስ አነስተኛ ክምር (የሰብል)።

ደከከ ግ 1. አጠረ። 2. አጭርና ወፍራም ሆነ።

ደካካ ፉ አጭረና ወፍራም።

ተንዳከከ ግ 1. ደካካ ሆነ። 2. ተንቆረሰሰ። ፍጥነት አጣ (በአካሄድ)።

አንዳከከ ግ አንቆረሰሰ። ፍጥነት አሳጣ (በአካሄድ)።

ደከደከ ግ ራሱ፣ በሰበሰበ።

ደከደከ (ደከዳካ) ፉ የራሱ፣ የሰበሰበ።

*ደከደከ

ደኬ ስ 1. ቅመምና ቅባት የሌለው መናገጥ ወጥ። 2. ወፍራም የሽር ወጥ።

ደከ ደክ አለ ግ ተንደከደከ።

ተንደከደከ ግ 1. ፈላ (ሽር ወጥ)። 2. ወፍራም ሽር ሲንተከተከ የሚያሰማውን አይነት ድምፅ አሰማ።

አንደከደከ ግ አፈላ፣ ቀቀለ (ሽርን)።

ደከደከ "ደከደከ" ስር ተመ.

ደካ¹ ግ ወሰን፣ ክልል፣ ድንበር አሰጀ።

ዳካ ስ ፈለግ፣ ኮቴ፣ ፋና።

ደካ ስ 1. ወሰን፣ ክልል። 2. የወሰን፣ የክልል ምልክት (ድንጋይ፣ እንጨት፣...)

ተዳካ ግ ተዋሰነ፣ ተካለለ።

ደካ² ግ 1. ገለጠ፣ አለፋ። 2. ደቃ፣ መታ።

ደኮ ስ የለፋ ደበለ፣ ድብዳቤ።

ደካማ "ደከመ" ስር ተመ.

ደካካ "ደከከ" ስር ተመ.

ደከዳካ "ደከደከ" ስር "ደከደከከ" ን ተመ.

ደካኳ(ደካ) ስ 1. የእንጨት ትራስ፣ ብርከት። 2. በእጃቸው እየተረዱ አካለ ሰንኩላን የሚጠቀሙበት የእጅ ብርከት ወይም መንጃቀቂያ። 3. ለመቀመጫነት የሚያገለግል በርወማ።

ደወለ ግ 1. ደወልን መታ እንቃጨለ፣ የደወል ድምፅ እንዲሰጥ አደረገ። 2. የደወል ድምፅ አሰማ። 3. መታ፣ ደቃ፣ ደለቀ (በቡጢ)። 4. የሰልክ ጥሪ አደረገ፣ በሰልክ አነጋገረ። 5. በነፍስ ግዳይ ወይም በሌላ ከፍተኛ ጠብ ምክንያት ቂም

በቀል ከያዙበት ሰዎች ጋር እንዲያስታርቁት የቤተክርስቲያን ደወል በመደወል ከሆናትን ተማጠኑ፤ ለሆነ።

ደወል ስ 1. ከእንጨት ወይም ከብረት ወይም ከድንጋይ፤... በተለያዩ ቅርፅ ተሰርቶ በብረት ወይም በድንጋይ፤... ሲመቱት ድምፅ የሚሰጥ፤ ለጥሪ የሚያገለግል መረቀ (ብዙውን ጊዜ በቤተ ክርስቲያን፤ በት/ቤት የሚገኝ)። 2. በአሌትሪክ ሃይል የሚሰራ፤ በጣት ሲጫኑት (የአሌትሪክን አደገ መስመሩን በማነካካት) ድምፅ የሚሰጥ መጥሪያ (በቤር፤ በመጥሪያ ቤት፤... የሚገኝ)።

ደዋይ ቅ 1. ተግባሩ በየወቅቱ ደወል መደወል፤ የደወል ጠላት ማለግት የሆነ (ሰው)። 2. የሰልክ ጥሪ አድራጊ (ሰው)።

ተደወለ ግ 1. የደወል ድምፅ ተሰማ፤ ደወል ተመታ። 2. የሰልክ ጥሪ ተደረገ።

ተዳወለ ግ ተማታ፤ ተዳለቀ /በኩጢ፤.../።

ደወረ ግ ጠመጠመ፤ ጠቀለለ፤ አጠነሰ (ፈትልን፤ ክርን፤...)

መደወሪያ(ማዳወሪያ) ስ ፈትልን፤ ክርን፤... ለማጠንጠን የሚያገለግል ባህላዊ የሽግግር እቃ።

ደዋሪ(አዳዋሪ) ስ ድውር አጠንግኝ።

ድውር ስ በተለም ላይ የተጠመጠመ፤ የተጠቀለለ ፈትል፤ ክርን፤...።

ተደወረ ግ ተጠመጠመ፤ ተጠቀለለ፤ ተጠነሰ (ፈትል፤ ክርን፤...)

ተዳወረ ጊ.ከ.

አዳወረ ግ ደወረ።

ማዳወሪያ "ደወረ" ስር "መደወሪያ"ን ተመ.

አዳዋሪ "ደወረ" ስር "ደዋሪ" ን ተመ.

ደዋይ "ደወላ" ስር ተመ.

ደዌ(ዱያት) ስ 1. ህመም። 2. የቆዳ በሽታ።

ደዌ ስጋ ስ ቁምጥና።

ዱያታም ቅ (ሰድብ) የተለያዩ በሽታ ያለበት (ሰው)።

ድውይ ቅ 1. (ሰድብ) ቆማጣ። 2. በሽተኛ። 3. (ዘይ.) በጣም አጭር (ሰው)።

ደውዳዋ ቅ አውደልዳይ፤ አደሽዳሽ።

ደዘደዘ ግ 1. መታ፤ ጠለዘ። 2. ወቀጠ።

***ደዘደዘ**

ደዘደዘ ቅ አውደልዳይ፤ አደሽዳሽ፤ ስራ ፈት።

አደዘደዘ ግ አውደልዳይ፤ አደሽደሽ፤ ስራ ፈታ።

አደዘዳሽ ቅ (ሰድብ) አውደልዳይ፤ ስራ ፈት።

ደየን ግ ኮነ፤ ለመከራና ለሰቃይ ዳረገ።

ደይን ስ የመከራና የሰቃይ ቦታ፤ ሲቆል።
ደይን(ደይኔን) አየሁ ተሰቃየሁ፤ ተንገላታሁ።

ደይሆ ስ በቆላና በወይናደጋ አካባቢ የሚበቅል ትናንሽ ፍሬዎችን የሚያፈራ አነስተኛ ዛፍ።

ደደረ ግ ጠጠረ፤ ጠነከረ (ብዙውን ጊዜ የእጅ መጻፍ፤ ውስጥ እግር፤...)

ድድር ቅ ጥጥር፤ ጠንካራ።

ደደግ ግ በመደደቁያ መሬቱን እየወጋ ቆፈረ፤ አፈሩን ግሰ። ትላሉን ገለበጠ፤ ደነገረ።

መደደቁያ ስ ሹል የሆነ መንታ ጫፍ ያለው ብረት የተዋደደበት መቆፈሪያ፤ መደንገሪያ።

ድድቅ ቅ በመደደቁያ የተቆፈረ (መሬት)። **መደደቁያ**

ደደቆ ስ 1. ኩልኩልት። 2. የበግ አንገት የሚያሳብጥ በሽታ።

ደደብ ግ 1 ደነዘ፤ እውቀት የሚይገገው ሆነ። 2. በድን ሆነ፤ ደነዘ (ሰውነት)።

ደደብ ቅ 1. (ሰድብ) ደነዘ፤ እውቀት የሚይገገው። ስ 2. ቆዳ ሲገፈፍ ከቆዳ ላይ ተለጥፎ የቀረ ስጋ።

ደጅ ሰላም "ደጅ" ስር ተመ.

ደጅን ስ በግንባር ስሚሰለፈው ወገን (ብዙውን ጊዜ የጦር ሃይል) ድጋፍ ሰጭ ወይም ተጠባቂ እንዲሆን ከበስተሂሳ በኩል የሚሰለፍ ሃይል።

ደጅ ስ 1. ከቤት ውጭ ያለ ቦታ። 2. የቤት በር፤ መገባያ። **ደጅን ዝጋው**።

ደጅ ወጣ 1. ለመጻጻፍት ወደ ጓሮ ሄደ። 2. ከሀመሙ አገግሞ ደጅ ለደጅ መንቀሳቀስ ጀመረ። 3. የደረሰበትን ግፍ ለመበቀል ሽፈተ። 4. ይፋ ሆነ። **ነገሩ ደጅ ወጣ**።

ደጅ ወጣች 1. ግብር ውሃ ወጣች፤ ለመጻጻፍት ወደ ጓሮ ሄደች። 2. ከወሊድ በሃላ የሚያስፈልገውን የእረፍት ጊዜ ጨርሳ ተነሳች፤ ስራ ጀመረች።

ደጅ ጠና ጉዳዩን እንዲፈጸምለት ወደሚመለከተው ዘንድ እየተመላለሰ እጅ ነሳ፤ ተለማመጠ፤ ልመና አቀረበ።

ደጅ ጠኚ(ደጅ ጠኚ) ስ ጉዳዩን እንዲፈጸምለት ወደሚመለከተው ባለስልጣን ዘንድ እየሄደ የሚለማመጥ፤ እጅ የሚነሳ፤ ልመና የሚያቀርብ ሰው።

ደጅ ጥናት ስ አንድን ጉዳይ ለማስፈጸም ወደሚመለከተው ባለስልጣን ዘንድ እየተመላለሱ ልመና፤ አቤቱታ ማቅረብ፤ መለማመጥ።

ጊጅ አሰጠና በጊጅ ጥናት አገላለ። አለፍ።
 ጊጅ ሰላም ስ 1. በቤት ወይም በእድሞ
 መልክ ሆኖ የሚሰራ፣ ወደ ቤተ ክርስቲያን ግቢ
 ለመግባትና ለመጣት እንደሚተላለፈ ያ
 የሚያለግል የቤተክርስቲያን አጥር ዋና በር። 2.
 ካህናት መክፈልት የሚበሉበትና በቤተክርስቲያን
 ግቢ ውስጥ የሚገኝ ቤት።

ጊጅ ብርሃን ስ ቤተላላ።
 ጊጅዝማች (ጊጃማች፣ ጊጃች) ስ 1. በቀድሞ
 ጊዜ የጦር የበላይ ሹም የሚሰጠው ስም። 2. በራሱና
 በፈታውራሪ መካከል ያለ የሚገለግ ስም።

ጊጃፍ ስ 1. በመዝጊያ የሚከለል የቤት
 ክፍተት፣ መግቢያና መውጫ። 2. በቤት በር
 አካባቢ የሚገኝ ቦታ። 3. የቤት መዝጊያ።

ጊገለለ ግ በወፍራሙ ጠቀሰለ፣ ጠመጠመ።
 ጊገሌ ስ ማቶት።

ጊገመ¹ ግ 1. አንድን ነገር እንደገና መልሶ
 አደረገ። 2. አከለ፣ ጨመረ። 3. ወደቀ። ፈተና
 ሳያልፍ በመቅረቱ እነበረበት ክፍል በመቆየት
 እንደገና እንዲግር ሆነ።

ጊጋሚ ጳ ፈተና ሳያልፍ በመቅረቱ እነበረበት
 ክፍል በመቆየት እንደገና እንዲግር ሆነ።

ጊግሞ 1. እንደገና። 2. በተጨማሪ።
 ጳግም (ጳግሚያ) ጳግመኛ።

ጳግም (ጳግሚያ) ትንሳኤ ስ ከትንሳኤ በሂላ
 ያለው የመጀመሪያው አሁኗ።

ጳግም [አረቄ] ስ በድጋሚ እንዲጣራ ወይም
 ነጥር እንዲወጣ የተደረገ አረቄ።

ጳግመኛ (ጳግሞሽ) ተው.ግ. እንደገና፣
 ለሁለተኛ ጊዜ።

ጳግማዊ ጳ ሁለተኛ። ጳግማዊ ምኒልክ።
 ድጋሚ ተው.ግ. 1. እንደገና፣ ለሁለተኛ ጊዜ።
 2. በተጨማሪ።

ደጋገመ ግ አንድን ነገር መላላሶ አደረገ።
 ድግግም ስ ተደጋጋሚ፣ የአንድ ድርጊት
 ምላላስ፣ ተደጋግሞ መሆን፣ መደረግ።

ድግግሞሽ ዝ.ክ.
 ተደጋገመ ግ አንድ ነገር ተመላላሶ ተደረገ።
 ተደጋጋሚ ጳ ተመላላሶ የሚደረግ፣
 የተደረገ።

አደጋገመ ግ አንድ ድርጊት ከተከናወነ በሂላ
 ተመላሶ እንደገና እንዲደረግ አሰፈለገ።

አዳገመ ግ አደጋገመ።
 አሰደገመ ግ እንደገና (በድጋሚ) አሰደረገ።
 ደገመ² ግ 1. በሊሆሳስ አነበቡ፣ አነበሰ

(ፀሎትን)። 2. ተማረ፣ ጨረሰ (ደዌትን)።
 ደገመበት ድምጽ ተደረገበት።

ደጋሚ ስ በንባብ ፀሎት የሚያደርስ
 አነብሰ።

ድጋም ስ በሊሆሳስ የሚደረግ ፀሎት።
 ድግምት ስ የአሰማት መነፃንብ።

ድግምተኛ ስ አሰማተኛ፣ መተተኛ።
 ድግምታም ዝ.ክ.

አሰደገመ ግ 1. አሰማት አሰደረገ። 2. የፀሎት
 መፅሃፍ እንዲነበብ አሰደረገ፣ አሰፀለ። 3.
 አስተማረ፣ አሰጠና (ዳዊትን)።

ደገሰ ግ 1. አሰናዳ፣ አዘጋጀ (ምግብና መጠጥ
 ወይም ሌላ ነገር ለተጋባዦች)። 2. ጠነሰ፣
 አዘጋጀ (ሴራ፣ ተንኮል፣...)።
 መደገሻ ስ ድግስ የሚዘጋጅበት ገንዘብ፣
 ቦታ፣...

ደጋሽ ጳ ድግስ የሚያዘጋጅ።
 ድግስ ስ 1. ለግብዣ፣ ለሰርግ፣... የሚዘጋጅ
 ምግብና መጠን። 2. አንድ ነገር ለግዝናወን
 የሚደረግ ዝግጅት።

ተደገሰ ግ ተሰናዳ ፣ ተዘጋጀ (ድግስ ወይም
 ሌላ ነገር)።

ደገኝ ግ 1. አገበጠ (እንደደጋን) ። 2. አዘገበ፣
 አነጣጠረ።

ደጋን ስ 1. ለጥተ፣ ለሰፍ ፀጉር፣... መንደሪያ
 የሚያገለግል ጅግት የተወጠረበት ጎባባ
 አንጨት። 2. እንደ ደጋን ሆኖ የተሰራ የቀስት
 ግፊናጠሪያ።

ደጋን እግር ጳ (ሰድብ) የእግሩ ቅልጥም
 እንደ ደጋን የገበጠ።

ደጋን ወገብ ጳ ከወደ ወገኑ ገበጥ ያለ።
 ድግን መትረፍ ስ ባለእግር መትረፍ።

ድግን መጋዝ ስ እጅታው በደጋን ትርፅ
 የተሰራ መጋዝ።

ደገኛ "ደጋ" ስር ተመ.
 ደገኛ "ደግ" ስር ተመ.

*ደገዝ (*ደገዝዝ)
 ድግዝግዝታ ስ ጭልጭል ያለ፣ ምሽት።
 ድንግዝግዝ አለ ግ ጨመ።

ደገደገ¹ ገ 1. ከላ፣ ከሰላ፣ መንመን። 2. ልዘዘ (አይን)።

ደግዳጋ ጳ ከሲታ፣ ከሳላ።

ደገደገ² ገ አይፈ፣ ቸከ።

ደግዳጋ ጳ አዳፋ፣ የቸከ።

*ደገደገ

ደግ ስ ርዝመቱ ከ25 እስከ 30 ክንድ የሚሆን፣ በቀድሞ ጊዜ ወንዶች ወገባቸው ላይ ይጠመቀሙት የነበረው መታጠቂያ፣ በጣም ረጅም የሆነ መቀነት።

ደግድግ ስ ደግድጋት።

ደግድጋት ስ 1. ወደ ቤተክርስቲያን፣ ወደ ቤተ መንግስት ሲገባ ወይም ክብር ሊሰጠው ወደሚገባ ሰው ዘንድ ሲቀረብ የሚደረግ የተለያየ የሽግ አለባበስ ስርአት። 2. በሃዘን ጊዜ ሴቶች የጠላቸውን አንዱን ጫፍ በጥለቱ በኩል ወገባቸው ላይ አስረው ሌላውን ጫፍ በትከሻቸው በኩል በማጣፋት የሚያደርጉት የአለባበስ ስርአት።

አደገደገ ገ 1. ሽግውን በድግድጋት አለባበስ ስርአት ለበሰ። 2. (ዘይ.) ሀ. ታጠቀ፣ ተዘጋጀ፣ አሰረሰፈ (አንድ ነገር ለማድረግ)። ለ. ተለማመጠ፣ አገበደደ።

አደገደገች እሸረጠች።

አደግዳጊ ጳ (ዘይ.) ተለማማጭ፣ ሽርጉድ ሳይ።

አስደገደገ ገ (ዘይ.) አስጨነቀ፣ አስፈራ፣ ሽርጉድ አሰባለ።

አስደግዳጊ ጳ ሃይለኛ፣ አሰፈራ፣ አስጨናቂ፣ ሽርጉድ የሚያሰብል።

ደገፈ ገ 1. ድጋፍ ሆነ። 2. ረዳ፣ አገዘ። 3. ቀደም ሲል የተሰነዘረን ሃሳብ መቀበልን ወይም ትክክለኛ ሃሳብ መሆኑን በማጠናከር ተናገረ፣ ሃሳብ ሰጠ።

ደገፋ ስ 1. ወጋግራ፣ ምሰሶ። 2. የአልጋ ሸንኮር ወይም እገር።

ደገፋ ስ ቃሊብ፣ የወንዝ ዳርና ዳር። ወንዙ ከላፍ አስከ ደገፋ ሞልፈ።

ደጋሬ ጳ ረዳት፣ አጋኾ።

በደግፍግፍ በብዙ ድጋፍ፣ በእርዳታ።

ድጋፍ ስ 1. እርዳታ፣ አገዛ። 2. አንድ አካል ባለበት ቦታ ሳይነቃነቅ ወይም ሳይወድቅ እንዲቆይ ጥንካሬ የሚሰጥ ሌላ አካል። 3. መከዳ፣ ትራሰ። 4. ማጠናከሪያ፣ ተወማሪ ሃይል።

የድጋፍ ሰልፍ ስ አንድን እቋም በመደገፍ የሚደረግ ሰልፍ።

ተደገፈ ገ 1. ተረዳ፣ ታገዘ፣ ድጋፍ ተደረገለት። 2. ድጋፍ አገኘ።

ተደጋገፈ ገ 1. ተረዳዳ። 2. እርስ በርስ፣ አንዱ ለሌላው ደጋፍ ሆነ።

ተደጋጋሬ እርስ በርስ የሚተጋገዙ፣ የሚረዳዳ።

አስደገፈ ገ ድጋፍ ላይ አደረገ፣ በድጋፍ አስያዘ።

ደጋ ስ ከጣህር ወለል በጣም ከፍ ብሎ የሚገኝና የእየር ጠባዩ ቀዝቃዛ የሆነ አካባቢ፣ የቆላ ተቃራኒ።

ደገኛ ስ በደጋ የሚኖር ሰው።

ደጋሚ¹ “ደገመ¹” ስር ተመ.

ደጋሚ² “ደገመ²” ስር ተመ.

ደጋሽ “ደገሰ” ስር ተመ.

ደጋን “ደገነ” ስር ተመ.

ደጋገመ “ደገመ¹” ስር ተመ.

ደጋሬ “ደገፈ” ስር ተመ.

ደግ ገ 1. ጥፋ፣ መልካም። 2. ቸር፣ ለጋስ። 3. ይሁን፣ እሺ ለማለት የሚነገር አባባል።

ደገኛ ጳ ጥፋ፣ መልካም (ለነገር፣ ለሰው)።

ደግሞ “ደገመ¹” ስር ተመ.

ደግዳጋ¹ “ደገደገ¹” ስር ተመ.

ደግዳጋ² “ደገደገ²” ስር ተመ.

*ደጎለጎለ

ድጉልጉል ጳ ወፍራምና ቅርፅ ቢስ የሆነ።

ድጉልጉል አለ ገ ተድጎለጎለ።

ድጉልጉል አደረገ ገ እድጎለጎለ።

ተድጎለጎለ ገ 1. ወፍራምና ቅርፅ ቢስ ሆነ። 2. ከወፍራምና ከቅርፅ ቢስነት የተነሳ ቀልጠፍ ብሎ መራመድ ተላኘው።

አድጎለጎለ ገ እወፈረ፣ ቅርፅ ቢስ አደረገ።

ደጎመ ገ ደገፈ፣ በመጠኑ እርዳታ አደረገ፣ በነደለ እየሞላ አገዘ (በገንዘብ፣...)።

ደጎሚ ጳ አጋኾ፣ እርዳታ የሚያደርግ (የገንዘብ፣...)።

ድጎማ ስ በነደለ መሙያ ወይም ለማጠናከሪያ የሚሆን መጠነኛ አገዛ፣ እርዳታ (የገንዘብ፣...)።

ተደጎመ ገ ተደገፈ፣ በመጠኑ እርዳታ ተደረገለት፣ ታገዘ (በገንዘብ፣...)።

ደጎሰ ገ የመሳሰሉትን ገበታ በቆዳ፣ በባህር አረብ ሸፍና ወይም ለብዶ ለባዱን በልዩ ልዩ ቅርፅ ሸፍ፣ አሰጊጠ።

መደጎሻ ስ በመፅሃፍ ለባድ ላይ ልዩ ልዩ ትረያችን ለመሰራት የሚያገለግል ከብረት የተሰራ

የቅርፅ ግውጫ።

ደገሽ ስ መፅሃፍ ጠራዥ።

ድጉስ ስ 1. የተደገበ። የተጌጠ። የተሸለመ የመፅሃፍ ገበታ ሽፋን። 2. ሰገባ። አይት።

ደገሳ¹ ት በቂ የቀለም ትምህርት የሌለው፤ ትምህርት አልገባ የሚለው (ሰው)።

ደገሳ² ስ 1. የአንገግ ኩብኩባ። 2. ሰታ። ወጣት።

ደገሚ "ደጎመ" ስር ተመ.

ደገሽ "ደጎሰ" ስር ተመ.

ደጭመረጭ ስ በቆላና በወይናደጋ አካባቢ የሚበቅለና መድሃኒትነት አለው የሚባል አነስተኛ የአዕዋት አይነት።

ደፈረ ፡ 1. ጎበኝ። በረታ። 2. ጨካኝ። ሳይፈራ ቀረ። 3. ናቀ። አዋረደ። ገቡ አድርጎ ተመለከተ። እንደት ብትደፍረኝ ነው የገሪጥ ምህን? 4. ሴትን በግብረ ስጋ ተገናኝ (ከፍላጎቷ ውጭ በሆነ መንገድ። በማሰገደድ)።

ደፍር ት 1. ጎበኝ። ብርቱ። ቆራጥ። 2. ጨካኝ። የማይፈራ። 3. (ዘይ.) ባለጌ። ሰው የማያብብር።

ድፍረት ስ 1. አለመፍራት። ቆራጥነት። 2. (ዘይ.) ብልግና። ሰው አለማካበር። ንቀት።

ተደፈረ ፡ 1. ተጣሰ። ተነካ። (ድንበር። ሀገ።...)። 2. (ዘይ.) ተናቀ። ተዋረደ።

ተደፋፈረ ፡ 1. ተበረታታ። ሳይፈራ ቀረ። 2. ተናናቀ።

ተደፋፈሩ (ዘይ.) በግብረ ስጋ ተዋወቁ።

ተዳፈረ ፡ የድፍረት ድርጊት ፈፀመ።

አደፋፈረ ፡ ላበረታታ። አነቃቃ። ገፋፋ።

ደፈረሰ ፡ 1. ተበጠጠ። ከጭቃ። ከአፈር።... ጋር ተደበላለቀ። ጥራቱ ተበላሽ (ውሃ)። 2. ጎሽ። አተላ (ጠጅ። ጠላ።...)። 3. (ዘይ.) ታወከ። ተሸበረ። ተረበሽ (አገር። ፀጥታ።...)።

ድፍርሰ ፡ 1. ብጥብጥ። ከጭቃ። ከአፈር።... ጋር የተደበላለቀ። ያልጠራ። 2. ከአተላ ጋር የተደበላለቀ። ያልጠራ (ጠላ። ጠጅ።...)።

አደፈረሰ ፡ 1. በጠበጠ። ከጭቃ። ከአፈር።... ጋር ደበላለቀ። ጥራቱን አበላሽ (የውሃን።...)። 2. ከአተላ ጋር ደበላለቀ (ለጠላ። ለጠጅ።...)። 3. አወከ። ረበሽ። አሸበረ (አገርን። ፀጥታን።...)።

አደፍራሽ ት አዋቂ። በጥባቄ።

ደፈር ስ የተራራ ጫፍ። ገመገም።

ደፈቀ ፡ ግ ዘፈቀ። ነከረ (ፈላሽ ውስጥ)።

ደፈቃ ስ 1. ዘፈቃ (በውሃ ዋና ጊዜ አንዱ ሌላውን በመክገም የሚጫወቱት ጨቃታ። 2. (ስጋ.) በመረብ ኳስ ጨቃታ ላይ ኳስ በተቃራኒው

ቡድን ሜዳ ውስጥ እንድታርፍ አከርሮ ወደ መሬት መምታት።

ተደፈቀ ፡ ግ ተዘፈቀ። ተነከረ።

ደፈነ ፡ 1. ክፍት የነበረውን በአንድ ነገር ዘጋ። ገጠመ። ሸፈነ። መረገ። አሸገ። 2. ቀበረ። ደበቀ። ሰወረ። 3. ተደፈነ (አይን)። 4. የተሰጠውን ጥያቄ ሙሉ በሙሉ መለሰ። ሙሉውን ነጥብ አገኘ።

በደፈናው መጥ. በአጠቃላይ (ዝርዝር ሁኔታው ሳይገለጥ)።

ድፍን ት 1. ምንም ያልተነሳለት። ሙሉ። ድፍን እንደራ። 2. ምንም አይነት ቀዳዳ። ሽንቀር የሌለው። 3. ያልተዘፈተ። እሸግ (ውስጡ ባዶ ቦታ ሊኖረው ወይም ሳይኖረው ይችላል)። 4. መላው። ጠቅላላው። ወረውን ድፍን አይሰ አበባ ሰገው። 5. (ዘይ.) ከልክ በላይ ዝምታ የሚያበዛ። የማይናገር። 6. ሲያናገሩት መልስ የማይሰጥ። ጋግርታም። 7. (ዘይ.) ትምህርት የማይገባው።

ድፍን አለ ፡ 1. በጣም ጨለመ። 2. ዝግት አለ።

ድፍን ራስ ድንጋይ ራስ። ደደብ።

ድፍንፍን ት 1. ግልፅ ያልሆነ። ጭፍንፍን። 2. ልኩስኩስ። ርምጥምጥ። ስራ የማይላካለት።

ድፍንፍን አለ ፡ 1. በጣም ጨለመ። 2. ተደፈነ።

መድፍነ ፀር ስ አንድን ሰው ጠላት እንዳይነሳበት ይረዳዋል ወይም ጠላቱ ሊያደርስበት ከሚችለው ጉዳት ሊጠብቀው ይችላል ተብሎ የሚታመንበት የአሰጣጥ አይነት።

ተደፈነ ፡ 1. ክፍት የነበረው ቦታ ወይም ቀዳዳ ተዘጋ። ተገጠመ። 2. ተጨፈነ (አይን በበሽታ ምክንያት)።

ተዳፈነ ፡ 1. ተቀበረ። ተሸፈነ (አሳት።...)። 2. (ዘይ.) በምስጢር ተይዞ። ተደብቆ እንዲኖር ተደረገ። ሳይጋለጥ ቀረ። ተሸፋፈነ።

ተድፈነፈነ ፡ ግ ተርመጠመጠ። ተልከሰከሰ።

አደፈነ ፡ ግ ላይ የዳን መስሎ ውስጡ ቂም ያዘ። አቀበረ። ለገመ (ቁሳል)።

አዳፈነ ፡ ግ የላሳት ፍምን በአመድ ውስጥ ቀበረ። ሸፈነ (አንዳይጠፋ)። 2. (ዘይ.) እንዳይገለጥ ወይም ተሸፋፍኖ እንዲቀር አደረገ (አንድን ነገር ወይም ጉዳይ)።

አዳፈነበት በጥይት።... መታው። ገደለው።

አድፈነፈነ ፡ ግ 1. አዎፈነፈነ። 2. አልከሰከሰ። አርመጠመጠ። 3. ደባበቀ።

ደፈጸፈ ፡ ግ 1. እንኩሮንፍ ቂጣን ከጥንሰሰ ጋር በውሃ ለወሰ። አዋሃደ። በወፍራሙ በጠበጠ።

2. መረገ፣ ለደፈ። መድሃኒቱን ቀስሎ ላይ ደፈደ። 3. (ዘይ.) ላከ፣ አሳበ። ጥፋቱን በሙሉ በወንድሙ ላይ ደፈደ።

ድፍድፍ ስ 1. በወፍራሙ በውሃ ተለውሶ የተዘጋጀ የጥንሰስ፣ የእንክር፣ የቂጣ ውሁድ፣ ድብልቅ። 2. ሳይጠራ በድፍድፍ መልክ የሚገኝ ማንኛውም ጥንተ ነገር። የነጻድ ዘይት ድፍድፍ።

ድፍድፍ አለ ግ ወፈረ (ለትርዕ)።

*ደፈደፈ
ደፈደፍ (ደፈዳፋ) ትርጉሙ።
ደፍደፍ አለ ግ ተንደፈደፈ።
ተንደፋደፈ ግ 1. ተንፈራፈረ፣ ተንፈራጠ።
2. ተፍጨረጨረ፣ ተጣጠረ። 3. ተርመጠመጠ፣ ተልኮከሰ።
አንደፋደፈ ግ 1. አንፈራፈረ፣ አንፈራገጠ።
2. አርመጠመጠ።

ደፈጠ ግ 1 ሸመቀ፣ ተደበቀ። 2. አጠመደ።
ደፈጣ ስ ሸመቃ።
የደፈጣ ውጊያ ስ ሸምቶ ውጊያ።
ደፋጣ ት ሰዋራ፣ ደባቃ (ቦታ)።
አደፈጠ ግ አሸመቀ፣ ተደበቀ።
አድፋጭ ት 1. ሸማቂ። 2. (ዘይ.) ሁኔታዎች እስከሚረጋጉ ወይም እስከሚለዩላቸው ድረስ ድምፁን አጥፍቶ የሚቀመጥ።

ደፈጠጠ (ደፈጨጨ) ግ ረገጠ፣ ዳመጠ፣ ጨለቀ፣ ዳጠ።
ደፍጣጣ(ድፍጥጥ፣ ድፍጥ) ት 1. ትርፁ የተሰላሸ፣ የተጠፈጠፈ። 2. አፍንጫው ጠፍጣፋ የሆነ።
ተደፈጠጠ ግ 1. ተረገጠ፣ ተዳመጠ፣ ተጨፈለቀ፣ ተዳጠ። 2. ተጠፈጠፈ፣ ደፍጣጣ ሆነ።

*ደፈጠፈጠ
ድፍጥፍጥ አለ ግ ተድፈጠፈጠ።
ድፍጥፍጥ አደረገ ግ አድፈጠፈጠ።
ተድፈጠፈጠ ግ ተፍረጠፈጠ።
አድፈጠፈጠ ግ አፍረጠፈጠ።

ደፈጣ " ደፈጠ" ስር ተመ.
ደፈጨ "ደፈጠጠ" ን ተመ.
ደፈጫ ስ አብ ።
ደፋ ግ 1. ባፍጠሙ ጣለ፣ ፈነገለ። 2. አፈሰሰ፣ ከነበለ (ፈሳሽን)። 3. ዘረገፈ፣ ገለበጠ (ፈሳሽ ያልሆነን ነገር)። 4. አዘነበለ፣ ወደ አንድ በኩል አመነ። 5. አፋን ወደ መሬት ለድርጎ አስቀመጠ (አቃን)። 6. በአደራ አስቀመጠ (ሳይሸጥ የቀረን አቃ)።

ደፋት ያለ ውደታዋ በግብረ ስጋ ተገኘችት።
ደፋው ገደለው።

ደፋ ቀና አለ ግ በሰራ ተጠመደ፣ ለፋ፣ ባተሌ ሆነ።

ደፋታ ስ ቁልቁለት፣ ሸርታታ።

ድፋት ስ የድን ዜማ ምልክት፣ ምልክቱም (ጫ) ነው።

ድፊት ስ በቆብ ትርፅ የሚሰራ የሹርባ አይነት።
ድፎ ስ የአበሻ ትልቅ ዳቦ።

ደፋፋ ግ 1. አፋሰሰ። 2. አባከነ። 3. በርካሽ ቶሎ ቶሎ ሸጠ።

ደፋ ደፋ አለ ግ በመቻኮል ቶሎ ቶሎ ሄደ።

ደፋ ደፋ አደረገ ግ ደፋፋ፣ ፎሎ ቶሎ ፈሰመ፣ አደረገ።

ድፍት ብሎ ቀረ ሞተ (በዙውን ጊዜ ባልታሰበ ቀንና ቦታ)።

ድፍት ብሎ አደረ ጠውን አደረ።

ተደፋ ግ 1. ተፈነገለ፣ ወደቀ። 2. ፈሰሰ፣ ተከነበለ። 3. አዘነበለ (ወደ አንድ በኩል)።

ተደፋፋ ግ ተድፋፋ።

ተዳፋ ግ ተቆለቆለ፣ ወደታች ወረደ።

ተዳፋት ስ ቁልቁለት።

ተድፋፋ ግ ባከነ፣ ያለ አግባብ ቶሎ ቶሎ እንዲያልቅ ሆነ።

አዳፋ ግ ገፈተረ፣ አንገላታ፣ አጣደፈ፣ አቻኮለ።

አድፋፋ ግ አባከነ፣ ያለ አግባብ እንዲያልቅ አደረገ።

አድፋፊ ት አባከኝ።

ደፋር " ደፈረ" ስር ተመ.

ደፋታ "ደፋ" ስር ተመ.

ደፋጣ "ደፈጠ" ስር ተመ.

ደፋፋ "ደፋ" ስር ተመ.

ደፍ ስ የግራና የቀኝ መቃኖችን የሚያቆሙበት ከመዝገብ ስር የሚገኝ አግዳሚ እንደሆነ (ቤት ስር የ"በር"ን ስለል ተመ.)።

ደፍ ደፍ አለ "ደፈደፈ" ስር ተመ.

ደፍዳፋ "ደፈደፈ" ስር "ደፈደፍ"ን ተመ.

ደፍጣጣ "ደፈጠጠ" ስር ተመ.

ዱ የ "ደ" ፊደል ካለበ ዘር።

ዱለታ "ደለተ" ስር ተመ.

ዱለት¹ ስ ከተከተሏ በግ ወይም የፍየል ጨረፍ ጉበት በድልህና በቅቤ የሚዘጋጅ ምግብ (እንደአሰራሪነቱ አንጻንድ ጊዜ የሸንጥ ስጋ

በመጠኑ ይታዘልበታል)።
ዱለት² “ዱለተ” ስር “ዱለታ” ን ተመ.
 ዱላ ስ 1. ለመምቻ፣ ለመመርኮኅ፣...
 እንዲያገለግል ሆኖ ከእንጨት የሚዘጋጅ
 በትር። 2. (ዘይ.) ድብድብ፣ ጠብ።
በዱላ ተለቀቀበት (ተለቀቀው) በዱላ
 ደበደበው።

በዱላ አንቆራጠጠ ለየተከታተለ
 በዱላ መታ፣ ነረተ፣ ደበደበ።
በዱላ ከካው ጭንቅላቱን በዱላ ፈነከተው።
ዱላ ቀረሽ ጠብ ስ ከዱላ በመለስ በቃላት
 ወይም በስድብ ብቻ የሚካሄድ ከፍተኛ ጠብ።
ዱለኛ ጳ ተደባዳቢ ።

ዱልዱም “ዱለደመ” ስር ተመ.
ዱማኛ ስ ምሳ፣ የቀንኛ።
ዱር ስ ጫካ፣ ደን፣ ሰው ያልሰፈረበት ቦታ።
ዱር ቤቴ አለ ወመኔ ሆነ፣ እቤቱ ማደር
 ተው፣ ወንበደ፣ ሸፈተ።
ዱር አደሪ ጳ 1. ቤት የለሽ። 2. ዱርዬ።
ዱርዬ ጳ ወመኔ።

ዱርር “ዱረረ” ስር ተመ.
ዱርሽት ስ ትጠሉ የሚከረፉ፣ የሚገማ የሃረግ
 አይነት።

ዱርዬ “ዱር” ስር ተመ.
ዱር(ድር) ስ 1. ጥንት፣ ቀድሞ የነበረው ሄ።
ሰድር በሪ ያረሰ የለም፣ ተው. 2. ከዚህ ፊት
 በነበረው ጊዜ። **ድር የገዛው ልብስ አለ**።
ዱሽ ስ 1. ኩንትሽ፣ ጣቶቹ የተቆረጡ እጅ
 ወይም እግር። 2. ቆማጣ።

ዱቄት ስ የደቀቀ፣ የተፈጠ፣ የላመ (ብዙውን
 ጊዜ ለህል)።
ዱቄት ሆነ በጣም ደቀቀ፣ ተሰባበረ።

ዱቅንዱቅ (ዱቅንዱቄት) ስ የትል
 አይነት።

ዱቢት ስ 1. ወፍራም የሽንብራ እንጀራ፣
 ሰረባት። 2. በአላ አምሳያ ከሽንብራ የሚዘጋጅ
 ትንሽ ጥባኛ።

ዱባ ስ 1. ተቀትሎ የሚበላ
 ድቡልቡል ወይም ሞላላ
 የሆነ ትልቅ ፍሬ ያለው
 ሃረግ ተክል፤ ፍሬውም
 ዱባ ይባላል። 2. (ዘይ.)
 አጭርና ወፍራም የሆነ
 (ሰው)።

ዱባ 1ኛ ፍቺ

[የ] **ዱባ ፍሬ** ስ ነጭና ጠፍጣፋ የሆነ የዱባ
 ተክል ዘር።

ዱቤ ስ የአቃውን ወይም የአገልግሎቱን ሞጋ
 በሌላ ጊዜ ለሚከፈል፣ በገዥና በሻጭ መካከል
 የሚካሄድ የገበያ ስምምነት።

ዱቤ ስ በፋብሪካ ተዘጋጅቶ የሚቀርብ የዱቄት
 አይነት።

ዱቤ በርበሬ ስ ዛሬው ወፍራምና ረዥም የሆነ
 የማይፋጅ በርበሬ።

ዱብ
ዱብ እዳ ስ ድንገተኛ፣ ያልታሰበና ያልተፈለገ
 ነገር። **የመሬትና የትርፍ ቤት መወረስ አዎጅ**
ዱብ እዳ ነበር የሆነባቸው።

ዱብ አለ 1. ከላይ ወደታች ዘለለ፣ ጡብ
 አለ። 2. ወደቀ፣ ጠብ አለ (ዝናብ፣ እንባ)።

ዱብ አደረገ 7 ጣለ።

ዱብ ዱብ አለ 7 1. አንድ ቦታ ላይ ሆኖ
 ደጋግሞ ዘለለ፣ እንጣጥ እንጣጥ አለ። 2. ጠብ
 ጠብ አለ፣ ወዳደቀ።

ዱብ ዱብ አደረገ 7 1. ጠብጠብ አደረገ፣
 አፈሰሰ (እንባን፣ ዝናብን፣...)። 2. ጣል ጣል
 አደረገ፣ አንጠባጠበ።

ዱታ
ዱታ ነኝ አለ ያዙኝ ልቀቁኝ አለ፣
 ለመማታት፣... ተጋበዘ ።

ዱካ¹ “ደካ¹” ስር ተመ.

ዱካ² ስ በርጫማ፣ ግርግር።

ዱያታም “ደዌ” ስር ተመ.

ዱያት “ደዌ” ን ተመ.

ዱዳ(ደዳ) ጳ 1. መናገር የማይችል (ሰው)።
 2. (ዘይ.) ሃሳቡን ወይም የልቡን አውጥቶ፣
 አብራራት፣ ግልፅ አድርጎ መናገር የማይችል።
ዱድማ ዝ.ከ.

ዱግ ስ 1. ቀደም ባለው ጊዜ የሹም ወኪል
 ወይም እንደራሴ መጠሪያ። 2. ተወላጅ፣
 ዝቅተኛ፣ የቦታች ሹም።

ዴ የ “ደ” ፊደል ባልስ ዘር።

ዴሞትፊር ስ የጠመንጃ አይነት።

ዲሞክራሲ ስ 1. ስለግን በጠቅላላው ህዝብ
 በሚመረጡ ተወካዮች እጅ የሚሆንበት
 ስርአተ-መንግስት። 2. የተለያዩ ፖለቲካዊ
 አመለካከቶችን፣ የንግግር፣ የዕህፍ፣ በላማዊ
 ሰልፍ የማድረግ፣... ነፃነትን የሚፈቅድ ስርአት።

ዲሞክራሲያዊ ጳ ህዝባዊ።

ዲሞክራት ስ አፍቃሪ ዲሞክራሲ የሆነ ሰው።

ዲሬከተር(ዳይሬከተር) ስ 1. የትምህርት

ቤት ስራ መርገጠ ርእሰ መምህር። 2. ስራ አስኪያጅ፣ ስራ መርገጠ።

ዴር ስ 1. ጥሩር፣ ከብረት የተሰራ ልብስ። 2. የድንጋይ አጥር። 3. በሰንጠረዥ መጫወቻ ውስጥ ያለ ግንብ። 4. ፈረሰኛ።

ዲስከስ(ዲስክ) ስ ከድንጋይ፣ ከእንጨት ወይም ከብረት የሚሰራ፣ ቅርፁ ክብና ጠፍጣፋ የሆነ፣ ለውርወራ ስፖርት የሚያገለግል እቃ።

ዲስኩር ስ ብዙ ሰው በተሰበሰበበት የሚደረግ ንግግር።

ዲቃላ “ደቀለ” ስር ተመ.

ዲባታግ ስ መልኩ ወደዳለቻነት የሚያደገው ፈካ ያለ ወይን ጠጅ የሚመስል፣ እንደ ግጭድ ወደፊት የገበጡ ቀንዶች ያሉት፣ በበረሃማ ስፍራዎች የሚገኝ፣ አንገተ ረጅም የሆነ፣ እዕዋት በሌላ ሊገኝላት ይችላል።

ዲብ ስ ከፍታው አነስተኛ የሆነ የአፈር ጉበታ፣ ቀልልታ።

ዲና ስ አመፀኛ፣ አደጋ ጣይ (ሰው)።

ዲና ደመታ አደጋ ጣለ።

ዲናሞ ስ የእንፋሎትን ወይም የውሃን...ሃይል ወደ ኢለክትሪክ ሃይል የሚለወጥ ሚካኒካዊ መሳሪያ።

ዲናር ስ የገንዘብ ስም።

ዲዛይን ስ አንድ ነገር በተወባቀደ ከመሰራቱ በፊት በወረቀት ላይ ተሰሎ የሚታይ ንድፍ።

ዲቆን “ዳቆን” ስር ተመ.

ዲያቢሎስ(ዲያብሎስ) ስ 1. የሰይጣን አለቃ። 2. (ዘይ.) ርጉም፣ ክፉ።

ዲደን ስ ብርዳማ የሆነ ሃይለኛ ነፋስ።

ዲዳ “ዱዳ” ን ተመ.

ዲግሪ ስ 1. በዩኒቨርሲቲ ደረጃ ትምህርትን ተከታትሎ ለፈፀመና ፈተናውን ላለፈ ሰው የሚሰጥ የምስክር ወረቀት፣ የትምህርት ግሰረጃ። 2. የማእዘን ወይም ዘዌ መለኪያ አሃድ። 3. የሙቀት መጠን መለኪያ አሃድ። በሙቀ ዲግሪ ለጉቴ ግሬፍ ውሃ ወደ አንፋሎትነት ይለወጣል።

የዲግሪ ፕሮግራም [ትምህርት] ስ የአሰራ ሁለተኛ ክፍልን በሃራዊ ፈተና ካለቀ በኋላ በዩኒቨርሲቲ ውስጥ በተለያዩ የትምህርት ዘርፎች ለአራት አመት ወይም ከዚያ በላይ የሚሰጥ የትምህርት ፕሮግራም።

ዲፕሎማ (ዲፕሎም) ስ በተወሰነ የትምህርት ዘርፍ ላይ ተገቢውን ስልጠና ወይም እውቀት ላገኝ የሚሰጥ የምስክር ወረቀት ወይም የትምህርት ግሰረጃ።

ዲፕሎማሲ ስ በሃገሮች መካከል ሊኖር የሚገባውን ግንኙነት አስመልክቶ በየውጫ ጉዳይ

መስሪያ ቤቶች በኩል በተመደቡ የኢምባሲ ሰራተኞች የሚከናወን ስራ፣ ከላይ የተጠቀሰውን ስራ የማከናወን ዘዴ፣ ጥበብ።

ዲፕሎማት ስ የዲፕሎማሲን ስራ የሚያከናውን ግለሰብ፣ የኢምባሲ ከፍተኛ ባለስልጣን።

ዲፕሎም “ዲፕሎማ” ን ተመ.

ዳ የ “ደ” ፊደል ራብእ ዘር።

ዳህ(ዳክ) ን በእግርና በእጁ ሃይ (በተለይ ለሀገን)።

ዳህራይ “ደሃራይ” ን ተመ.

ዳለቻ(ዳለች) ት አመድማ፣ ቡላ፣ ግራጫ ቀለም ያለው።

ዳለጠ ን ግለጠ።

ዳላጣ ት ድጥ፣ የሚያግልጭ።

አዳለጠ ን አግለጠ፣ አዳጠ፣ አግለጠ።

ዳሌ ስ ከዋን በላይ፣ ከወገብ በታች ያለ የሰውነት ክፍል።

ዳልጋ ስ በበሬ፣ በላም... አንገት ላይ ከማንቁርት እስከ ፍርገባ የተንጠለጠለ ቆዳ።

[P] ዳልጋ አንበሳ ስ አሸም ቀይ ሆኖ ወደ ሆዱ ነጣ የሚልኖ ወደ ጉያውና እግሮቹ አካባቢ ደብዘዝ ያሉ ጠቃጠቆ ምልክቶች ያሉበት፣ የሂሳ እግሮቹ ከፈተኞቹ ይበልጥ ረዘም የሚሉ፣ ታላላቅ ጳጥኞች በሚገኙባቸው ከረብታዎች ላይ የሚኖር፣ የአንበሳ ዘር የሆነ የዱር አውሬ (ስእሉን የዱር እንስሳ ስር ተመ.)።

ዳመና ስ ደመና ሆነ።

ዳመና(ደመና) ስ በእንፋሎት ወይም በተን መልክ ከመሬት ከተነሳ በሂሳ የተነደፈ ጥጥ በመምሰልና ልዩ ልዩ ቅርፅ በመያዝ በሰማይ ላይ ሲንገለፍ የሚታይ ረቂቅ የሆኑ የውሃ ነጠብጣብ ከምችት።

ዳመና አረገዝ(ጣለ) ዳመና አንገብ በተ ዳመና ሆነ፣ ሊዘንብ የተቃረበ መሰለ።

ድምንምን አለ ን ጥቁርቀር፣ ጭልምልም አለ።

ተድመነመነ ን ጠቋቀር፣ ጭልምልም አለ።

አዳመና ን ዳመና።

አድመነመነ ን አጠቋቀር፣ አጠቃላይ።

ዳመጠ ን 1. ጸጠተ ደፈጠጠ። 2. አላጣ ጎባጣ የነበረውን እንዲስተካከል ወይም ልበት እንዲል አደረገ። 3. የተፈለቀቀን ጥጥ በመዳመጫ ድንጋይ ላይ በማድረግና አዋርና ቀዎን በሆነ የብረት ዘንግ ከላይ ወደታች በመጸጥ ጥጡን ከፍረው ለዩ።

መዳመጫ ስ ጥጥን ለመዳመጥ የሚያገለግል ጠፍጣፋና ለስላሳ ድንጋይ።

የመዳመዳ ብረት ስ የተፈለቀቀን ጥጥ ከፍራው ለመለየት የሚያገለግል አጭር፣ ቀጭንና ለሰላላ የሆነ የብረት ዘንግ።

ዳመጠ ስ 1. በመዳመዳ ተዳምጦ ከፍራው የተለየ ጥጥ። 2 (ዘይ.) አፍንጫ ደፍጣጣ (ሰው)።

ዳማ¹ ቅ ደም የሚመስል የቀይ አይነት። ዳማ ረብ።

ዳማ² ስ ከብና ጠፍጣፋ ሆነው ከጎሳቡክ ወይም ከእንጨት።... የተሰሩ ጠጠሮችን በሰሌዳ ላይ በማንቀሳቀስ የሚደረግ ጨዋታ።

ዳማከሲ ስ ሰዎች ለመድሃኒትን የሚጠቀሙበት የእፅዋት አይነት።

ዳምጠው ስ መንገድ ሲሰራ በትላልቅ የብረት መዳመዳዎች ንጣፋን እየዳመጠ የሚያስተካክል እጅግ ከባድ ተሸርካሪ።

ዳሞትራ ስ መልካ ሽራሪት የሚመስል ጥቁርና ተናጻፊ የሆነች ነፍሳት።

ዳሞት ወይራ ስ እንደ ወይራ ጠንካራ የሆነ የዛፍ አይነት።

ዳራ ስ አጋባ፣ ትዳር አሰያዘ፣ ሴትና ወንድን በትዳር አጣመረ፣ ጋብቻ እንዲመሰርቱ አደረገ።

መዳሪያ ስ ልጆች በተጋቡ ጊዜ ከወላጆች የሚሰጥ ሃብት፣ ንብረት።

ዳረገ ግ 1. ድርጎ ፈቀደ፣ እንዲሰጥ አደረገ። 2. (ዘይ.) አጋለጠ፣ አሳልፎ ሰጠ።

ዳረጎት ስ 1. ድርጎ። 2. ስጦታ፣ ጉርሻ።

ድርጎ ስ 1. በተወሰነ ጊዜ ለድርጎች የሚሰጥ የተወሰነ መጠን ያለው ምግጅ፣ መጠጥ።... 2. እንደ እርቦ ያለ መስፈሪያ፣ መለኪያ።

ድርጎኛ ቅ በተወሰነ ጊዜ የተወሰነ መጠን ያለው ምግብና መጠጥ።... የሚሰጠው ወይም የሚቀበል ሰው።

ተዳረገ ግ 1. ተሰጠ። 2. ለችግር፣ ለመከራ።... ተጋለጠ።

አደራጎተ ግ ዳረጎት ስጠ።

ዳሩ ታዲያ፣ ግን። ፈላጊው ነበር፤ ዳሩ ምን ያደርጋል ላላገኘሁትም።

ዳሩ ግን የሆነ ሆኖ፣ ግን፣ ሆኖም፣ ምን ያደርጋል፣ ምን ይሆናል። ትምህርቱን ተስታታይ ነበር፤ ዳሩ ግን ፈተናውን አልወሰድኩም።

ዳራ "ደሃራይ" ን ተመ.

ዳር (ዳርቻ) ስ 1. ጠርዝ፣ ጫፍ። 2. አጠገብ። ሴቱ ከመንገድ ዳር ነው። 3. ከአንድ ከተወሰነ ከሌላ ውጭ። ዳጋ ወደዳር ወጣች። 4. መጨረሻ፣ ጫፍ። ነገሩ ዳር ሳይደርስ አልተረፈም። ዳር አገር ጠረፍ። ሰውዬው ዳር አገር ይኖራል።

ዳር አደረሰ ፍጻሜ አደረሰ።

ዳር ወጣ 1. ይፋ ሆነ። ነገሩ ዳር ወጣ። 2. ሊያልቅ ደረሰ። ነገሩ ዳር ደርሷል።

ዳር ዳር አለ 1. ከጀለ። 2. አመነታ። መወሰን አትቶት ዳር ዳር ይላል።

ዳር አሰባ ዳር በሙሉ፣ በጠቅላላው። ወረውን ለሁሉ ዳር ለሁሉ ዳር ለምቶታል።

ዳሰ ግ 1. የወፍራውን መጅ በሃይል ሳይጫን ወይም ሳያጠብቅ እንደ አሻሮ ያለውን አሁል በቀላሉ ፈጠረው ፈጠረው አደረገ። 2. ዳመጠ፣ ደፈጠጠ።

መዳሻ ስ ትልቅ የወፍራ መጅ።

ዳሰሰ ግ 1. ዳሰሰ፣ ነካ፣ ነካካ። 2. ታኝ፣ ፈለገ።

ዳሰሳ ስ 1. ዳሰሳ፣ መነካካት። 2. አንድን ጉዳይ በተመለከተ የሚደረግ ቅኝት ወይም አጠቃላይ የሆነ ፍለጋ ወይም የግኝቱ ገለጻ።

በዳሰሳ በግምት፣ በመላ።

ዳሰ ስ ብዙውን ጊዜ ድግስ ያለባቸው የገጠር ሰዎች እንግዶቻቸውን በአንድነት ለመጋበዝ ያስችላቸው ዘንድ እንደ አጠና፣ ጨፈቃና ቅጠላ ቅጠል ባሉ ነገሮች የሚሰሩት ጊዜያዊ መጠለያ።

ዳሰ ጣለ ዳሰ ሰራ፣ አዘጋጀ።

ዳሰተር ስ በቁጥር ሰሌዳ ላይ በጠመኔ የተጻፈ ፅሁፍ ለመጥረግ፣ ለማጥፋት የሚያገለግል ማራም መጥረጊያ።

ዳሽቀ ግ 1. ተረገጠ፣ ታሽ፣ ደቀቀ። 2. በሰበሰ፣ በካ (ጭቃ)። 3. ደከመ፣ አቅም የሌለው ሆነ። አኮኖሚው ዳሽቀል።

አዳሽቀ ግ በሃይል መታ፣ ረገጠ።

ዳቆን ግ የድቀና ማእረግ ተቀበለ።

ድቆና ስ የዲያቆንነት ማእረግ፣ ስልጣን።

ዲያቆን ስ በድቆና ማእረግ በቤተክርስቲያን የሚያገለግል ቀዳሽ፣ አህን።

አዳቆን ግ የዲያቆንነት ማእረግ ወይም ስልጣን ስጠ።

ዳበረ ግ 1. ፋፋ፣ ወፈረ፣ ተመቸው። 2. ሰፋ፣ ተሰፋፋ፣ ብዛት አገኘ። 3. ለተክል፣ ለሰብል የሚሰማማና የሚጠቅም ጥፋ አፈር ሆነ። 4. አደገ፣ ላቀ፣ ጨመረ።

አዳበረ ግ አሳደገ፣ ቀደም ሲል በነበረው ላይ በመጨመር አስፋፋ (ለምሳሌ ሃሳብን)።

ሻዳበሪያ ስ አፈር ለተክል ወይም ለሰብል ተሰማሚና ጠቃሚ ነገር እንዲኖረው የሚያደርግ እንደ ፍገ ያለ ወይም በፋብሪካ ተሰርቶ የሚወጣ የልዩ ልዩ ንጠረገገሮች ውሁድ።

አዳባሪ ሃሳብ ስ አገላግሽ፣ አጠናካሪ ሃሳብ።

ዳበሰ ግ 1. ነካ፣ ዳሰሰ። 2. ፈተሽ፣ መረመረ።

ፈለገ (በእጅ በመነካካት)።
ዳበሳ ስ ዳሰሳ።
በዳበሳ 1. ማየት በማይቻልበት ሁኔታ በእጅ ብቻ በመነካካትና በመረዳት። *ክበራቱን በዳበሳ አገኘሁት*። 2. በግምት፣ በመላ፣ በዳሰሳ።
ዳበረት ስ የጎድን ዘርፍ፣ ከብራኳ ጋር የተያያዘ የትክክ ስጋ።
ዳባ ስ 1. የበሬ ቆዳ፣ ቁርበት። 2. ከበሬ፣ ከአጋዘን፣... ቆዳ የሚሰራ የመናንያን ልብስ፣ አፅፍ።
ዳባ ለባሽ ስ የበሬ፣ የአጋዘን፣... ቆዳ የሚለብስ መናኝ መነኩሲ።
ዳቤ ስ ሊጡ በወፍራሙ ተዘጋጅቶ የሚጋገር ወፍራም እንጀራ።
ዳብሬ ስ ከእንስራ እነሰ የሚል ትልቅ ገንቦ።
ዳቦ ስ 1. ብዙውን ጊዜ የሰንዶ ጭቀት በወፍራሙ ተሰክቶ በተለያየ ቅርፅና መጠን የሚዘጋጅ ምግብ። 2. (ዘይ.) ወፍራም (እንጀራ ወይም መጠጥ)።
ዳቦ ደፋ ዳቦ (ድፍ) ጋገረ።
ዳቦ ቆሎ ስ በአብዛኛው የሰንዶ ወይም የፍርፍ ጭቀት በወፍራሙ ከተሰካ በሂሳ ሊጡ እየተደበለበሰ በቆሎ ቅርፅ ተዘጋጅቶና ተቆልቶ የሚቀርብ የምግብ አይነት።
ዳቦት ስ ችቦ።
ዳተኛ ት ችላተኛ፣ ልግመኛ።
ዳን ግ 1. ሀመሙ ለቀቀው፣ ተፈወሰ፣ ታሞ የነበረው ጤንኛ ሆነ፣ ሻረ። 2. ተረፈ፣ አመለጠ። *ደርሶ ከነበረው አደጋ እርሱ ብቻ ዳን*።
መዳኛ ስ 1. መትረፊያ፣ ማምለጫ። *መዳኛ የለውም*። 2. መድሃኒት።
መድሃኒት (መዳኒት) ስ 1. ከተለያዩ ስራስርቶች ማእድናት ቅጠላ ቅጠሎች፣... በጭቅት፣ በእንክብል፣ በቅባት፣ በፈሳሽ፣... መልክ የሚዘጋጅ የሀመም መፈወሻ። 2. አብነት። 3. በጤና ላይ ጉዳት የሚያስከትል መተት፣ ደግሞ፣ ስራይ፣...።
መድሃኒት ቀመሰ 1. የኮሶ መድሃኒት ጠጣ። 2. በጠላት የተዘጋጀ ጎጂ መድሃኒት ተደረገበት (በምግብ ወይም በመጠጥ አማካይነት)።
መድሃኒት ነክቶታል መጥፎ መተት፣ መድሃኒት ተደርጎበታል ።
መድሃኒት ቀማሚ የተለያዩ መድሃኒቶችን በተለያዩ መልክ የሚያዘጋጅ ባለሙያ ።
መድሃኒት ቤት ስ መድሃኒት የሚሸጥበት መደብር ።
መድሃኒተኛ ስ 1. ባለመድሃኒት፣ መድሃኒት

አዋቂ። 2. ጠላቶቹ ናቸው ብሎ በሚገምታቸው ሰዎች ላይ ጎጂ መድሃኒት የሚያደርግ ሰው ።
መድን (መድሀን) ስ ዋቤ፣ ዋስትና ።
ተዳነ ግ ዋቤ፣ መድን ሆነ። *ግን ተዳነህ* ።
አዳኝ ት ፈዋሽ ።
ዳንስ "ደነስ" ስር ተመ.
ዳንኪራ ስ 1. ጭፈራ፣ ድለታ፣ ዝላይ። 2. ሽብሸባ።
ዳንኪራ መታ / ረገጠ ወፈረ፣ ደለቀ።
ዳንዳ "ደንዳ" ጎ ተመ.
ዳንዴ ት 1. ጠረንገሎ፣ ጠብደል። 2. (ዘይ.) ወንበይ፣ ቀማኛ ።
ዳንግሌ በግ ስ ትላቱ እሳት የሚመስል ቀይ በግ።
ዳኘ ግ የከላሽንና የተከላሽን፣ የበዳይንና የተበዳይን ከክርክ ወይም ጉዳይ ሰምቶ ፍርድ ሰጠ።
ዳኘ ስ 1. አንድን ጉዳይ አስመልክቶ ብያይ፣ ፍርድ፣ ውሳኔ፣... ለመስጠት ስልጣን ያለው ሰው። 2. (ሰፊ) በአንድ ስፖርታዊ ውድድር ወቅት እንደ ውድድሩ አይነት ከሚዳው ውጭ ወይም ከሚዳው ውስጥ በመሆን የስፖርት ህጎች መከበርን የሚቆጣጠርና ውሳኔ የሚሰጥ።
ዳኘ ረገጠ አልዳኝም አለ፣ የዳኘን ፍርድ አንኳሰስ ።
ዳኘ ቀጠነኝ አለ ዳኘን ናቀ ።
የዳኘ ራት ስ ወደ አንድ አካባቢ ለሂደ ባለስልጣን የአካባቢው ነዋሪ አዋጥቶ ያቀርበው የነበረ ምግብና መጠጥ ።
ዳኘነት ስ የመፍረድ፣ የመወሰን፣ የመበየን ተግባር ።
ዳኘነት ገባ 1. የተወሰነበትን የዳኘነት መቀጫ ከፈለ። 2. የዳኘነት መቀጫ ተጣለበት ።
የዳኘነት የዳኘነቱን ስራ ላከናወነው ፍርድ ቤት ተረጅው የሚከፍለው ገንዘብ ።
ተዳኘ ግ ለሀገ ተገዛ፣ ታዘዘ፣ የዳኘን ብያይ አቀበለ፣ ስርአት ያዘ ።
አዳኝ ግ ለዳኛ አቤት አለ፣ ከሰሰ ።
ዳከረ ግ 1. ላቆጠ፣ ተለወሰ። (ጭቃ ውስጥ)። 2. (ዘይ.) በጣም ለፋ፣ ደከመ፣ ማለን ።
አዳከረ ግ 1. አላቆጠ፣ ለወሰ። 2. በጣም አለፋ፣ አማለን ።
አዳካሪ ት በማይመለከተው ጉዳይ ውስጥ ጥልቅ የሚል፣ ዘባራቂ፣ የሰው ጉዳይ የሚያበላሽ ።

ዳካ ስ ብዙውን ጊዜ ለማብራሪያ የሚያገለግል እንደ ሞገድ ያለ እቃ ።

ዳክቤ ስ የእግርቹ ጥቶች እርስ በርስ ማቸው በሰስ ቆዳ የተያያዙ፣ ምንቃ፣ ጠፍጠፍ የሚል፣ አንገቱና እራሱ ላይ የሚያበለጠጠው ግራጫ ቀለም ያለው፣ በወንዝ፣ በባህር ወይም በየብስ የሚኖር የአሞራ አይነት(ስእሉን አሞራ ስር ተሙ)።

ዳዊት(መዝሙር ዳዊት) ስ በመፅሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚገኝ የፀሎት መፅሐፍ ክፍል ወይም ራሱን ችሎ የተዘጋጀ የዚህ የፀሎት መፅሐፍ መጠሪያ።

ዳዊት ደገመ 1. መፅሐፈ ዳዊትን ተምሮ ጨረሰ። 2. መፅሐፈ ዳዊትን በግንብስ ፀለፍ፣ፀሎት አደረገ ።

ዳዊት ደጋሚ ስ 1. ፀሎተኛ(ዳዊትን በግንብስ)። 2. ከዳዊት ትምህርት በስተቀር ተወማሪ ሌላ ትምህርት የለው።

ዳዊት አስደገመ 1. ዳዊት ተምሮ እንዲወርስ አደረገ። 2. የዳዊት ፀሎት እንዲፀለይለት አደረገ።

ዳዋ ስ ጥሻ።

ዳውላ ስ 1. ሃያ ቀና የሚይዝ ትልቅ ስልቻ። 2. በጭነት ከብት ጀርባ ላይ የሚደረግ መደላደላ፣ የቁርቁራ መከላከያ። 3. (ዘይ.፣ ስድብ) ጠብደል።

ዳውዳ ስ ከክፍሉ ማን ከቃጫ የሚሰራ ምንጣፍ።

ዳዳ ስ ከጀለ፣ማድረግ ፈለገ።

ዳዴ ስ ህግን ልጅ በሌላ ሰው እየተደገፈ የሚያደርገው የመራመድ ልምምድ ወይም ሙከራ።

ዳዴ አለ ስ 1. ለመራመድ ሞክረ (ህግ)። 2. ቀስ እያለ ሃደ። 3. እድገቱ ፍጥነት በሌለው ሁኔታ ሆነ።

*ዳገተ

ዳገት ስ አቀበት፣ ወደፊት ሲሄዱ ከፍ እያለ የሚሄድ አስቸጋሪ መንገድ ወይም ስታ፣ የቆልቆል ተቃራኒ።

አዳገተ ስ አስቸጋሪ፣ አቃተ።

አዳጋኝ ስ አስቸጋሪ፣ አሞክ።

ዳገሳ ስ ፍሬው ጥቁር፣ ቀይ ወይም ነጭ የሆነና ጎመን ዘር የሚያክል የእህል አይነት።

ዳግመኛ "ደገመ" ስር ተሙ.

ዳግሚያ "ደገመ" ስር "ዳግም" ን ተሙ.

ዳግማዊ "ደገመ" ስር ተሙ.

ዳግም ዝ.ክ.

ዳግሞሽ "ደገመ" ስር "ዳግመኛ" ን ተሙ.

ዳጎስ ስ ወፈረ።

ዳጎስ ያለ ስ ወፈር ያለ።

ዳጠ ስ 1. ደፈጠ።ጨፈለቀ። 2. ዳጠ። ድጥ ሆነ፣ እግር አስከዳ፣ አንሻተተ።

ዳጥ ስ ሲረገጡት የሚያሟልጭ ጭቃማ (ሰታ)።

ድጥ ዝ.ክ.

ድጣም ስ ዳጥ የሆነ (ሰታ)።

አዳጠ ስ አዳጠ፣አንሻተተ።

ዳፈ ስ ገፋ፣ አዳፋ፣ገፈተረ።

ዳፈለ ስ ገፍላ አይነት ፀጉር አወጣ፣ፀጉራም ሆነ።

*ዳፈነ

ዳፈን ስ 1. አንድን ግዴታ በተወሰነ ጊዜ ውስጥ ያለመፈፀም ሁኔታ (ግብርን በወቅቱ አለመክፈል፣ ትዳሌን ማስታገል፣...)። 2. አንድን ግዴታ በተወሰነ ጊዜ ባለመፈፀም ምክንያት የሚከፈል መቀሙ።

ተዳፈነ ስ 1. ታላቅ፣ መፈፀም የነበረበት ነገር ሳይፈፀም ቀረ። 2. አመድ ለበለ፣ ተቀበረ(አሳት)።

አዳፈነ ስ አስታገለ፣መፈፀም የሚገባውን ነገር ሳይፈፀም ቀረ።

ዳፋ ስ ጠስ፣መዘዘ።

ዳፍንት ስ አነስተኛ ብርሃን ባለበት ወይም በየሰማ ውስጥ በደንብ ለማየት የማያስችል (የሚሰማ) የአይነት ስታ።

ዳፍንታም ስ 1. ዳፍንት የያዘው ሰው። 2. (ዘይ.) ሀ. ንቃት፣ ቅልጥፍና የሌለው። ለ. ደደብ፣ ትምህርት የማይገባው።

ዴ የ "ደ" ፊደል ሃምስ ዘር።

ዴሲማል ስ ከነጥብ በሂሳ የሚፃፍ በአንድና በዘር መካከል ያለ ማንኛውም ቁጥር፣ አስርዮሽ ወይም በአስርዮሽ፣ በመቶኛ፣... የሚገለፅ ክፍል፣ቶይ ቁጥር፣(ለምሳሌ 0.27 ዴሲማል ቁጥር ሲሆን ሃያ ሰባት መቶኛ የሚለውን አሃዝ ያሳያል ወይም ይወክላል)።

ዴሲ ሜትር ስ የርዝመት መለኪያ፣ 10 ዴሲ ሜትር 1 ሜትር ይሆናል።

ዴፈረንሽያል (ዳፈራንሻል) ስ ሁለቱን የሚከናወኑ እግር ፍጥነት ለማስተካከያነት የሚረዳ የመኪና አካል።

ድ የ "ደ" ፊደል ሳድስ ዘር።

ድሁር ስ በጣም አጭር (ሰው)።

ዴኔታ ስ 1. አጭርና ቀጭን የሆነች የዋልታ ዙሪያ ማገር። 2. የቂጥኝ አይነት።

ድሃ "ደሃ" ን ተሙ.

ድሀንገ ስ የበገና፣ የክራር ጅግት መግራፊያ። (የበገናን ስልል ተሙ)።

- ድለላ¹ "ደለለ" ስር ተመ.
- ድለላ² "ደለ" ስር ተመ.
- ድለቃ "ደለቀ¹" ስር ተመ.
- ድላል "ደለለ²" ስር ተመ.
- ድል ስ ተፎካካሪን፣ ተቀራጺን፣ ጠላትን፡፡
በማሸነፍ፣ በመርታት የሚገኝ ውጤት፡፡
- ድል ሆን/ተነሳ ተሸነፈ፡፡
- ድል መታ/ነሳ/ አደረገ/ ተቀዳጀ/
አሸነፈ፣ የበላይነት አገኘ፣ ረታ፣ ፡፡
- ድልሀ "ደለሀ" ስር ተመ.
- ድልምጥ "ደለመጠ" ስር ተመ.
- ድልቂያ "ደለቀ¹" ስር ተመ.
- ድልብ "ደለበ" ስር ተመ.
- ድልዝ¹ "ደለዝ¹" ስር ተመ.
- ድልዝ² "ደለዝ²" ስር ተመ.
- ድለዳል "ደለደለ" ስር ተመ.
- ድልድል ዝ.ክ.
- ድልድል ዝ.ክ.
- ድልድይ ስ በወንዝ ወይም የወንዝ ቅርፅ ባለው መራት ላይ ከአንጠት፣ ከድንጋይ፣ ከብረት፣... የሚለራ መሸጋገያ፡፡
- ድሎት "ደላ" ስር ተመ.
- ድመት ስ ብዙውን ጊዜ አይጥ እንዲያድን ተብሎ በቤት ውስጥ እንዲኖር የሚደረግ/ፀጉሩ ለበልህ የሆነ ትንሽ ቤት እንስሳ(በእሌ-ን ቤት እንስሳ ስር ተመ.)፡፡
- ድማሚት "ደማሚት" ን ተመ.
- ድም
- ድም አለ ን እንደ ከዘር ወይም እንደ መድፍ ውህት ያለ ድምፅ አሰማ፣ ገም አለ፡፡
- ድምር "ደመረ" ስር ተመ.
- ድምበር "ደነበረ³" ስር "ድንበር"ን ተመ.
- ድምበር ተኛ**ደነበረ³" ስር "ድንበር ተኛ" ን ተመ.
- ድምቡሎ(ድንቡሎ) ስ 1. ባለ አምስት ሳንቲም መሃለት፡፡ 2. (ዘይ) ድንቡጭ ያለችና ደመገብ የሆነች ልጅ እገር ሴት፡፡
- ድምቡሽ(ድንቡሽ) ፣ የፋፋ፣ የማረባት (ሀገን ልጅ)፡፡
- ድምቡጫ ዝ.ክ.
- ድምቢጥ "ድንቢጥ" ን ተመ.
- ድምብላል ስ መጠት እንደ ዘንጋጻ የሆነ ጉብለብላ የትመም አይነት፡፡
- ድምብል "ድንብል" ን ተመ.

- ድምድማት "ደመደመ" ስር ተመ.
- ድምጥማጥ
- ድምጥማጡ ጠፋ 1. ደብዛው ጠፋ፣ ያለበት፣ አድራሻው ታጣ፡፡ 2. ተደመጠ፡፡
- ድምፅ(ድምጥ) ስ 1. በመናገር፣ በግዜያ፣ በአንገትሰቃሲ አግካይነት ወይም አንድ አካል ከሌላው ጋር ሲተም የሚፈጠርና ጆር ሲሰማው የሚችል ግንኛውም ስርዓት የቀጠለ ውህት ፡፡ 2. አንድን ጉዳይ፣ ሃሳብ፣... በመደገፍ.. ወይም በመቃወም ወይም ሌላ አገዳጅ በመያዝ የራሱን ውሳኔ፣ ምርጫ በይፋ (እጅ በግውጣት) ወይም በምስጢር (ካርድ በመጣል) የግላውንት፣ የግስመዝገብ ሁኔታ፡፡
- ድምፁ አይሰማም ዝምተኛ፣ ጭምት ነው፡፡
- ድምፁ ያምራል ጥፋ ድምፅ አለው፡፡
- ድምፁ ጠፋ 1. ዝም አለ፡፡ 2. አድራሻው ታጣ፡፡
- ድምፁን ሰለበው ድምፁን ዘጋው፡፡
- ድምፅ ሰጠ 1. በምርጫ ወይም በውሳኔ ጊዜ ድጋፍን ወይም ተቃዋሚውን እጅ በግውጣት ወይም በሌላ ዘዴ አሳወቀ፡፡ 2. ድምፁ እንዲወምር፣ እንዲገላ አደረገ (የራዲዮ፣ የተሌቪዥን)፡፡ 3. ድምፅ አለግ፡፡
- ድምፅ ሰጪ ስ መራጭ (ድምፅ በመስጠት)፡፡
- ድምፅ መረቀ ፣ ጥፋ ድምፅ ያለው ሰው፡፡
- ድምፅ ተአቅቦ ስ በሰብሰባ ላይ ለሚተላለፍ ውሳኔ የድጋፍ ወይም የተቃዋሚ ድምፅ አለመስጠት፡፡
- ድምፅ መቅጃ ስ ግንኛውንም ድምፅ (ውህት፣ ንግግር፣ ዜማ፣...) እየተቀበለ በከር ጥብጣብ ወይም በሽክላ ላይ እንዳለ መዝገብ ወይም ቀርቦ የሚያስቀር መሳሪያ፡፡
- ድምፅ ማጉያ ስ የአንድን ነገር ድምፅ እየተቀበለ መልሶ እንደአስፈላጊነቱ የድምፁን ሃይል ወምርጫ አገልግሎት የሚያስጠጥ መሳሪያ፡፡
- ድምፅ የሌለው መሳሪያ ስ እንደ ወብራ፣ ጎራጊ፣ ሰንጠላ... ያለ የጦር መሳሪያ፡፡
- ድምፃዊ ፣ 1. ሲያዜም ወይም ሲዘፍን ድምፁ የሚያምር፣ ደስ የሚል፡፡ 2. ዘፋኝ፡፡
- ድረስ "ደረሰ" ስር ተመ.
- ድሪ ስ ከብር ወይም ከወርት የሚለራ የአንገት ጌጥ፡፡
- ድሪ "ደሪ" ስር "ድሪያ" ን ተመ.
- ድሪቶ "ደረተ" ስር ተመ.
- ድሪቷም ዝ.ክ.
- ድሪያ "ደሪ" ስር ተመ.

ድራማ ስ በቴላትር ቤት፣ በሬዲዮ፣ በቴሌቪዥን የሚቀርብ ወይም የቀረበ ተውኔት።

ድራማ ስ ያልተወቃ የዘንጋዳ ወይም የማሽላ ራስ ክምር።

ድራር¹ ስ አስከሬን ወይም የሬሳ ሳጥን ሙቃብር ውስጥ ከገባ በሂሳ አፈር እንዳይጫነው ከሌላ የሚሆን የእንጨት ወይም የድንጋይ ርብራብ።

ድራር አቃፊ ስ በሙቃብር ውስጥ በሬሳ ሳጥን ዙሪያ የሚደረገር ርብራብን (ድራፍን) የሚሸከም ድንጋይ።

ድራር² ስ የትልቅ በካል ዋዜማ።

ድራሽ "ደረሰ" ስር ተመ.

ድራብ "ደረበ" ስር "መደረቢያ" ን ተመ.

ድራት "ድራ" ስር ተመ.

ድራፍት[ቢራ] ስ በፋብሪካ ተጠምቆ እንደ ወጣ፣ ብዙ ሳይቆይ በትኩሱ ለተጠቃሚ የሚቀርብ ቢራ።

ድር "ድራ" ስር ተመ.

ድርሰት "ደረሰ" ስር ተመ.

ድርሳን ዝ.ክ.

ድርስ "ደረሰ" ስር ተመ.

ድርሻ ዝ.ክ.

ድርቀት "ደረቀ" ስር ተመ.

ድርቄ ስ ሰገባ።

ድርቅ "ደረቀ" ስር ተመ.

ድርቅና ዝ.ክ.

ድርቆሽ ዝ.ክ.

ድርበብ "ደረበበ" ስር ተመ.

ድርብ "ደረበ" ስር ተመ.

ድርብብ "ደረበበ" ስር ተመ.

ድርት "ደረተ" ስር ተመ.

ድርያ "ድራ" ስር "ድሪያ" ን ተመ.

ድርድር "ደረደረ" ስር ተመ.

ድርድር ዝ.ክ.

ድርጅት "ደረጀ" ስር ተመ.

ድርገት ወረዳ ስ (ኢ.አ.ተ.ቤ.) በቅዳሴ ስነ ስርአት ማብቂያ ላይ ምእመናኑን ለማቆረብ መስዋዕቱን ይዘው ቀዳሶች በእንድነት ከመቅደስ ብቅ አሉ።

ድርጊት "ደረገ" ስር ተመ.

ድርጎ "ዳረገ" ስር ተመ.

ድርጎኛ ዝ.ክ.

ድርጭት ስ አሸዋማ መልክ ያለውና ከርግብ እነስ የሚል የወፍ አይነት።

ድርፋጭ "ደረፎጫ" ስር ተመ.

ድር "ዱር" ን ተመ.

ድስት ስ ወጥ ለመሰሪያ ወይም ለመቀቀያ እንዲያገለግል ከሸከላ ወይም ብረት ነክ ከሆኑ ነገሮች የሚሰራ፣ የተለያዩ መጠን ያለው እቃ።

ድቀት ስ 1. ክሰረት። 2. ውርደት።

ድቁስ "ደቆሰ" ስር ተመ.

ድቁና "ዳቆነ" ስር ተመ.

ድቃቂ "ደቀቀ" ስር ተመ.

ድቅን "ደቀነ" ስር ተመ.

ድቅድቅ "ደቀደቀ" ስር ተመ.

ድቋ ስ በጉሽ ጠላ መልክ የሚዘጋጅ የጠላ አይነት።

ድቡልቡል "ድብልብል" ን ተመ.

ድቡሽት ስ ሲረግጡት ትምክ ትምክ የሚል አሸዋማ መሬት።

ድባ ስ ድቡልቡል ቅጽዕ ያለው የደቃ አይነት።

ድባቅ

ድባቅ መታ አጠፋ፣ አወደመ፣ አሸነፈ፣ ደመሰሰ።

ድባብ ስ ከሃር ጨርቅ የሚሰራና የብር ወይም የወርቅ መርገፍ ያለበት፣ በበካል ቀን በቤተክርስቲያን ለታቦት የሚዘረጋ ትልቅ ጥሳ።

ድባኖ "ደባነ" ስር ተመ.

ድቤ ስ ለመቃብር ተብሎ የተቆፈረ አፈር።

በድቤ ተቀበረ ያለ ሳጥን ወይም ያለ ድራር ተቀበረ(አስከሬኑ አፈር ብቻ ለበሰ)።

ድቤ ስ ትንሽ ነጋሪት፣ የቃልቻ ከበር።

ድብ¹ ስ ረጅም ፀጉርና ጥፍር ያለው፣ ጠንካራና ሃይለኛ የሆነ አውሬ።

ድብ²

ድብ አለ ገ ወደቀ፣ ዱብ አለ።

ድብ አደረገ ገ አፈረጠ፣ ጣለ።

ድብል¹ "ደበለ" ስር ተመ.

ድብል² "ደበለለ" ስር ተመ.

ድብልቅ "ደባለቀ" ስር ተመ.

ድብልቅልቅ ዝ.ክ

ድብልብል "ደበለበለ" ስር ተመ.

ድብርቅ ስ መድሃኒትነት አለው የሚባል፣ ፍሬው ተወቅጦና ከአጥሚት ጋር ተፈልቶ የሚጠጣ፣ በወይና ደጋ የሚበቅል የእፀዋት አይነት።

ድብርት "ደበረ" 3 "

ድብብብስ "ደበስ" ስር ተመ.

ድብቅ "ደበቀ" ስር ተመ.

ድብብቆሽ ህክ

ድበት ስ ትንሽ የእህል ክምር።

ድብትርና "ደበተረ" ስር ተመ.

ድብኝት ስ 1. ከጭቃ የተሰራ የእህል

ማስቀመጫ፣ ጎታ ጉሰጉሻ። 2. (ዘይ.)

አጭርና ወፍራም የሆነ (ሰው)።

ድብኝት 1ኛ ፍቺ

ድብክብክ "ደበክበክ" ስር ተመ.

ድብደባ "ደበደባ" 1 " ስር ተመ.

ድብዳብ ስ ለመቀመጫነት የሚያገለግል ከነጮሩ የተለፉ የበጎ ቆዳ።

ድብደባ ስ የአፈር፣ የጉድፍ ክምር፣ ኩይስ።

ድብደብ "ደበደብ" ስር ተመ.

ድብድብ "ደበደብ" 2 " ስር ተመ.

ድንሰር "ደነሰረ" ስር "ደንሳራ"ን ተመ.

ድንቆርና "ደነቀረ" ስር ተመ.

ድንቅ "ደነቀ" ስር ተመ.

ድንቅፍቅፍ "ደነቀፈ" ስር

"ደንቀፍቃፋ"ን ተመ.

ድንበር "ደነበረ" 3 " ስር ተመ.

ድንበርተኛ ህክ

ድንቡሉ "ድምቡሉ" ን ተመ.

ድንቡሽ "ድምቡሽ"ን ተመ.

ድንቢጥ (ድምቢጥ) ስ ለመጠና እነስተኛ የሆነ የወፍ አይነት።

ድንብል (ድምብል) ስ ሲቶች በከር ስኩተው አንገታቸው ላይ የሚያደርጉት ቀለበት።

ድንብርብር "ደነበረ" 2 " ስር ተመ.

ድንት አለም ዝንት አለም ።

ድንኝ ስ የፍሬው ቅርፅ ከብ ወይም ሞላላ ሆኖ በመፈት ውስጥ እንደ ሸንኮርት የሚያፈራና የሚፋፋ፣ ተቀትሎ፣ ተጠብቦ... የሚበላ ተክል።

ድንገ ስ 1. ችፍግ ብሎ የሚገኝ ደን። 2. (ዘይ.) ችፍግ ያለ ፀጉር።

ድንኩል

ድንኩል ድንኩል አለ ገ ድክ ድክ አለ (የሀገን ልጅ አካሄድ)።

ድንክ ት ከመሰሉቹ በተለየ በጣም አጭር የሆነ ትክል ሰውነት ያለው።

ድንክ አልጋ ስ አጠር፣ ጠብብ ብሎ ለመቀመጫም እንዲያገለግል ሆኖ ከእንጨትና ከጠፍር የሚሰራ አልጋ።

ድንኳን ስ ከሸራ ወይም ከአቡጃዲ፣... የሚሰራ፣ እንደ ቤት ሆኖ በጊዜያዊነት የሚያገለግል መጠለያ።

ካስማ

ድንኳን

ድንኳን ጣለ (ተክለ) ድንኳን ዘረጋ።

ድንገት ተውገ 1. ላይታሰብ። በወይዘት ድንገት ሞተ። 2. ምናልባት። ድንገት መኪና ከላገህ ነገ እንዳለሁ።

ድንገተኛ ት 1. ያልታሰበ። ስ 2. ድንገት የሚያጋጥም የህመም አይነት። 3. ድንገተኛ ለተባለው በሽታ ማስታገሻ ይሆናል የሚባል መድኃኒት(ብዙውን ጊዜ ሰራሰር)።

ድንገተኛ ክፍል ስ ድንገት የታመሙ ወይም እደጋ የጋጠማቸው ለሞቻ የሚታከሙበት ክፍል (ሃኪም ቤት)

ድንኩላ[ፈረስ] ስ ያልተከላሸ ፈረስ።

ድንጉል ስ 1. ከአንድ የንብ መንጋ መካከል ስራው ውሃ ማጋዝ የሆነና የማይናደፍ ንብ ። 2. ድንጉል ከሚባለው የንብ ድምፅ ጋር የሚመሳሰል ወፍራም ድምፅ የሚወጣው የበገና ሻማት።

ድንጉርጉር "ደነሰረ" 2 " ስር ተመ.

ድንጉጥ "ደነገጠ" ስር ተመ.

ድንጋሌ "ድንግል" ስር ተመ.

ድንጋይ(ደንጊያ) ስ 1. ብረትነት የሌለው ጠጣር የማለድን አይነት። 2. (ዘይ.)ደደብ፣ ነገር የማይዘልቀው፣ ጠንካራ፣ ቻይ። 3. "ባትሪ" ስር " ባትሪ ድንጋይ" ን ተመ.

ድንጋይ ነው ደደብ፣ የማይገባው ነው።

የድንጋይ ልብስ ስ በድንጋይ ላይ ተለጥፎና ጭፍቅ ብሎ የሚበቅል አረንጓዴ የእውቀት አይነት።

የድንጋይ ከበል ስ እየነደደ ሙቀት

የሚሰጥና ጋዝ የሚገኝበት ጥቁር ጠጣር ማእድን።
ድንጋይ ልብ (ልብ ድንጋይ) 1. ጠካራ።
2. የግደገባው። ድንጋይ ልብ ስለሆነ ቢነገሩት
አይገባውም።

ድንጋይ ራስ ደደብ።

ድንጋይ በእግሩ ሰነፍ ትልጥፍ የሌለው
ጎታታ።

ድንጋያማ ት ድንጋይ የበዛበት ቦታ ወይም
መሬት።

ድንጋይ "ደነገገ" ስር ተመ.

ድንጋጌ "ደነገጠ" ስር ተመ.

ድንግል (ብ.ቁ.ደናግል) ስ 1. ድንግልና። 2.
የግብረ ስጋ ግንኙነት ፈፅሞ ያላደረገ። ት 3.
ታርሶ ተቆፍሮ የግያውት (መሬት)።

ድንጋሌ ስ ገፅና፣ ሀይወትን በሙሉ የግብረ
ስጋ ግንኙነት ፈፅሞ ሳያደርጉ የመኖር ሁኔታ።

ድንግላዊ (ድንግላይ) ት ሀይወትን በሙሉ
ከግብረ ስጋ ግንኙነት ርቆ የሚኖር።

ድንግልና ስ 1. ከብረ ገፅና፣ ሀግ። 2.
ከግብረ ስጋ ግንኙነት ርቆና ተጠብቆ የመኖር
ሁኔታ።

ድንፋታ "ደነፋ" ስር ተመ.

ድኝ ስ ቀለሙ ቢጫ የሆነ የግእድን አይነት።

ድከን "ደከነ" ስር ተመ.

ድኩላ ስ አንገቱ ነጭ፣ በጀርባው ላይ አልፎ
አልፎ ነጣ ያሉ ምልክቶችና ጥቁር ሽንትር
ያለው፣ ሌላ አካሉ ወርትግ የሆነ፣ ከአጋዘንና
ከኒያላ ወገን የሚመደብ፣ ተገደቶ እስከ 50 ሳንቲ
ሜትር የሚረገጠው፣ ትጠላቅጠል፣ ሳር፣...
የሚመገብ የዱር እንሰሳ (በእሉን "የዱር
እንሰሳ" ስር ተመ.)።

ድኩም "ደከመ" ስር ተመ.

ድካ "ደካ" ስር ተመ.

ድካም "ደከመ" ስር ተመ.

ድከመት ዝ.ክ.

ድከን "ደከነ" ስር "ድከን" ጎ ተመ.

ድኮት ስ ከብር ወይም ከነሃስ የሚሰራ እንደ
አገላር ያለ የእግር ጌጥ።

ድኳ "ደኳኳ" ጎ ተመ.

ድው¹

ድው አለ ጎ ፀጥተኛ አለ።

ድው አለው ፍጠኝነት አደረገው።

ድው²

ድው አለ ጎ ገው የሚል ድምፅ አለግ።

ድውር "ደወረ" ስር ተመ.

ድውይ "ደዌ" ስር ተመ.

ድድ ስ በጥርሶች መብቀቻ፣ ጥርሶችን አጥብቆ
የሚይዝ ስጋ።

ድዱን አሰጣ ገለፈጠ፣ በሆነ ባልሆነ ነገር
ሳቀ።

ድዳም ት (ስድብ) 1. ከተለመደው መጠን በላይ
ድዱ ከጥርሶቹ ጎልቶ የሚታይ ሰው። 2. በሆነ
ባልሆነ ነገር የሚሰቅ፣ የሚገለፍጥ።

ድድር "ደደረ" ስር ተመ.

ድድቅ "ደደቀ" ስር ተመ.

ድጅኖ ስ ሁለቱም ጫፎች ድንጋይ ለመፈንቀል፣
መሬት ለመማስ እንዲያገለግል ሆኖ ሙሉ በሙሉ
ከብረት የተሰራ መሳሪያ።

ድጀኖ

ድጉልጉል "ደጎለጎለ" ስር ተመ.

ድጉስ "ደጎሰ" ስር ተመ.

ድጋሚ "ደገመ¹" ስር ተመ.

ድጋም "ደገመ²" ስር ተመ.

ድጋፍ "ደገፈ" ስር ተመ.

ድግ "ደገደገ" ስር ተመ.

ድግምተኛ "ደገመ²" ስር ተመ.

ድግምታም ዝ.ክ.

ድግምት ዝ.ክ.

ድግር ስ ከሞፈር ቂጥ ጋር በትትርት ከእርፍና
ከማረሻ ጋር በወገል የሚያያዝና ግረሻ
የሚሰነጠቀውን መሬት እያሰፋ የሚሄድ የእርሻ
መሳሪያ(በእሉን ሞፈር ስር ተመ.)።

ድግስ "ደጎሰ" ስር ተመ.

ድግዝግዝታ "ደገዝ" ስር ተመ.

ድግድግ ዝ.ክ.

ድግግም "ደገመ¹" ስር ተመ.

ድግግሞሽ ዝ.ክ.

ድግግ ስ የገንዶ ውፍረት እንደ ጨቃ ሆኖ
መለል መለል ያለ፣ በወይና ደጋ የሚበቅል
የእፅዋት አይነት።

ድግማ "ደጎመ" ስር ተመ.

ድጎ¹ ስ የፊድ ከደረሳቸው መካከል ትልቁ የዜግ
መፅሃፍ።

ድጎ² ስ ደቃት ገለግ አብት።

ድግም "ዳጠ" ስር ተመ.

ድጥ ዝ.ክ.

ድጦሽ ስ ተቀቅሎ የተደፈጠጠ ምስር፥ የአተር ከክ።

ድፊት ስ ወፍ፥ ቆት፥... ለመያዝ የሚያገለግል እንደ ወንፊት ያለ፥ ቅርጫት መሰል ወጥመድ።

ድፋርሳ ስ መልኩ ግራጫማ ቡና ቀለም የሆነ፥ በአንገቱ ዙሪያ፥ ከቂጡ አካባቢና ከየኩቲዎቹ በላይ እንደ ቀለበት የኮፋ ነጫጭ ሽንትሮች ያሉት፥ ቆዳው መጥፎ ጠረን የሚያመነጭ፥ እንደ ደጋን ገበጥ ያሉ ቀንዶች ያሉት ሳሪበል የዱር እንሰሳ።

ድፋት "ደፋ" ስር ተመ.

ድፊት ዝ.ክ.

ድፍረት "ደፈረ" ስር ተመ.

ድፍርስ "ደፈረስ" ስር ተመ.

ድፍን "ደፊነ" ስር ተመ.

ድፍንፍን ዝ.ክ.

ድፍደፍ "ደፈደፈ" ስር ተመ.

ድፍጥ "ደፈጠጠ" ስር "ደፍጣጣ" ን ተመ.

ድፍጥጥ ዝ.ክ.

ድፎ "ደፋ" ስር ተመ.

ዶ የ "ዶ" ፊደል ላብአ ዘር።

ዶላ ግ ከተተ፥ ወመረ፥ አገባ።

ዶለተ ግ 1. አሲረ፥ አደመ። 2. ተሰበሰበ (ለምክክር)።

ዶለታ (ዱለት) ስ ሲራ፥ እድማ።

ዶለተኛ ት እድመኛ፥ ሲረኛ።

ዶለዝ ት 1. ስለት የሌለው፥ ዱልዱም። 2. ወፍራምና ፍርጥም ያለ ሰውነት ያለው (ሰው)። 3. (ዘይ.) ደደብ፥ ደነዝ፥ እውቀት የማይገባው።

*ዶለዶሌ

ዶልዶሌ ት ፑር፥ ለጋሽ።

ተንዶለዶሌ ግ በብዛት ወረደ፥ ፈሰሰ (ፈሳሽ)።

አንዶለዶሌ ግ በብዛት አወረደ፥ እፈሰሰ።

ዶለዶመ ግ ደነዝ፥ ስለት የለሽ ሆነ።

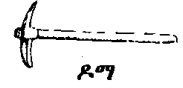
ዱልዱም ት 1. ስለት የሌለው፥ ደነዝ። ስ 2. አጠር ብሎ ችግሮች ያለ የዶር ኮከቅ።

ዶልዱማ ት ስለት የሌለው፥ ደነዝ።

አዶለዶመ ግ ስለትን አደነዝ፥ ዱልዱም እንዲሆን አደረገ።

ዶሳር ስ በአሜሪካ፥ በካናዳ፥ በእውስትራሊያ፥...

የሚያገለግል የገንዘብ ስም።
ዶልዶሌ "ዶለዶሌ" ስር ተመ.
ዶልዶማ "ዶለዶመ" ስር ተመ.
ዶማ ስ እጆታ ያለው መቆፈሪያ።

ዶማ

ዶመኛ ስ 1. በሬ ስለሌለው የእርሻ መራቱን እየቆፈረ በግምረት የሚተዳደር ሰው። 2. በዶማ የሚቆፍር።

*ዶረረ

ዱርር ት ጅንን፥ ኩፍ።

ተዶረረ ግ 1. ኮራ፥ ተጀነ። 2. ተቀጣ፥ አኮራ።

ተዶረሪ ት ኩፍ፥ ጅንን።

አዶረረ ግ አኮራ፥ ተቀጣ።

ዶር ስ 1. የሚረባ፥ ስጋው ለምግብነት የሚያገለግል ግል፥ የአምራ ወገን የሆነ የቤት እንሰሳ(ስእሉን የ"ቤት እንሰሳ" ስር ተመ.)። 2. (ዘይ.) ደቃቃ የሆነ፥ አትም የሌለው (ሰው)።

የዶር ብልት ስ ዶር ከተገነጣጠለ በኋላ የሚወጣው እንደ መላላጫ፥ ፈረሰኛ፥... ያለው የዶር አካል።

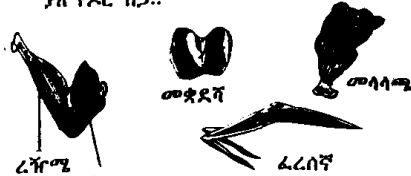
ዶር ሮሀ እኩላ ሌሊት ሆነ።

ዶር ማታ 1. አንድ ሰው አንድን ከወደ ያለ ነገር ፈጥሮ እንዲፈፀም(ለምሳሌ መራራውን ኮሶ ጅው አድርጎ እንዲጠጣ) የሚነገር የማደፋፈሪያ ቃል። 2. ባዶ ተሰፋ።

ዶር በጋን 1. በጣም ትንሽ ለሆነ ነገር በጣም የተለቀ መከተቻ፥ መያጣ ማድረግ። 2. እጅግ አለመጠን ያሰ።

የዶር ማር ስ ከገረገገሬና ከአምጽ እንወት ላይ የሚገኝ ማር የሚመስል ሙጫ።

የዶር ብልት ስ እንደ ፈረሰኛ፥ መላላጫ፥... ያለ የዶር ስ።

የዶር ብልት

[P] ደር ወጥ ስ ከደር ብልት ብቻ የተዘጋጀ ወጥ።

ደር ዳቦ ስ ሊጦ በደር ወጥ ተለውሶ ከአንቀላሉና አጥንቱ ጋር አብሮ የተጋገረ የአበሻ ዳቦ።

ደሰኛ ጻ ሃይለኛ፣ ጉለበተኛ።

ደሴ ስ ግህደር፣ ፋይል።

ደሴ ከፈተ ፋይል ከፈተ፣ ሙግት ጀመረ።

*ደሽዶሽ

ደሽዶሽ አለ ግ ተንደሽዶሽ፣ ተንጠሽጠሽ።

ደሽዶሽ አደረገ አንደሽዶሽ፣ አንጠሽጠሽ።

ተንደሽዶሽ ግ 1. በውሃ የራሱ ጥሬ (ሽንብራ፣ ባቄላ፣...) ሲቀላ የሚሰጠውን አይነት ድምፅ ሰጠ። 2. ተቀላ (የራሱ ባቄላ፣ አተር፣...)።

አንደሽዶሽ ግ 1. በውሃ የራሱ ጥሬ ሲቀላ የሚሰጠውን አይነት ድምፅ እንዲሰጥ አደረገ። 2. ቀላ (የራሱ ባቄላ፣ አተር፣...)።

አንዱሽዶሽ ስ በውሃ በጣም ከራሱ በሂላ የተቀላ ጥሬ (ባቄላ፣ አተር፣...)።

ደቃ ስ በዙውን ጊዜ ጥቁር ሰማያዊ ቀለም ያለውና ቅርፁ እንደ ወፍራም ቀለበት የሆነ፣ መጠኑ ከቀለበት ያነሰ፣ በከር ተሰክቶ አንገት ላይ በጌጥነት የሚንጠለጠል ከጠርሙስ የሚሰራ የልጆች ጌጥ።

ደቅማ ስ ጥቁር ፍሬ የሚያፈራና ፍሬውም የሚበላ ጠንካራ የሆነ የዛፍ አይነት፣ ፍሬውም ደቅማ ይባላል።

*ደበረ

አደበረ ግ ተከፋ፣ ተቀየረ፣ አኮረፈ።

አስደበረ ግ አስከፋ፣ አስቀየረ፣ አስኮረፈ።

ደቢ ስ የሰማ አይነት።

ደኩሜንት ስ በምስክርነት ወይም በማሰራጃነት ሊያገለግል የሚችል ማንኛውም የፅሁፍ መረጃ፣ ሰነድ።

ደኩሜንታሪ ፊልም ስ የሰዎችን የአኗኗር ዘዴ፣ የእለት ተእለት የሰራ እንቅስቃሴና ውጤት፣ የአንስሳትን አኗኗር፣ ጠባይ፣...፣ የተፈጥሮ አካባቢን ሁኔታ የሚያሳይ ጥናታዊ

ወይም ዘጋቢ ፊልም።

ደኪ “*ደከደከ” ስር ተመ.

ደከተር ስ 1. የህክምና ሳይንስ ምሩቅና በህክምና ስራ ላይ የተሰማራ ባለሙያ። 2. በማንኛውም የእውቀት ዘርፍ በዩኒቨርሲቲ የሚሰጠውን ከፍተኛውን የመጨረሻ ደረጃ የሆነውን ሶስተኛ ደረጃ የተቀበለ ሰው።

ደዮ ስ (የን.አነ.) ቅመም፣ ቅባት፣... የሌለበት መኖኛ ወጥ።

ደግ ስ ጥንካራ የሌለው፣ ቅጠሉ እንስላል የሚመስል የእውነት አይነት።

[P] ደግ አመድ አደረገ አወደመ፣ አጠፋ።

ደጋማ ጻ በጥቁርና በቀይ መካከል ያለ የከብት መልክ።

ደሬ ስ 1. መጠኑ እነስተኛ የሆነ የገንቦ አይነት። 2. (ዘይ.) አጭርና ወፍራም የሆነ (በዙውን ጊዜ ለልጅ)።

ደፈ ግ ከነፋስ ጋር የተቀላቀለ ሃይለኛ ዝናብ ያለማደረጥ ጣለ፣ ዘነበ።

ደፍ ስ ነፋስ ቅልቅል የሆነና ለረጅም ሰአት ያለማደረጥ የሚዘንብ ሃይለኛ ዝናብ።

ደፈዶፈ ግ ዝጩ፣ ወፈረ።

ደፈዶፍ (ደፍዶፍ) ጻ ወፍራም፣ ቅርፀቢስ፣ ከመመፈሩ የተነሳ ቅርፁ የማያምር፣ የተደበለበለ።

ደፍ “ደፈ” ስር ተመ.

ደፍደፍ “ደፈዶፈ” ስር ተመ.

ደ¹ የ “ደ” ፊደል ፍንፅቅ ዘር።

ደ²

ደ₁ አለ ግ እንደ ጥይት ሙሀ ወይም እንደ በንብ ፈነዳ።

ደ₂ አደረገ ግ እንደ ጥይት ተኩስ ወይም እንደ በንብ ፍንዳታ ያለ ድምፅ አሰማ፣ አሙሀ።

ተንደዲ ግ በተደጋጋሚ የተኩስ ወይም የፍንዳታ ድምፅ ሰጠ ወይም ተሰማ።

አንደዲ ግ ተከታታይ የሆነ የፍንዳታ ወይም የተኩስ ድምፅ አሰማ።

ጀ

ጀ ከ“ደ” ፊደል ዘር ቀጥሎ የሚመጣ የአማርኛ ፊደል (ግለዙ ሆሂ)።

ጀለ ግ ቁለ፣ ሞኝ ሆነ።

ጀላ ት ቁለ፣ ሞኝ።

ጀላጅል ት ቁላቁል፣ ሞኛሞኝ፣ ወደቁልነት የሚወስደው።

ተጃጃለ ግ 1 ቁለ፣ ሞኝ ሆነ። 2 ተሞኘ።

አጀለ ግ አቁለ፣ አሞኘ።

አጃጃለ ዝ.ከ.

ጀለተ (ዠለተ) ግ በዛ፣ ሰፋ፣ ተንሰራፋ (አትከልት፣ ፀጉር)።

*ጀለጀለ

ጀልጃላ ት አለቅጥ የረዘመ፣ ዘልዛላ (ብዙውን ጊዜ ለልብስ)።

ጀልጅላ አለ ግ ተንጀለጀለ፣ ተንዘረፈፈ።

ተንጀለጀለ ግ ያለቅጥ ረዘመ፣ ተንዘረፈፈ።

ተንጀላጀለ ዝ.ከ.

አንጀለጀለ ግ ያለቅጥ አረዘመ ወይም አስረዘመ (ብዙውን ጊዜ ለልብስ)።

አንጀላጀለ ዝ.ከ.

ጀለጠ “ዠለጠ” ን ተመ.

ጀሳ ስ (ነውር) የወንድ ብልት።

ጀሌ ስ 1. የጦር መሳሪያ ያልያዘ ዘማች። ት 2. ተራ ሀዝብ ። 3. መሪ ያልሆነ፣ ተከታይ፣ ወይም ተራ አባል (የእንቅስቃሴ፣ የድርጅት)።

ጀልባ ስ መጠኑ አነስተኛ የሆነ የውሃ ላይ መጓጓዣ። (ሰለጉን “መጓጓዣ” ስር ተመ.)

ጀልጃላ “*ጀለጀለ” ስር ተመ.

ጀመለ ግ በብትን፣ በዝርዝር የነበረውን በአንድነት አደረገ።

ጀመላ ስ ጥቅል፣ ያልተበተነ፣ በአንድነት የሆነ።

በጅምላ ተው.ግ 1. በጥቅል፣ በነጣላ ያልሆነ (የሸቀጣ ሸቀጥ ግዢና አሻሻጥ መንገድ)። 2. በአጠቃላይ። ሁሉም ሰራተኛ በጅምላ በነፍ አይባሉም።

ጀምላ ነጋዴ (ሻጭ) ስ ሸቀጦችን በቸርቻሮ ሳይሆን በጥቅል የሚሸጥ ነጋዴ፣ አከፋፋይ።

ጀመረ ግ 1. አንድን ስራ፣ ተግባር ለመስራት አንድ ብሎ ከመሳኛው ተነሳ። 2. አንድን ስራ፣

ድርጊት ማካሄድ፣ መስራት ያዘ። ስራ የምንጀምረው በሁለት ስላት ሳይ ነው። 3. አንድን ስራ ለማከናወን፣ ለመፈፀም ወጠነ። 4. አንድ ድርጊት መካሄድ ያዘ፣ ወይም አንድ ሁኔታ ደንገት ተከሰተ። ለንግ መሠረድ ጀመረ/ዘናሳ መካከላ ጀመረ። 5. አንድን ነገር ለመስራት፣ ለማውጣት ቀዳማ ሆነ። የሀገራችን ስራ የጀመረችው ነገር ትደንታለች። 6. (ነገርን፣ ጠብን፣...) ማረ፣ ተነስሎ ወይም ድርጊቱን ለመፈፀም የመጀመሪያው ወገን ሆነ። 7. አንድ ነገር፣ መሳሪያ፣... ተግባሩን ማከናወን ያዘ፣ ወይም አንድ ሁኔታ መሆኑ፣ መካሄዱ ተከሰተ። ሆኗሉ ስራ ጀመረ።

መጀመሪያ ስ 1. መነሻ። ተው.ግ. በቅድሚያ፣ በፊት።

መጀመሪያ ጊዜ 1. ግንም ሳያደርገው በፊት፣ ለመጀመሪያ ጊዜ አለምን የገረ አለ ነው። 2. ለአንደኛ ጊዜ። 3. ከዚህ ቀደም ሳይሞከር፣ ሳይደረግ። ተለም የቀበሁት ለመጀመሪያ ጊዜ ነው።

የመጀመሪያ እርዳታ ስ አደጋ የደረሰበት ሰው ሁኔታውን ህክምና እስኪያገኝ ድረስ ለጊዜው የሚደረግለት የመጀመሪያ ህክምና።

ጀማሪ ት 1. ተዳሚ፣ መስራች፣ ቆርቆሪ። 2. ተለማማጅና ለአንድ ስራ ገና አዲስ የሆነ።

ጀማሪ ስ 1. የአነሳስ፣ የአጀማመር ሁኔታ። 2. የመጀመሪያ ደረጃ።

ጀማሮ “ጅምሮ” ን ተመ.

ጀምር (ጀማሮ) ት 1. ያላለቀ፣ ስራው የሚቀጥል፣ የተጀመረ። 2. የአጀማመር ሁኔታ። 3. አንድ ሰው የጀመረውና ያልወረሰው ስራ። ጅምረን ለወርስ።

አስጀመረ ግ 1. አንድ ሰው አንድን ስራ እንዲሰራ አያያዘ፣ አቆናጠጠ። 2. አንድ ሰራተኛውን... እንዲጀመር ወይም ለመጀመሪያ ጊዜ እንዲሰራ አደረገ።

ተጀመረ ግ 1. መካሄድ፣ መከናወን፣ መስራት ያዘ። 2. ለመጀመሪያ ጊዜ ታየ፣ ተከሰተ። የትያትር ጠብሳ በሃገራችን ከተጀመረ ሃምሳ አመታት አልፏል። 3. ተሞከረ። ለላተሳካም እንጂ ተጀምሮ ነበር።

ጀማ ስ ለአንድ ለተወሰነ ጉዳይ የተሰበሰቡ ሰዎች፣ ጉባኤ።

ጀምቦር (ጀንቦር፣ ኻምቦር፣ ዠንቦር) ስ ፀሃይ። ጀምቦር ስትጠልቅ ወደ ቤቱ ይጠል።

ጀምቦር ስትጠልቅ ወደ አመሻሽ ላይ፣ መሸት ቢል።

ጀምብ ስ ከሁለት የቀርቃባ ጭነት አንዱ።

ጃዋ ስ ከብረት የሚለራና ቅርፁ ላይ ዳ ወይም አካፋ የሚመስል እሳት መጫሪያ።

ጃረጅፊ ገ አረጃ፣ ገረጅፈ።

ጃረገገ “ገረገገ” ን ተመ.

ጃርባ (ገርባ) ስ 1. ከማጅራት እስከ መቀመጫ ያለ በሆድና በደረት ተቃራኒ አቅጣጫ የሚገኝ የሰውነት ክፍል (ሰውነት ስር ተመ.)። 2. የአንድ ነገር (ወረቀት፣ ሰሌዳ፣ ቤት...) የ፲ለኛ ገፅ።

ጃርባውን ሰጠ /አዞረ/ 1. ፊቱን አዞረ። 2. ችላ አለ።

የጃርባ አጥንት ዋነኛ የሆነ፣ በጣም አስፈላጊ ነገር። ሁሉ ለአገሪቱ ሊኮሚ የጃርባ አጥንት ንፍ።

ጃሶና ስ ከቀርቀር ወይም ከነሃስ ወይም ከከከላ የሚለራና ለሱና ለሻይ፣... ግፍያነት የሚያገለግል ሊቃ።

ጃሰደ “ገሰደ” ን ተመ.

ጃባ ገ እነሆ፣ ይህም ወይም እባክዎን ይጋበዙ ለግለት የሚያገለግል ቃል። ላሳዳ ጃባ።

ጃባ አለ ገ (ተራ እኑ) ስጠ።

ጃባ ስ ፀጉሩ ሳይመለጥ የተለፉ የበሬ ቆዳ።

ጃብራራ “* ገብረረ” ስር “ገብረራ” ን ተመ.

ጃብዱ(ጃብድ፣ ገብድ፣ ገብዱ) ስ የጉበዝና፣ የጃገንነት ስራ።

ጃብደኛ ት 1 ጃብዱ የሰራ። 2 ለዝና ሲል ሁኔታዎችን ሳያመሳክን አጉል የሆነ የድፍረት ስራ የሚሰራ።

ጃቦን ገ ሸፋፊነት አለበት።

ተጃቦን ገ ጠቅላላ ወይም መላ አካሉን ተሸፈነ።

ጃተሬ “ገተሬ” ን ተመ.

ጃነቶ ስ የነጭና የቀይ ጠቃጠቆ ያለበት ድብልብል ደቃ።

ጃንን ገ አካራ፣ አተበተ።

ጅንን ት ኩ።

ተጅንን ገ ኮራ፣ ተቤተ።

ጅነጅነ ገ በብዛት ሰበሰበ፣ አስገባ፣ ጠቀጠቀ።

ተጅነጅነ ገ በብዛት ተሰበሰበ፣ ተጠቀጠቀ።

ጅንበር “ጅምበር” ን ተመ.

ጅንዲ (ገንዲ) ስ ለመኝታ ንጣፍ የሚያገለግል የተለፉ የበሬ ወይም የላም ቆዳ።

ጅንፊል(ጅፊል) ስ ከነእምቡጡ የሆነ ወይም ያለተፈለፈ ሱና።

ጅውጃዋ(ገውገዋ) ት ከውካዋ፣ አቅለቢስ።

ጅዲ[መሬት] ስ በታህሳስ ወር የሚወጣ የኮከብ ላይነት። በተወማሪ “ኮከብ ቆጠራ” ን ተመ.

ጅጅረ ገ የምግብ ፍላጎት አላጣ።

ጅጅበ ዝ.ከ.

ጅገን ገ ጎበዙ፣ ደፈረ፣ ጅግና ሆነ።

ጅግና ስ 1. ለሃገር፣ ለወገን መስዋእትነት ከፍሉ ጥሩ ተግባር ያከናወነ፣ ወኔ፣ ድፍረት በሚጠይቅ ሁኔታ ላይ ጅብዱ የሰራ። 2. ብርታት፣ ጥንካሬ በሚጠይቅ ስራ ላይ ችግርን ተቋቁሞ ለውጤት የበቃ ጎበዝ። 3. ወጣት፣ ጎረምሳ።

ጅጎለ ገ አጠረ፣ ቀጠረ፣ አጥር አበጀ።

ጅጎል ስ አጥር፣ ቅጥር።

ጅፊጅፊ ገ ብዙ ትርጓሜና አወጣ።

ጅፍጃፋ ት ብዙ ትርጓሜና፣ ቅጠል ያለው።

ጅፍጅፎ ት እጅብ ብሉ በብዛት የበቀለ (በ-ቃያ፣ ችግኝ፣...)

ጅ.የ “ጅ” ፊደል ካለበት ዘር።

ጅ.ሆ ስ መያዣ፣ መድን።

ጅ.የ “ጅ” ፊደል ሳለበት ዘር።

ጅምናስቲክ ስ ለውነትን ለማፍታት፣ ለግጽበር... የሚሰራ የአካል ግስልጠኛ ስፖርት።

ጅምናዚያም ስ ጅምናስቲክ ለመስራት የሚያገለግሉ የተለያዩ መሳሪያዎች ያሉበትና ጅምናስቲክ የሚሰራበት ትልቅ አዳራሽ።

ጅኒ (ጅን) ስ ሰይጣን።

ጅኒው ተነሳሽነት ቁጣ ቁጣ አለው፣ ተናደደ።

ጅኒያም ት (ሰድብ) 1. ሰይጣናም። 2. ተናዳጅ።

ጅና ስ 1. የቀንድ ከብት ጅራት። 2. ከበሬ ጅራት ወይም ከበግና ከፍያል ቅልጥም ላይ ተገር እንደጅንጋር ከበትር ወይም ከዱላ ላይ የሚጠለት ቆዳ።

ጅእሎ-ጂ ስ የመሬትን አካል (እንደ ድንጋይ አፈር ግእድን፣... ያሉትን) አፈጣጠርና ምንነት የሚያጠና ሳይንስ፣ የከርስ ምድር ጥናት።

ጅለሜትሪ ስ የመስመርችን፣ የማእዘኛችን፣ የወለሎችን ጠባይና ዝምድና የሚያጠና ሳይንስ።

ጅአተርማል ስ ከከርስ ምድር የሚገኝ የተፈጥሮ እንፋሎት ሃይል።

ጅኦግራፊ ስ ስለመሬት ገፅታ፣ ስለአገሮች አቀጣጫ፣ ስለወንዞች፣ ተራሮች፣ አየር ጠባይ

ህዝብ ሁኔታ፡... የሚያጠና ሳይንስ፤ የመልክአምድር ጥናት፡፡

ጃ ሞ “ጀ” ፊደል ራብላ ዘር፡፡

ጃል በንግግር ላይ መገረምን፣ መደነትን፣ ግራ መጋባትን ለመግለጽ የሚያገለግል ቃል፡፡ ምንው ጃል! እንዲህ አደረገህኝ፡፡

ጃሎ ስ መሬት ለመቀየስ የሚያገለግል የመሃንዲስ ዘንግ፡፡

ጃሎ- [መገን] በሸላላ ወይም በቀረርቶ ጊዜ እንደመግቢያ ሆኖ የሚያገለግል ቃል፡፡

ጃርት ስ አካሉ በአደጋ ጊዜ በየአቅጣጫው እንደጦር በሚወረወር ጫ ሹል ነገር የተሸፈነ ድንች ዱባ፣ በቆሎ፡... የሚበላ አውራ፡፡

ጃርት

የጃርት ወበፊ ስ በጃርት ሰውነት ላይ እንደ ፀጉር የሚበትል፣ መጠኑ እርሳስ የሚያህል፣ ፀንጠኑ ከፍተኛ ቀለም ዝንጉርጉር የሆነ፣ በአደጋ ጊዜ በየአቅጣጫው እንደጦር የሚወረወር ጫ ሹል አካል፡፡

ጃሰ እንድን ነገር እንዲያበርር ውሻን ፍጥ፣ ያዝ ለግለት የሚያገለግል ቃል፡፡

ጃገሆይ “ትልቁ!”፣ ገናኖው!” በግለት ነገስታትን ለመጥራት የሚያገለግል የአከብርት መጥሪያ ቃል፡፡

ጃንደረባ (ገን ደረባ) ስ በጥንት ጊዜ ንግስቲቱን እንዲጠብቅ፣ እንዲያጫወት ተብሎ ቤተመንግስት ውስጥ እንዲቀመጥ ይደረግ የነበረ ስልብ፡፡

ጃንጥጥላ (ገንጥላ) ስ 1. ከዝናብ፣ ከሃይ ለመከላከል የሚያገለግል ጥላ፡፡ 2. ከፍ ካለ ቦታ ወይም ከአየር ወደ ምድር በቀስታ ለመውረድ የሚያገለግል እንደ ጥላ ያለ ነገር፤ ፖራሹት፡፡

በጃንጥላ ወረደ በጃንጥላ (ፖራሹት) አግካይነት ከአውሮፕላን ላይ (ከአየር) ወደ ምድር ወረደ፤ እምድር ላይ አረፈ፡፡

ጃኖ ስ ሰፊ የሆነ ቀይ ጥለት ያለበት ኩታ፡፡

ጃኖ የመሰለ በጣም ቀይ የሆነ፡፡

ጃኬት ስ አጭር ኮት፡፡

ጃዊሳ ፣ 1. አካሉ ግዙፍ የሆነ ጉልበታም (ሰው)፡፡ 2. ሆላም፡፡ 3. ቀጣኛ፣ ወንበዴ፡፡

ጃዝ [መ-ዚቃ] ስ የተለያዩ የመ-ዚቃ ምት አይነቶችን የሚይዝና በእንቅስቃሴ የተሞላ ነገ የአወዋወት ስልት የተሰበሰበ ዘመናዊ መ-ዚቃ፡፡

ጃጀ ግ በጣም ከግርጆቹ የተነሳ አእምሮው በትክክል ግሰብ፣ ግሰታወስ... ተሳነው፡፡

ጃጎኒ ስ እጅግ የለለው ወይም እጅግ ከትክክ ላይ የሚቀር ቀጫሰ፣ ሽሚዝ፡...፡፡

ጃ ሞ “ጀ” ፊደል ሃምስ ዘር፡፡

ጃላቲ ስ ከተለያዩ የፍራፍሬ አይነቶች የተዘጋጁ ትመጣት፣ ስኳር፣ ውሃ፣ የምግብ ቀለም፡... በአንድነት ተደባልቆ በበረዶ መልክ የሚዘጋጅ ጣፋጭ፡፡

ጃት ስ ፈጣን የአውሮፕላን አይነት፡፡

ጃኔራል ስ በወታደራዊ ክፍል ውስጥ ከሌተና ጀነራል በላይ ያለ ከፍተኛ የጦር መኮንኖች ግላረግ፡፡

ጃ ሞ “ጀ” ፊደል ሳድስ ዘር፡፡

ጃላጅል “ጀለ” ስር ተመ.

ጃል ዝ.ክ.

ጃማራ “ጀመሪ” ስር ተመ.

ጃማት (ጎማት) ስ 1. የደም ስር፡፡ 2. በተለይ ጠንቃሚ ሆኖ የሰጋ ብልቶች አካባቢ የሚገኝ ስር፡፡ 3. ለከራር ለበገና፣ ለደጋን ከር እንዲሆን ተፍቆ የከረረና የደረቀ የፍፍል ወይም የበግ አንጀት፡፡

ጃማታም ፣ (ስድብ) በጣም ቀጭን (ሰው)፡፡

ጃምላ “ጀመለ” ስር ተመ.

ጃምር “ጀመሪ” ስር ተመ.

ጃረት (ጎረት) ስ ወንዝ፡፡

ጃሪ (ጅር) ስ በአንድ አለቃ (ገመራ) የሚመራ የዝንጀሮ መንጋ፡፡

ጃራት (ጎራት) ስ 1. በአንሰላት ሲላኛ አካል ላይ የሚገኝ፣ በአብዛኛው በፀጉር የተሸፈነ ተወዛዥ የሰውነት ክፍል፣ ጭራ እየተባለም ይጠራ፡፡ 2. በትርጉም ወይም በያዘው ቦታ ጭራ (ጅራት) የመሰለ ነገር፡፡ ጃራት ያለው ከከባ ቦላውርፕላን ጅራት፡፡

ጃራት ሆነ መወረሻ ሆነ፣ ሂሳ ቀረ፡፡

ጃራቱን (ጭራውን) ቆላ ተለግመጠ፡፡

ጃራታም ከከብ ስ ጅራት መሰል ትጥ ያለው የከከብ አይነት፡፡

ጃራፍ ስ ከወደ ጓፉ ቀጭን ሆኖ ከወደ መያዣው ወይም ግንጠልጠም በኩል እየወረረ የሚሄድ ከለጥ ወይም ከታጫ፡... የሚሰራ፣ ሲያወጣጥቶ የሚመሰና ለመገረጫ የሚያገለግል ገመድ፣ ጉንጉን ወይም የተሰፋ ጠፍር፡፡

ጅራፍ

ጅር “ጅራ” ን ተመ.

ጅርጅር

ጅርጅር አለ ገ ገርገር አለ። ወዲያና ወዲህ ተመላለስ።

ጅስ የቀንድ ከብትን “ሂድ”፣ “ዞር በል” ለማለት የሚያገለግል ቃል።

ጅስም ስ ሰውነት፣ አካል፣ ገላ (ወሎ)።

ጅብ ስ 1. ከትከሻው ከፍ ብሎ ከጻሌው አጠር ያለ፣ መልኩ እንደየዝርያው ቀጥ ያለ፣ አፈርማ፣ ግራጫ፣ አመድማ ሆኖ በአብዛኛው ኸንገርጉር አለበለዚያም ሽልምልም የሆነ የማሽተትና የማየት ችሎታ ያለው ስጋ በል የጻር አውሬ(ሰእሉን የጻር እንሰሳ ስር ተመ.)። 2. (ዘይ.) ገልበተኛ። (ሰድብ፣ ዘይ.) ሆጻም፣ ሰግብግብ።

ጅብ ወስደው ጅብ በላው።

የጅብ ምርኩዝ ስ በወይና ደጋና በቆላ የሚበቅል የእዕዋት አይነት።

የጅብ ሽንኩርት ሽንኩርት የሚመስልና በጻር የሚገኝ የእዕ አይነት።

[የ] ጅብ ጥላ ስ ቀለሙ ነጣ ያለ፣ ገንገጥላ መሰል ቅርፅ ያለው፣ እንደእንጉጻይ ያለና በመስክ የሚበቅል የእዕዋት አይነት።

ጅብሪል ስ አፋ ቀይ፣ ክንፋ በስተላይ በኩል ጥቁር በስተውስጥ ነጭ የሆነ፣ ሃይለኛ ድምፅ ያለው የአምራ አይነት።

ጅብራ (ኸብራ) ስ ግንጹ ቀጥ ያለና ረጅም፣ ቅጠሉ ሰፋሬ የሆነና ጀደጋ የሚበቅል በኢትዮጵያ ብቻ የሚገኝ የእዕዋት አይነት።

ጅን “ጅኒ” ን ተመ.

ጅንን “ጅነነ” ስር ተመ.

ጅንጀሮ “ዝንጀሮ” ን ተመ.

ጅንግላ ስ 1. እንደ እግር ብረት ለግሰሪያ የሚያገለግል ግንድ። 2. የአባያ በሬ መቅጫ ረጅም ግንድ፣ እንዛዝላ (እንደ ቀንበር በትከሻው የሚገኝተው)።

ጅንጭ (ኸንጭ) ስ በትር እንዳይሰነጠቅ

በብትና ቂጥ ላይ የሚሰካ ከብረት የሚሰራ ጥምዝ ቀለበት።

ጅዋጅዌ (ኸዋኸዌ) ስ ገራና ቀኝ በተተኩሉ የእንጨት ወይም የብረት ምሳሌዎች አናት ላይ ከተጋደመ እንጨት ወይም ብረት ጋር በገመድ ታስሮ በተገጠለጠለ መቀመጫ ላይ ተቀምጠው ወደፊትና ወደሂላ በአየር ላይ በመወርወር ልጆች የሚጫወቱበት መጫወቻ፣ ጨዋታውም ጅዋጅዌ ይባላል።

ጅዋጅዌ

ጅው (ኸው)

ጅው አለ ገ ሃይ።

ጅው ብሎ ሃይ 1. ምንም ሳያቆመው፣ ሳያገደው ነጎደ። 2. ወደግራ ወይም ወደቀኝ ሳያመራ ወይም ሳይቆም ቀጥ ብሎ ሃይ።

ጅው አለበት ራስን አዞረው።

ጅው ያለ ቀጥ ያለ (መንገድ፣ ገደል፣...)።

ጅው ያለ ገደል ገደል ጥልቀት ያለው ቀጥ ያለ ገደል።

ጅው አደረገ ገ በአንድ ጊዜ ጭልጥ አድርጎ ጠጣ።

ጅጊ (ጅጊ) ስ የያንጻንጻን ሰው ስራ በየተራው በሱድን እየሆነ ለማከናወን፣ ለማካሄድ በስምምነት የሚፈጠር ጊዜያዊ የሰራ ሀብረት፣ ደቦ፣ ወበራ።

ጅግራ (ኸግራ) ስ ስጋው የሚበላ፣ በጻር የሚገኝ እንደዶር ወይም እንደቆት ያለ ዝንገርጉር የአምራ ወገን(ሰእሉን አምራ ስር ተመ)።

ጅ የ “ጅ” ፊደል ሳባለ ዘር።

ጅሮ ስ 1. ለመስማት ወይም ለማጻመጥ የሚያገለግል የሰውነት ክፍል(ሰእሉን ራስ ስር ተመ.)። 2. የሲኒ፣ የኩባያ የእንስራ፣... መያዣ።

ጅሮ ጻባ ለበስ አለ ስምቶ እንጻልሰማ ሆነ።

ጅርውን ሰጠ 1. ሆን ብሎ አጻመጠ። 2. ስምቶ ተቀበለ፣ አመነ።

ጅርውን ተከለ አንድ ነገር ለመስማት፣ ለማጻመጥ አቆበቆቦ፣ ጣረ።

ጅርውን ቀሰረ ለማጻመጥ ተዘጋጀ፣ ጓጓ፣ ፈለገ።

ጅርውን ጣለ 1. ለማጻመጥ አቆበቆቦ።

ጆሮውን ዝግጁ አደረገ። 2. በሀመም ምክንያት ጆሮውን ወደታች አንጠለጠለ። አንዘአዘለ (ለምሳሌ ውኛ)።

ጆሮዬ ገማ በየጊዜው የምላማው መጥሮ ነገር በዛ፣ ስለቸኝ።

ጆሮ ለጆሮ ቅርብ ለቅርብ።

ጆሮ የሚጠልዝ ጆሮን የሚያሳምም፣ የሚያደነቅር ከፍተኛ ድምፅ።

የጆሮ ልም/ቅጠል ስ ቀለበትን፣ ጉትቻን፣ ሉቲን ለማንጠልጠያ እንዲሆን የሚበሳው፣ ከወደታች ያለው የጆሮ ጫፍ(ስእሉን ራስ ስር ተሙ)።

የጆሮ ታምቡር ስ በጆሮ ውስጠኛ ክፍል የሚገኝ፣ የድምፅ ሞገድ ሲያርፍበት የሚርዝገብ ስሰ ነገር ወይም አካል።

የጆሮ ወርቅ ስ ከወርቅ የተሰራና በጆሮ ላይ የሚንጠልጠል ጌጥ።

ጆሮ ደግፍ ስ ከጆሮ በታች የሚገኝ አጢዎችን የሚያሳብጥ በሽታ።

ጆሮ ግንድ ስ በጆሮ አካባቢ ያለ የሰውነት ክፍል።

ጆሮ ግንዱን አለው 1. ከጆሮው አካባቢ መታው። 2. ሽጠው። 3. አታለለው።

ጆሮጠቢ ስ ወሬ እየለቃቀመ የሚያቀብል፣ ሰላይ።

ጆተሬ “ገተሬ”ን ተሙ.

ጆተኒ (ጆቶኒ) ስ የእግር ኳስ ሚዳና የተጫዋቾች ምስል ያለ-በትን ቅርፅ ከነእጅታዎቹ እንዲይዝ ተደርጎ በጠረጴዛ መልክ የተሰራ የኳስ መጫወቻ፣ ጫዋታውም ጆተኒ ይባላል።

ጆፌ ስ ጆፍጃፋ፣ ፀጉሩ ወይም ላባው... ብዙ የሆነ።

ጆፌውን ግለ በአንድ ነገር ዙሪያ ወይም አካባቢ እንጥበበ።

ጆፌ አሞራ ስ ላባው ብዙ የሆነ ትልቅ አሞራ፣ ጥንብ አንሳ (ስእሉን አሞራ ስር ተሙ)።

ጆፍጆፌ ስ በዛትና ርዝመት ያለው ፀጉር።

ጆ ስ የ “ጆ” ፊደል ፍንዕት ዘር።